

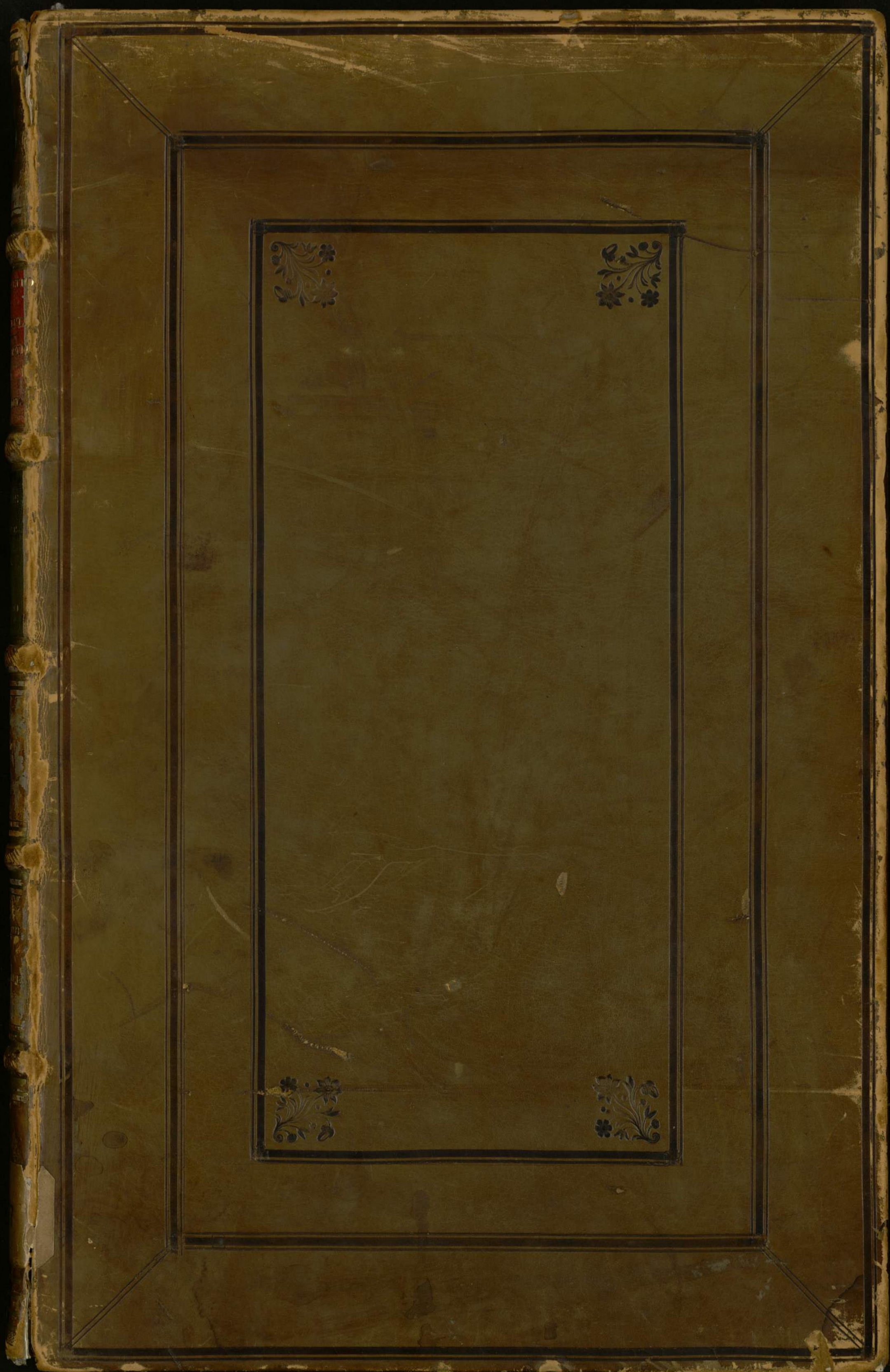
DE ARTE
DE
TESTAMENTI
DE MONTE
DE
HEREDITATIS

VENETIIS
PAPIENSIS
& C.

1486 - 90

BIBLIOTHECA
MAZARINIANA

27

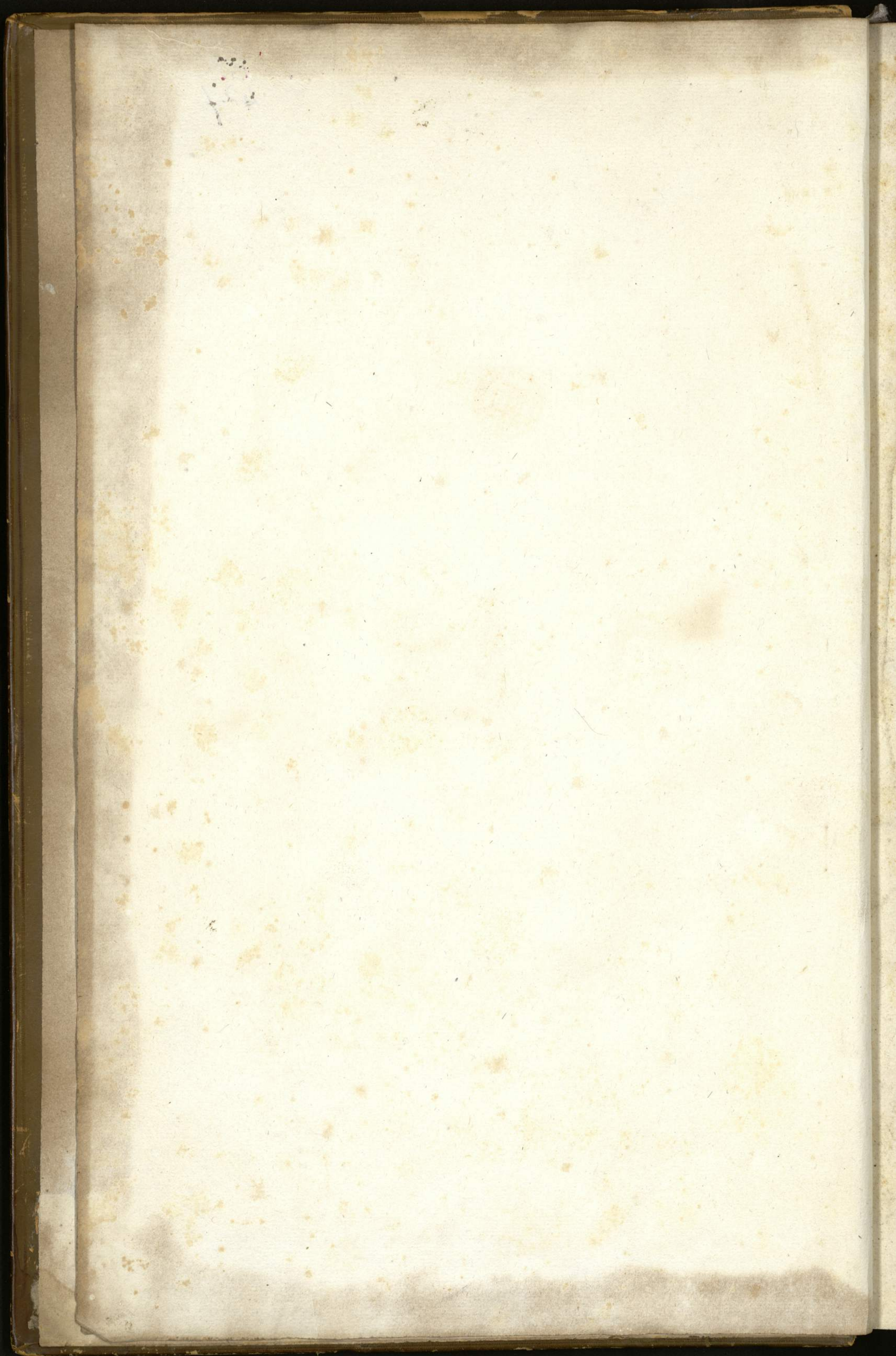

~~3073~~

~~A~~

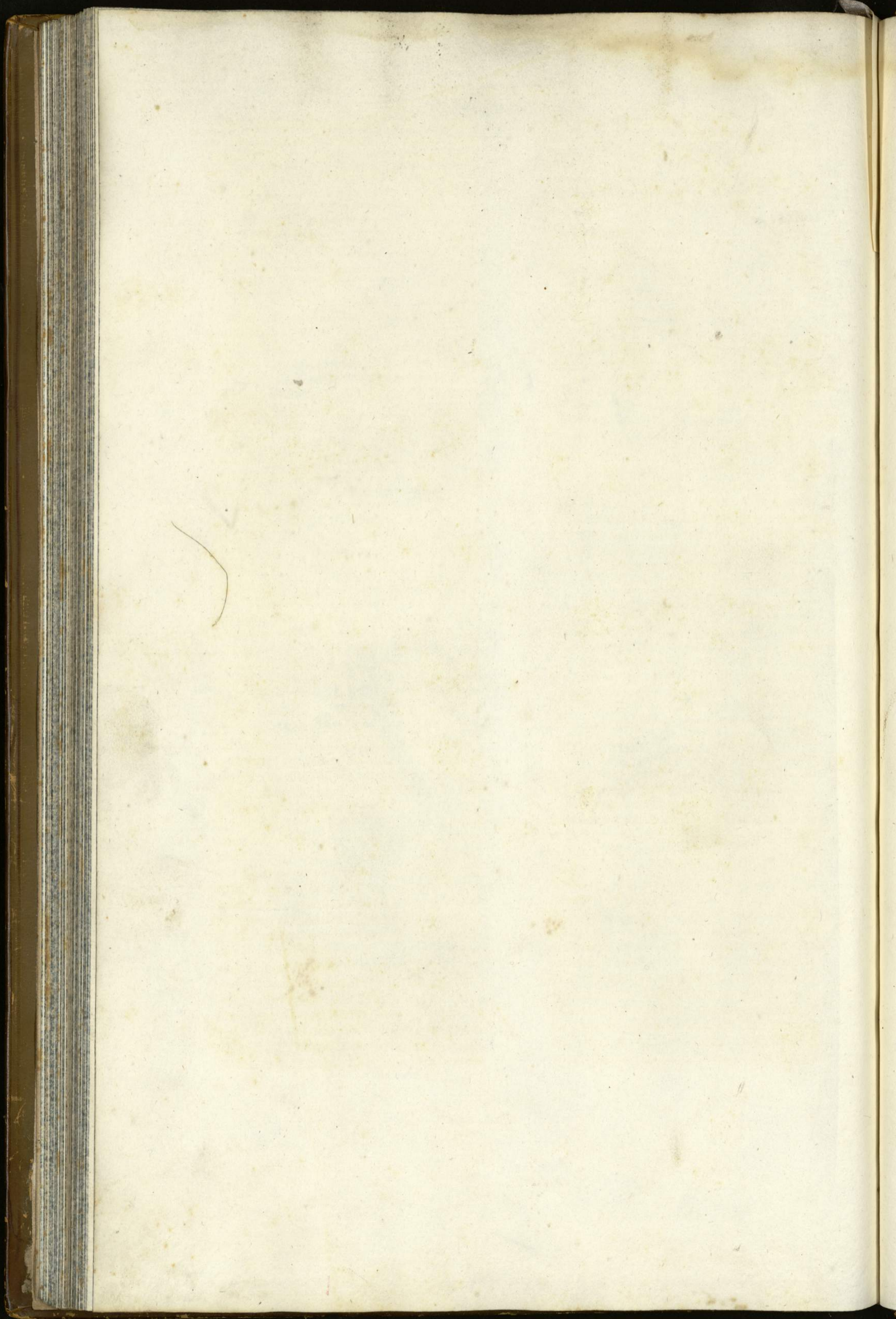
XVine 4. n. ~~447~~

427

2e pièce

Repetitio tituli insti. de here. q ab inte. defe.
et tituli de gradibus cum arboze edita per dñm
Johannē Crispū de mōtibz: Cūne Aquila
num ad magnificū dñm Ludouicū Scledenz
Uincētū: olim artifizaz rectorē benemerituz
et in florentissimo gymnasio Patauino publice
legentem.

Am pñtiano Ludouice magnifice i hoc florentissimo Patauino gymnasio ad lecturā institutionuz i merito accersit' fueri: p sūma scholarū fide: et erga me beniuolētia dcreuit in auspitijs tāti muneris: aliqd laboris assume: re: qd simul et honori meo accederet: et tyronuz maxie utilitati conduceret. Quare cū titulū de here. q ab intesta. ac demū titulū de gradib' cū arboze: dieb' festiuis explicauerim: nōnullorū instātia deuictus fui: ut ipos impmēdos demā dare: qd inq̄stuz mihi et temeritatis et arrogantie onus redūdet nō ignoro: tū qz ea oia p tyronibus poti' cōscripsi: nō q immortalitatis nomē aliqd merent: tū etiā q q legū p̄sides existunt nō audeāt eoz aurea opa publicare. Sed quia maius ē q pluribus inseruire: qz mihi soli: p̄ns opusculū impmēdū tradidit: qd tue magnificētie ad p̄ns iuris ciuilib' alūne (vt honozis nostre ptes vbiqz tueat) et ob nōnulla bñficia i me collata volui ascripsisse: Vale.

Descendēdo ad Ricā de here. q ab inte. capio gl. sup ea: quā diuīdo in tres ptes. In p̄ma lz ipa nō cōtinuet titulū: ponā tñ cōtinuationē. In scda et tertia tacite qrit et rñdet. Secūda ibi dicit Ricā. Tertia ibi dicit Ricā. C Redeo ad p̄mā et vt dixi lz gl. nō cōtinuet: nec etiam areti. tñ maiorz cōsuetudine fret': quā obseruare nō abolere debemus. l. more maiorz. ff. de iurisd. om. iudi. l. testamēta oia. C. de testa. faciūt notata in. c. ad aplicā. d. simo. et. xi. di. in his. gl. in. c. ex lris. de cōsue. cū si. fretus quoqz auctoritate. l. ij. ff. de sta. ho. cōtinuo hoc mō: Quia i titulis p̄cedētibus a titū. de testa. dictū fuit d materia vltimaz volūtati et testō: vey qz multotiens successioes et vltie volūtates versant ab intestato: igit' cōdecenter ponit' hec Ricā. Et ita potest continuari. Sed tūc obijci pōt q ista cōtinuatio sit multū a remotis et potius a materia ad materiā: qz a Ricā ad Ricā. qd v̄ cōtra. d. l. ij. d. sta. ho. ibi dū dicit: Et his p̄xios atqz conuictos titulos applicātes. vñ cū nō sit facta a titulo p̄cedēti: merito nō bōa. et sic incido in illam dubitatōez an Ricā de necessitate sit cōtinuanda a p̄cedēti. Et q̄uis in p̄mis dici posset q q̄ sumus in p̄ncipio libroz nō sit curādū: iuxta illā gl. singularē in Ricā. ff. d. cōdi. fur. dico q nō negat q si pōt fieri nō debeat fieri. Et q̄uis mltis in locis glo. cōtinuet a remotis: vt in Ricā. ff. de iudi. et in Ricā. ff. de pos. cū si. illud ē vey q̄

aliē fieri nō pōt. Nā put qdā moderni concludūt in Ricā. j. de actio. rubrice sunt necessario cōtinuāde: apd quos cū minime puenire videar audax dicar si ab ipis discedā. Sz fretus qz aliqñ filius non stat cuz snia p̄is. l. ij. §. sigs. ff. de p̄di. ob cau. vbi celsus filius tenet cōtra p̄ez: p nūc adhereo p̄ti: q v̄ verior de iure: ar. l. caludius. ff. q poti. in pig. ha. Et p̄cludo cōtra ipos q nō ē necessariū rubricas cōtinuari: sed bñ materias. p̄bat hoc. §. d. lega. in p̄n. ibi dū dicit Qateria tractari: p̄z. j. de actio. in Ricā q cōtinuat a materia obligationū. p̄z. §. p̄ q̄s p. no. acq. in fi. vbi cōtinuat titulus de testa. nō a p̄cedēti titulo sed a materia. p̄z etiaz. §. de rez. diui. in rubrica vbi sit cōtinuatio a materia. Quia in p̄mo libro dixerat de p̄sonis: seq̄bat videre de rebus q ad p̄sonas p̄tinēt. §. si. §. de iur. na. gē. C. Ad. l. aut secundā de sta. homi. rñdeo per ipammet in fi. dū dicit Si res patit. quasi velit q bonū sit cōtinuare rubricas si fieri pōt: sin minus nō ē necessariuz: nā dictio si: facit cōditionē. l. q p̄misit. ff. de p̄di. inde. gl. ē nō. q ponit d cōditōe: mō: cā: et demonstratōe in. §. sz si cōditionalit'. §. de lega. et ibi dicā glo. in rubrica. ff. d. p̄di. et demō. Latius Bar. in. l. j. eo. ti. in. l. demonstratio. §. j. in. l. qbus diebus. §. si. et. l. in testō. eo. ti. Facit ad hoc. j. de actio. i rubrica dū dicit: Superst. quasi velit ponere aliā materiā. facit. j. de iudic. in p̄n. ibi Sequitur. Et hāc opinionē sequit' fulgo. in Ricā. ff. d. no. ope. nū. Hāc eandē tenet Imol. in rubrica ff. de appel. et areti. sequit' in locis p̄allegat'. Sz nō ita rñdent ad. d. l. ij. quam rectori cōtra cōez opi. Et sic elicio cōclusionē in disputādo: q nō ē necesse in iure cōtinuare Ricā: sz bñ materias. C In scda pte glo. tacite qrit q̄lit se habeat iste titulus ad sequētes. et rñdet q hz se vt genus ad sp̄ez: et sic tāqz titulus gñalis ad sp̄ales: Sz cōtra hoc v̄. ff. de iurisd. om. iudi. vbi ille titulus gñalis ē p̄ter sp̄ales: vt p̄z. Defendo glo. q hoc in iure nō ē incōueniēs: nā alibi iuriscōsult' idē facit qd hic vt in titū. de bo. pos. et in titū. de vsuca. et in titū. de interd. Sz aliē impator. j. d. obli. §. de iur. p̄so. Et rñdeo alio mō q impator secutus ē ordinē dignitatis: vt dicit glo. in rubrica. C. de cōtratab. Sz gen' ē dignius sp̄e: vt ē gl. §. de fideicō. here. in rubrica: merito p̄mittendū ē. C Capio tertiā pte glo. in q etiā tacite qrit q sit intētio hui' titū. Et rñdet q in ipō tractat tñ de suis hereditib': et nō de alijs. Q̄roz fatis de hac gl. Nā in hoc titulo nō solū tractat de suis: sed etiā de emācipatis: de agnatis et de alijs. p̄z. j. eo. §. emācipati. et. §. p̄ cōtrariū. et. §. admonēdi. et p̄z p̄ ipsamet glo. nā vt. §. est visū in scda pte ipa dicit q iste titulus ē gñalis ad sequētes: et nūc etiā restringit ad suos: qd si eēt verum iste titulus eēt sp̄alis et non gñalis. Et sic ista glo. p̄mo nō dicit veritatē: et postea ē sibi contraria. vñ miroz q a scribētibus nō fuerit pōderata. Sz fretus verbis qbus als vtit' Cy. in. l. nō morituz. C. d. p̄trabē. et cōmit. stipu. Q. de

q̄d nō ē necesse in iure cōtinuare Ricā: sz bñ materias. C In scda pte glo. tacite qrit q̄lit se habeat iste titulus ad sequētes. et rñdet q hz se vt genus ad sp̄ez: et sic tāqz titulus gñalis ad sp̄ales: Sz cōtra hoc v̄. ff. de iurisd. om. iudi. vbi ille titulus gñalis ē p̄ter sp̄ales: vt p̄z. Defendo glo. q hoc in iure nō ē incōueniēs: nā alibi iuriscōsult' idē facit qd hic vt in titū. de bo. pos. et in titū. de vsuca. et in titū. de interd. Sz aliē impator. j. d. obli. §. de iur. p̄so. Et rñdeo alio mō q impator secutus ē ordinē dignitatis: vt dicit glo. in rubrica. C. de cōtratab. Sz gen' ē dignius sp̄e: vt ē gl. §. de fideicō. here. in rubrica: merito p̄mittendū ē. C Capio tertiā pte glo. in q etiā tacite qrit q sit intētio hui' titū. Et rñdet q in ipō tractat tñ de suis hereditib': et nō de alijs. Q̄roz fatis de hac gl. Nā in hoc titulo nō solū tractat de suis: sed etiā de emācipatis: de agnatis et de alijs. p̄z. j. eo. §. emācipati. et. §. p̄ cōtrariū. et. §. admonēdi. et p̄z p̄ ipsamet glo. nā vt. §. est visū in scda pte ipa dicit q iste titulus ē gñalis ad sequētes: et nūc etiā restringit ad suos: qd si eēt verum iste titulus eēt sp̄alis et non gñalis. Et sic ista glo. p̄mo nō dicit veritatē: et postea ē sibi contraria. vñ miroz q a scribētibus nō fuerit pōderata. Sz fretus verbis qbus als vtit' Cy. in. l. nō morituz. C. d. p̄trabē. et cōmit. stipu. Q. de

ben^o colere glo. tāq̄s idoliū. Possit forte dici q̄ ex quo sumus in materia succedēdi ab intestato vbi nulla ē differētia int̄ suos ⁊ emācipatos: vt in. §. nullā. in autē. de here. ab inte. ⁊. §. emancipati. j. eo. q̄ in effectu emācipati sint loco suozū. Vel sc̄do q̄ dictōes taxatiue aliq̄n ampliari solēt: vt. l. j. C. d̄ cōtratab. vbi p̄ Bal. ⁊. l. fi. §. filijs. C. de bonis q̄ li. Nā nō ē credendū q̄ gl. ita de facillerrauerit: q̄qd tñ sit simplr adherēdo ei^o verbis nō video q̄ possit defensari. In eo autē qd̄ dicit̄ in fi. gl. sequēdo intellectū scribētis supra ⁊ q̄ nō incōuenit q̄ Xica sit gñalioz nigro: ⁊ allegat. ff. si cer. pe. Areti. dicit̄ q̄ nō bñ allegat: sed debuit allegare. C. de re. cre. ⁊ iur. iur. vbi dicit̄ ip̄e q̄ nō tractat̄ de iuramēto sed solū de credito. Tu aduerte q̄ in p̄mis gl. male allegat: q̄ nō solū tractat̄ de mutuo in sp̄e: ⁊ sic de certi cōditōe in sp̄ali: sed etiā de certi p̄ditōe gñali: vt. l. certicōditio. eo. ti. ⁊ de credito ponit̄ i. l. ij. §. creditū. eo. ti. Item areti. pessime dicit̄ si toruoso oculo inspicias: q̄ in ti. de re. cre. ponitur semp̄ de iur. iur. nō d̄ credito. vñ credo q̄ sit corruptus a scriptozibus. Quicqd̄ tñ sit an rubrica possit esse gñalioz nigro ⁊ e cō. ra: pluries repit̄ vt in illo ti. C. de re. cre. p̄ in. l. cū pponas. C. d̄ pact. vbi etiā ponit̄ de trāfactōe. in. l. transigere. C. de trāfac. sed melius q̄ alibi p̄ in rubrica q̄ seu. da. pos. in vñ. seu. nam ibi rubricat̄ de his q̄ possunt dare feudū ⁊ q̄ nō: ⁊ tñ in nigro nō ponit̄ nisi de his q̄ possunt. Sed vt ex p̄dictis p̄t colligi m̄toz q̄ circa hoc fiat aliq̄ vis: cū vt. s. dixi ista rubrica nō est gñalioz nigro ex quo gñaliter hic ponit̄ de oibus heredisibus. Cū vñ mihi q̄ scribētis hic tacito mō sequant̄ cecitate hui^o glo. Ex hoc igit̄ resultat alia cōclusio cōtra gl. ⁊ sequaces q̄ in hoc ti. nō solū ponit̄ de suis heredisibus: sed etiā de alijs. Et p̄ hec sum expeditus de dicendis in rubrica.

Diuidit̄ iste titulus in quoz ptes fm̄ scribentes. S; tu diuidas in quoz. In p̄ma ponit̄ qualiter q̄s possit dici intestatus. In sc̄da q̄ sui habēt p̄mū locū in hereditate. In tertia ponit̄ de naturalibus emācipatis. In q̄rta de adoptiuis emācipatis. In q̄nta ⁊ vltia de quibsdā constitutōibus ⁊ emēdatōibus. Sc̄da ibi Intestatoz. Tertia ibi Emācipati. Quarto ibi D̄m̄ ergo. Quinta ibi Sed ea omnia. C̄ Principiū istud vsq̄ ad sc̄dam ptem. h. d. Qui nullū facit testamentū: vel nō sc̄dm̄ ius facit: vel sc̄dm̄ ius: tñ annullat̄: intestatus morit̄. h. d. C̄ Ad euidētiam eoz q̄ hic habent̄ p̄ clara intelligentia plura p̄mittēda existimaui. Primo q̄ vt testamētū valeat multa requirunt̄ de iure ciuili. Nam p̄mo requir̄ q̄ ille q̄ facit testamentū sit sui iuris ⁊ nō in pt̄ate. l. q̄ in pt̄ate. ff. de testa. l. sc̄niuz. C. q̄ testa. fa. pos. ⁊. s. q̄ nō est p̄m̄. fa. testa. in p̄n. cū vulgaribus. Sc̄do requir̄ q̄ adhibeant̄ septē testes. l. hac consultissima. C. q̄ testa. fa. pos. l. si vis. C. d̄ testa. l. in testō. C. eo. ti. ⁊. s. de testa. cir

ca fi. Tertio requir̄: q̄ fiat instō heredis q̄ est caput totius testamēti. §. an̄ heredis. §. de lega. nā sine heredis institutōe nihil in testō scriptuz valet. l. j. in fi. ff. de vulgar. ⁊ pupil. l. p̄x. ff. de bis q̄ mi. testa. de len. l. fi. de iur. codicill. cum fi.

Quarto requir̄ q̄ testator sit ānoz q̄tuoze. cim. l. qua etate. ff. de testa. §. de pupil. substi. in p̄n. l. ij. in p̄n. ff. e. Quinto requir̄ q̄ testes adhibiti in testō sint p̄sone idonee: nā nō oēs p̄nt cē testes in testō. §. testes. §. de testa. l. q̄ testamēto §. mulier. ff. e. Sexto requir̄ q̄ testes sint rogati. Nā si a casu aliq̄ veniēt q̄n̄ condit̄ testamētum nō esset seruata iuris solēnitās. l. heredes palā. §. pe. ff. de testa. Septimo requir̄ q̄ testamentū fiat vno cōtextu nō diuertēdo ad extraneos actus. d. l. heredes palā. in fi. de quo vide plene in. l. cū atiq̄tas. C. eo. ti. Octauo requir̄ q̄ testator sit sane mētis q̄ furiosus nō possit facere testamentū nec etiā mēte captus. §. furiosus §. q̄ nō est p̄m̄. fa. testa. Et ista p̄cedūt regulariter ⁊ concernūt tam p̄sonā testat̄is q̄ ip̄m̄ testamētū. C̄ Sed p̄mo fallit hoc q̄n̄ testamētuz esset cōditū inter liberos: tūc enī sufficiunt duo testes. Casus ē singularis fm̄ Bar. ⁊ oēs in. l. hac cōsultissima. §. ex ip̄fecto. C. de testa. Sc̄cūdo fallit q̄n̄ essent instituti succedētes ab intestato i sc̄do testō minus valido q̄ tollit̄ p̄mū validū etiā: q̄q̄ in sc̄do sint solū. v. testes. Casus ē nō. i. d. l. hac cōsultissima. §. fi. Tertio fallit in testō ceci: vbi requir̄ maior solēnitās q̄ sic dicit̄. §. vt ē casus in. l. hac cōsultissima. q̄ testa. fa. ce. pos. q̄ ē maior suspitio fraudis in eoz testamētis ⁊ deinde vt ip̄s liceat testari. Istas duas rōnes p̄derat ibi tex. circa fi. l. Quarto fallit i testō rustici in quo sufficiunt quoz testes. l. fi. vbi ē casus vnicus in iure. C. de testa. Et illud p̄uilegiū cōcessum rusticis intelligit̄ dū sunt in rure nā si essent in ciuitate nō possent testari cū quoz testibus. Et ita cōiter oēs cōcludunt in. d. l. fi. Quinto fallit i. l. cū pater. §. filius matrē. ff. de lega. ij. vbi p̄pter vim iuramēti sustentat̄ iuramētū quoquo meliori mō. Sexto fallit i testō militis in quo nō requirunt̄ tot solēnitates put̄ in testamentis paganoz: nā in plio degētes milites sine aliquo teste testari p̄nt etiā rustilāte sanguine scribēdo in clipeo vel in pulnere. vt. l. militis. C. de testa. mili. Q̄ si aut̄ miles testat̄ in tentorio sufficit vn^o vel duo testes: vt. l. luitus. ff. d̄ testa. mili. de p̄uilegijs vero militū vide bar. in l. neq̄ enī. ff. de testa. mili. de p̄uilegijs ⁊ p̄rogatiuis doctoz vide in. l. j. C. de digni. lt. xij. Septimo fallit i testō impatoz: vbi sufficit vn^o testis. l. omniū. C. de testa. Et ē rō q̄ oia iura dicitur habere in scrinio pectoris ⁊ semp̄ apud ip̄m̄ assistūt plures nobiles p̄sone: lz possit opponi q̄ quis impator sit. ll. solutus: tñ. ll. viuit: vt. l. ex ip̄fecto. C. de testa. ⁊. s. q̄. mo. testa. infir. §. fi. Octauo fallit ex sp̄ali p̄uilegio q̄n̄. f. cōcederet impator testari cū paucioribus testibus. l. si nō sp̄ali. C. de testa. Et iste fallēt̄ versant̄ cir

ca illud qđ dixi de solēnitatibus ad testamenta de iure civili. De iure autē canonico et ista pōt esse nona fallētia valet testm̄ cū duobus testib⁹ et p̄bytero p̄chiali: vel cum tribus et p̄bytero p̄chiali: et ista pōt esse decima fallētia p̄t sunt tex. in. c. cū esset. et. c. relati. de testa. et p̄t cōi ter cōcludūt canoniste ibi: Etia in terris impij pcederet hoc ad pias causas. Qñ autē debeat seruari ius canonicū vel ius civile si aduersant: vide bar. in. l. p̄uilegia. C. d. sa. san. ecc. et dicā. j. de gradibus in gl. in. v. hactenus. Et hec oia p̄tinent ad tex. n̄m: vbi dicitur quando testm̄ non fit s̄m ius et c. Secdo ad euidētiā p̄mitto qđ ad hoc vt testamēta cōdita nō desituant plura regunt. Nam p̄mo si testator hz filios dz eos instituire titlo institutōis nō quoquo titulo: vt in. s. aliud quoq; caplm̄: in autē. vt cū d. ap. cog. aut ipm̄ exheredare et cāz ingratitudinis exprimat: et de his causis habet in. s. causas. in autē. eo. ti. Aliter enī si testator filios natos p̄teriret vel quoquo titulo institueret testamentuz esset nullū: vt. l. j. ff. de inuis. testa. Et post multa ita residet Jo. an. in. c. si pater. in gl. in. v. instituit. de testa. li. vj. nā legitima debet filijs titulo institutōis honorabili. Ita etiā nō. in autē. nouissima. C. d. inoffi. testa. Sed hic ē aduertendū qđ pcedit regulariter: nā si p̄z testat̄ inter filios vnu. s. instituedo: et alijs relinuedo iure legatī nō vitiat̄ testamentū: vt nō. in. l. hac cōsultissī ma. s. ex impfecto. C. de testa. bene veyz ē qđ pos sunt agere ad supplementū legitime. l. omnimō et. l. quoniam in p̄oribus. C. d. inoffi. testa. fac̄ tex. in. c. raynucius. de testa. et qđ nō. in. c. si pat̄. de testa. li. vj. Secdo fallit dicta regula qñ essz instituta pia causa: puta ecclia vel paupes: qz pōt relinq̄ filijs etiā iure legatī. Ita tenet Bart. in repetitōe. l. j. C. de sacrosan. eccle. in. ij. colūna. et melius in. i. ij. et in antepe. columna in. vj. q. p̄ncipali: vbi ip̄e cōcludit cōtra glo. qđ quādo qs testat̄ ad pias causas: oēs solēnitates iur̄ civilis intelligunt̄ sublate. Et hanc limitatōez refert et seqtur dñs Oathens mathesi. in suis nō. nūero cētesimo septimo: quā tamē nō credo eē vera: attēto qđ cōis op̄i. in. d. l. j. C. d. sa. san. ec. p̄ter glo. ibi tenet cōtra Bar. qđ nō sit veyz qđ sint sublate solēnitates iuris civilis: put oēs ibi cōcludūt: et nup̄ do. Jason in sua repetitōe in. vj. col. qđ adducit aliqua noua fundamēta cōtra Bar. Adde quattuor alias limitatōes p̄ do. mathefila. in loco p̄allegato et dicta p̄ Pau. d. cas. in. l. quotiēs. ff. d. here. insti. Et ista oia supradicta in filijs iam natis sunt clara. Sed in posthumis iura varie loquūtur. Tu tamē cū hodie nō possint ip̄i posthumi exheredari ex quo nō possunt cōmittere cāz ingratitudinis. l. sigs in suo. C. d. inoffi. testa. p̄z dz eos instituire casu quo nascatur: et sic etiā nepotes et c. iuxta. l. gallus. ff. de libe. et posthu. Itē si esset filius emancipatus dz ip̄m institueret: als p̄tor dat ei bo. pos. cōtratab. vt in ti. ff. de cōtratab. C. Aduertendū tamen ē

ad illud qđ diximus de posthumis: nā replūtur iura varie loquētia. An p̄ cōcordia omniū cogitabam posse distingui duos casus p̄ncipales: qđ aut posthumus mortu⁹ ē in vtero: aut natus viu⁹. Primo casu nō rūp̄itur testamētū. ita loquitur tex. in. l. ij. C. d. posth. here. insti. et. l. posthumis. ff. de inuis. testa. s. posthumi. s. de exhere. libe. Secdo casu qñ nascit̄ vnius subdistingue nā aut declinat ad aliquod mōstrū: aut nō. Primo casu nō rūp̄it̄ testamentū: et loquitur tex. in. l. ij. in fi. C. de posthu. here. insti. et gl. in. d. s. ex his. facit tex. in. l. q. mortui. ff. de vbo. sig. Quādo aut̄ qs dicat̄ declinare ad mōstrū: vide glo. et ibi dicta i. l. q̄ret aliqs: de vbo. sig. Secdo casu quādo ad nullū declinat mōstrū. et itez subdistingue: qz aut q̄rimus de iuris rigore: et tunc statim rūp̄it̄ testamentū. ita loquitur tex. in. l. ij. C. de posthu. here. insti. nec pōt testamentū aliquo mō p̄firmari. et loquitur tex. ad hoc. s. de exhere. libe. s. si. et. s. posthumi. eo. ti. et loquitur tex. i. l. ex his. et in. l. j. ff. de inuis. testa. Si vero p̄sideram⁹ equitatē p̄toziā: et tūc filij silētio testamētū p̄firmat̄. et loquitur tex. in. l. filio p̄terito: de iniusto testa. Et ita videt̄ qđ possint ista iura reduci ad cōcordiā. An aut̄ egas p̄ferat̄ rigore: vide i. l. placuit. C. de iudi. et ibi oēs. et dicā in. s. sicut fundū s. de lega. Tertio p̄mitto qbus modis testm̄ possit desitui. Et r̄ideo qđ testamentū multis modis desituit̄. Primo si ex eo nō adeat̄ hereditas p̄ institutū: et qñ nullus eēt datus substitutus. l. ij. s. q̄qs. ff. de vulg. et pupil. et p̄z hic in tex. n̄o ibi: Si ex eo nō heres extiterit. Secundo testamentū rūp̄it̄ qñ qs post testamētū arrogaret sibi filiū. s. j. s. q. mo. test. infir. Tertio rūp̄it̄ testamētū natiuitate posthumi. l. j. et. ij. d. iniust. testa. l. j. C. de posthu. here. insti. l. ij. C. de p̄tratab. Quarto rūp̄it̄ testamētū in quo fili⁹ fā natus p̄terit̄: qz dz ip̄o iure nulluz. l. j. d. iniust. testa. l. filio p̄terito: hz de eqtate possit sustēari. vt. d. l. filio p̄terito. Quinto rūp̄itur testamētū si fiat s̄m validū. s. posteriore. s. q. mo. test. infir. l. sancius. C. de testa. Sexto rūp̄itur si testator factō testō patiat̄ capitis diminutiōez: vt in. s. alio quoq; s. q. mo. testa. infir. qđ pōt p̄tingere nō solū p̄ maximā capitis diminutiōez et mediā sed etiā p̄ minimā vt p̄bat̄ ibi: dū se remittit̄ imparator ad dicta in p̄mo libro. Quñ aut̄ dicatur maxia: media: et mima capitis diminutio: vide i. ti. s. de capi. di. Et qñ qs dicatur deportatus et relegat⁹ habetis terminos notos i. s. cū aut̄: et. s. relegati. s. q. mo. ius pa. po. sol. Septio testamētū dz inofficiosum qñ q̄relatur p̄ filiū qđ dicit̄ se iniuste fuisse exheredatus. Et ita demū cōpetit hoc remediū q̄reladi si hereditas sit addita. l. sigs filiū in fi. C. de inoffi. testa. l. papinianus. s. si p̄ditōi. ff. de iniust. testa. l. fili⁹. s. s. cū exheredatio: de bo. pos. cōtratab. et hoc remediū q̄reladi durat t̄m p̄ qnquēniū: vt. d. l. sigs filiū i. fi. si. cut etiā q̄rela inofficose donatiōis: vt. l. fi. C. de inoffi. dona. Et qñ expugnatur hoc mō p̄ q̄rela

dicitur propter rescissum: ut est textus in l. ut liberis. C. de
 colla. Octavo testamentum rumpitur per contrahendum.
 ut in filio emancipato: ut in toto tit. ff. de contrah. l. ij. C. de
 contrah. Et etiam potest contrahulari per su-
 os filios etiam qui sint in potestate et qui per alium proterituz
 sibi committitur edictum. l. ij. §. si quis ex liberis. ff. de
 contrah. et l. si filius: in prin. de lega. p. sta. et qui con-
 trahatur testis dicitur rescindi. textus est in l. i. in prin.
 ff. de lega. p. stan. et in d. l. ut liberis. C. de colla. f.
 Quarto promitto quod posthumus in iure multis
 modis capitur. de hoc est glo. approbata in Xica.
 C. de posth. here. insti. q. ponit quod quatuor modis potest
 dici posthumus. Adde quod sexto modo potest dici po-
 sthumus ad effectum ut rumpatur testis: quod si quis
 huiusmodi filium naturalem ex concubina quam postea ducat
 in uxorem cum per subsequens matrimonium legitime
 tur dicitur filius: testis prius factus rumpitur. potest pro-
 bari in §. j. pro. quod sicut tales filii per subsequen-
 tiam matrimonii ab intestato assumunt iura sua
 tatis: ita et eodem modo ex testamento. ita tenet Bal. quem
 sequuntur moderni in l. ij. C. de na. lib. put refert
 et sequitur dominus meus Bal. de bartholinis de Pe-
 rusio in Xica. ff. de libe. et posthu. Septimo potest
 dici posthumus si filius esset ab hostibus captus
 et rediret: quod rumpitur testis ex quo recuperat sui-
 tatem et patriam potestate iure postliminii. arg. §. si ab
 hostibus. §. q. mo. ius pa. po. sol. et §. interdum
 j. ti. nro cum si. Octavo potest dici posthumus pu-
 ta si filius ingrediatur monasterium et postea per te-
 statur et ante professionem exeat monasterium filius: quod
 rumpitur testis dato quod esset proteritus iuxta ea que ha-
 bebatur in autem. ingressi. et autem. si mulier. C. de sa-
 cro san. ec. Prope autem ille dicitur posthumus quod post
 mortem patris seu avii nascitur: ut est glo. in Xica. C. de
 posthu. here. insti. et l. gall. in prin. de li. et posth.
 quam bar. et alij sequuntur. et est glo. in §. posthumi. j.
 ti. nro. Sed est textus qui est melior quam glo. in l. ij. §. si. ff. de
 insti. testa. quod tene mentem ad statuta loquentia de
 posthumis que debent intelligi in proprio significato
 ut in l. ij. §. hec verba cl. ij. ff. de nego. ge. l. postu-
 bus: ad municip. c. statutum. de rescrip. lib. vij.
 Quinto promitto quod in iure quod non potest per parte te-
 stari et per parte non: et sic per parte decedere testis et per
 parte intestatus: ut l. ius nrm. ff. de reg. iur. §. he-
 reditas. §. de here. insti. quod qualiter procedat dixi la-
 te in d. §. hereditas. Quia vero mihi quod sit vno textus in
 hoc articulo quod vult destruere hanc regulam in l. si ti-
 cio et mihi. §. j. de lega. ij. quod qualiter possit procedere
 dixi in d. §. hereditas. Et hec satis sunt ad evidenti-
 am eorum que dicuntur in hoc principio. Et ex quo solam
 vnum non quibus modis. si quis possit effici intestatus:
 et adde bonum textus in l. j. ff. de suis et legit. in prin.
 quod dicitur ut. §. late dixi in tertio evidenti. Et Ca-
 pio glo. prima que vnum facit: quod tacite querit et rindet:
 dicitur in textus quod intestatus decedit quod non facit testis.
 glo. querit quod possit contingere. et rindet quod potest esse:
 vel quod voluit facere: vel quod non potuit ut dicimus
 in pupillo quod secundum hanc glo. dicitur imprope intestatus.
 Quod primo ex hac glo. quod pupillus imprope dicitur in-
 testatus. Hinc sumpta occasio areti. hic reassu-

mit illam arduam. quod quod state statuto quod extantibus fra-
 tribus vel agnatis non excludat ab hereditate si
 filius intestatus: quod si filius mortuus pupillus: cadit du-
 bitatio an non excludat vel non. De quo. q. habet per
 Bar. in l. j. ff. de suis et legit. in l. labeo. ff. de sup.
 lega. per Imol. in l. cetero. ff. de vulga. et pup. per
 Bal. in l. ij. C. q. testa. fa. pos. et per eundem Bal. in ti.
 de succes. seu. in vni. seu. per Salice. i. l. cum antigo-
 ribus. C. de iur. delib. Et sunt opiniones hincin-
 de. Areti. hic non firmat pedes: sed recitat opinio-
 nes. Ad hanc igitur. q. adducit per contra. et postea
 eliciemus conclusionem. Capiendo parte affirmati-
 uam quod non excludat: vno textus in l. j. in prin. ibi Pro i-
 testatis haberi. ff. de suis et legit. Secundo facit quod
 a cetero vni loquendi pupillus dicitur intestatus: quod ceteris
 usus equaliter proprio significato. l. libro. §. sed
 quod tit. ff. de lega. ij. fac. l. cum delationis. §. asina.
 ff. de fun. instri. et l. labeo. de sup. lega. Tertio
 per hac parte faciunt non. in l. si quis seruo. C. de fur.
 Quarto per hoc vno textus in l. q. duos. ff. de vulg.
 et pu. dicit quod pro intestatus decedit. concordat
 l. luti. co. ti. ibi Ab intestato. Item est textus in si.
 in l. omnes. C. ad tertul. et l. ij. §. si non. ff. eo. et l.
 sciatis cuncti. C. de legi. here. Hanc opinio. secutus est
 vbiq. bar. etiam in consulendo ut refert hic areti. ean-
 dem sequit deo. Mathews felicianus de Perusio
 Quinto per hac parte fortius facit: quod quod ratio que
 movit statuentes ad faciendum statutum in vno casu
 extendit ad alium vbi viget eadem ratio: sed non fuerit
 casus in statuto expressus. gl. est singularis et ab om-
 nibus approbata in l. tale pactum. §. si pat. ff. de pac.
 Et est glo. si. quia etiam dicitur singulari areti. in §.
 post mortem. j. de inuti. stipul. Item accedunt verba
 Bal. in autem. q. seu. da. pos. §. decedentis. sed multi
 libri non habeant illud. §. et solent dici aurea per os
 meum dominum Petrus philippum Corneum. in l. curato-
 ris. C. de neg. gest. vbi Bal. vult quod quod statutum dis-
 ponit de ratione servamur statutum. si vero ratio dispo-
 nit de statuto servamus rationem. Sed in casu isto
 ratio que movit statuentes fuit in favore domus: que ratio
 viget etiam si filius mortuus pupillus: ergo dicitur sta-
 tutum extendi ad hunc casum. Et hanc opinionem ego
 sequer in consulendo: sed Bal. i. d. §. j. de succes. seu.
 dicat se consuluisse contrarium. Ad parte autem negati-
 uam quod non excludat primo vno induere gl. hic dicit
 dicitur Imprope pupillus dicitur intestatus. et per hoc
 est glo. magna non. et expressa in l. cum antiquis: in
 v. fuisse. C. de iur. delib. et tunc accedit illud quod sta-
 tuta proprie intelligi debent ut. §. dixi. Hanc opinio. se-
 quitur Imol. ut per ex dictis suis in l. si vero. §. de
 viro. ff. solu. mri. Hanc eandem sequit Bal. in ti. de
 succes. seu. §. j. Salice. autem in d. l. cum antiquis
 nitit concordare opinio. que non curo referre. Adde
 quod per hac glo. facit textus in l. is cui. in fi. ff. de testa.
 quod pupillus dicitur intestabilis: ergo non intestatus.
 Secundo per hac parte vno casus clarus in d. l. j. in prin.
 ff. de suis et leg. dicitur ibi quod pupillus non proprie
 dicitur intestatus. Tertio adde quod puatio presuppone-
 nit habitum. l. decem. ff. de vbo. obli. sed allusio huius
 vocabuli intestatus significat. i. non testatus. Sed

puatio nō pōt dici ubi nō fuit habitus testādi p
ut est ipse pupillus iuribus vulgarib⁹. Quarto
adde: qz casus omissus remanet in dispōe iuris
cōis. l. cōmodissime: cū si. ff. de libe. r posth. Sz
iste casus attēto ppo significato ē omissus a sta-
tuto: ergo d3 censeri fm ius cōe. Quinto adde
qz luctuosum v3 qz mater puef hereditate filij. l.
vnica in fi. C. de his q an ap. ta. cū si. Sexto ad-
de: qz. ll. correctio ē euitāda in q3tum pōt. l. p̄cipi-
mus in fi. C. de appel. c. cū expediat: de elec. li. vj
l. j. C. de inoffi. do. l. sancimus. C. de testa. cū vul-
ga. Septimo dicit rō nālis vt p̄ succedat fi-
lio: l3 ordo puertat. l. nā r si parētibus. ff. d inof.
testa. Sz illud qd est p̄tra rōnem etiā nālem ad-
mitti nō d3. l. qd p̄tra. ff. de legi. Octauo adde:
qz in dubio nō recedimus a v̄bis. l. nō alif. ff. de
leg. iij. cū si. Quare ex his in via disputādī pōt
elici conclusio qz nō excludat in p̄sulēdo. reside-
rem cū p̄traria opi. attēto illo fundamēto qz pō-
deremus rōez r mentē statuētium p ea q̄ ibi alle-
gauit. Vñ vez ē qz in hoc dubio posset distingui
fm Sali. in. d. l. cū antiquoribus: r Bal. in. d. ti. d
suc. seu. in fi. p̄n. Et p̄ hec hēs enucleatā hāc gl.
C. Capio glo. scdaz in ordine quā diuīdo in du-
as ptes. In p̄ma tacite q̄rit ad tex. r r̄ndet. In
scda colligit vnū nōbile ad māz. Scda ibi: r nō
Ista p̄ma ps ē clara. In scda pōt dubitari an
autē. ex cā habeat locū in p̄teritōe posthumi: vt
sic legata debeant vel non: r in hoc dubio sunt
opinionū p̄sictus. Vñ vt veritas dilucidius at-
tingat arguā ad ptes r postea p̄cludemus. Et
capiēdo ptem affirmatiuā qz legata debeantur.
Primo facit: qz illa autē. loquit ḡnālif: ergo ḡna-
liter intelligēda. l. j. §. r ḡnālif. ff. de lega. p̄stan. l.
de p̄cio: de publi. Scdo facit: qz posthumi r iā
nati equipant. l. maximū vitiū: in fi. C. de li. p̄te.
sz in iā nato nō pōt dici qz iura antiq̄ nō sint cor-
recta: igit r̄. Tertio facit: qz oli p̄dictū de le-
ga. p̄stan. debebant legata certis p̄sonis nec fie-
bat distinctio in posthumi r iā natū. l. j. in p̄n.
ff. de p̄tratab. ita etiā hodie cū vn̄uersis p̄stant
p. d. autē. ex cā. Et hāc opi. tenuit Ja. de are. r
Cy. vt refert Bar. in. d. autē. ex cā. r fuit origi-
nalis opi. Placētini glosatoris. Tandē opinio-
nē tenet gl. in. l. ḡnālif. §. ex testō. ff. de fideicō. li.
in. l. j. §. si. ff. de cap. in. l. si p̄ in p̄n. de fideicō. lib.
in. l. j. de testa. tute. in. l. j. C. de codicil. Tandem
opi. v3 tenere gl. in. l. j. C. de posth. he. insti. in. l. si
qs facto. ff. de leg. ij. Quinto facit: qz volunta-
tes defunctorū sunt seruāde in q3tum p̄nt cū etiā
in sit reipublice. l. vel negare. ff. quēad. testa. ap.
§. sp̄ igit: in autē. de her. r falci. §. disponat: in au-
ten. de nup. Sexto adde: qz v3 qz magis legata
debeat seruari qn̄ ē p̄teritus posthumi⁹ qz qn̄ est
p̄teritus iā natus: qz in p̄teritōe posthumi a p̄n-
cipio fuit aliqd testm̄: r sic legata habuerunt ali-
quā dependentiā. Sz in p̄teritōe iam natū nullo
tpe valuit testm̄: igit. ar. l. iij. i fi. ff. de li. r posth.
Ad p̄mū faciūt iura q̄ dicunt qz posthumo nato
rumpit testm̄. l. ij. C. de p̄tratab. l. j. C. d posthu.

here. insti. Ad scdm facit. l. j. ff. d inu. testa. cū si.
Facit. §. an heredis. s. de leg. Septimo fac: qz
essent deterioris p̄ditōis filij iam natū qz posthu-
mi: qd repugnat tū rōi nāli: tū etiā iuris intētio-
ni: cū iura magis abhorreant p̄teritōez iā natū qz
posthumi. Facit ad hoc. l. maximū vitiū. C. de li-
be. p̄ter. §. itē vetustas. j. co. ti. n̄o. Octauo: qz
v̄bap̄teritōis nō magis p̄nt referri ad iā natum
qz ad posthumi. Nono: qz v̄bum irritū p̄ueit
potius p̄teritioni posthumi qz iā natū: qz irritari
d3 aliqd qd an fuit: p̄bat hic in tex. dū dicit: Aut
id qd r̄ruptū irritūne factū est: r. s. q. mo. testa. in
fir. in p̄n. Sz in p̄teritōe iā natū nō pōt dici qz te-
stamentū fuerit aliquo tpe cū statū sit nullius mo-
mētū. d. l. j. ff. de inu. testa. d. l. iij. in fi. ff. de libe. r
posthu. igit r̄. Decimo: qz in corpe vñ sumit
d. autē. ex cā d3 euacuato. Sz ita d3 euacuari in
posthumo p̄terito p̄ eius natiuitatē. sicut in iam
nato cū sit v̄bum vlc: vt. c. vno: extra qd me. cā.
c. cupiētes. §. qd si p̄ viginti: de elec. c. vl. de p̄bē.
li. vj. Undecio: qz irritū d3 q̄si sine ritu: vt nō.
p̄ Archidi. in. c. nō solū: de ap. in. vj. in autē. cas-
sa. C. de sa. san. ec. in. c. officij: extra de elec. cū si.
Duodecimo: qz sicut testator nullo facto testō
posset facere legata q̄ deberent a veniētibus ab
intestato: vt p̄ gl. n̄az hic: r. l. sigs cū nullū. ff. d
iur. codicil. §. p̄terea. s. de fideicō. her. Ita dica-
mus qz si facit testm̄ r nō valet quo ad instōnem
saltē debeant legata cū eadez sit rō: ergo d3 esse
idē ius: ar. l. illud. ff. ad. l. aq. cuz si. Decimoter-
tio: qz ex quo filius posset detrahere legitimā de
legatis: certe ipse nō remanet quatus r etiā lega-
tarij: r sic erit p̄uisum tā voluntati defuncti qz ip-
sis filiis: ar. l. omnimodo. C. de inoffi. testa. An
autē filius possit detrahere legitimā r aliā q̄rtaz
nō ē articulus noster: vide Bar. in. l. papinian⁹.
§. meminisse. ff. de inoffi. testa. r plenissime p̄ ca-
nonistas in. c. raynūtius: extra de testa. Et p̄ hec
v3 qz. d. autē. p̄cedat etiā in p̄teritōez posthumi
nō solū iam natū. C. In cōtrariū qz nō habeat lo-
cum p̄mo fuit opi. Azō. vt refert ibi Bar. quam
opi. v3 seq gl. in. l. j. C. de posthu. he. insti. ex quo
ista ē vltima solutio illius gl. cū qua in dubio gl.
intelligit residere: vt nō. in. l. q filij. §. sabinus. ff
ad trebel. Et dicit Are. in. §. r̄nsa prudentiū. s. d
iur. na. gen. r ciui. sicut als d3 de opinionib⁹ In
no. vt dicit Bal. in autē. ex testō. C. de col. Hāc
etiā opi. tenuit pluries p̄sulendo Raynerius de
forli. r Jaco. butri. r sic ab hac pte p̄mo sunt iste
auctoritates. Scdo v3 p̄bari p̄ rōes: qz in cor-
pore vñ sumit. d. autē. nulla sit mētio de posthu-
mo: r sic cāus posthumi h3 p̄ omissio: ergo rema-
neat fm dispōnez iuris antiq̄: iuxta. l. cōmodissi-
me. ff. de lib. r posth. Tertio: qz tex. v3 se refer-
re ad p̄teritōez m̄ris q̄ d3 fieri cum cā p3: dū dī-
cit ex causa: sz posthumi nō pōt cōmittere cāz
vt. l. sigs in suo i fi. C. de inof. te. Quarto: qz. ll.
correctio d3 euitari per iura vulgaria. Quinto
in dubio debemus fauere magis filiis qz legata-
rijs vel alijs substitutis: ar. l. cū auus. ff. de p̄di.
a iij

et demō. et l. cū acutissimi. C. de fideicō. l. ticia. §. q̄ inuita. ff. de leg. ij. merito nō extēdamus autē. ex cā ad posthumos. Idis igit̄ rōnibus hincin- de p̄missis venio ad p̄clusionē: et h̄ nō alit̄ vide- rim modernos. tñ rōnibus v̄bis Bar. et Bal. in d. autē. ex cā: et etiā rōnibus. §. allegatis. In cō- sulendo adhererē decisiōni Bar. q̄ distinguit q̄ aut p̄ sciuit de posthumo nascituro: aut ignora- uit. Primo casu debeant̄ legata p̄ autem. ex cā. Secōdo casu nō: q̄ si sciisset forte filiū nasciturū nō legasset: ar. l. nō solū. §. de lega. Et eorū q̄ di- cunt̄ in l. cū alienā. C. eo. ti. Et facit: q̄ als do- natio nō solet reuocari nisi ex causis: de q̄bus in l. gñalif. C. de reuo. do. Et tñ si nascant̄ filij post donatōez ip̄o iure reuocat̄ donatio. Casus ē sin- gularis in l. si vnq̄. C. de reuo. do. S̄ h̄c scdm casum qñ ignorauit limitatē ego qñ testator fe- cisset aliq̄ legata ad p̄as causas: vel etiā p̄iunctis p̄sonis: et essent legata modice q̄tītatis: q̄ etiā si sciisset legasset: ar. d. l. cū alienā: et d. §. nō so- lum. Et h̄c limitatōez exp̄ssē v̄ sentire Bal. in d. autē. ex cā: in. vi. col. In disputādo v̄o tene- rem h̄c p̄clusionēz indistincte q̄ autē. ex cā ha- beat locū in p̄teritōe posthumū sicut iā nati. Ad illa arg. q̄ eduxi p̄ scda pte p̄t de facili r̄nderi: et ad aliq̄ r̄ndet Bar. in. d. autē. ex causa. Et ita p̄ nūc resideo reseruata sp̄ maiorū meorū saniori snia: ar. l. claudius. ff. q̄ po. in pig. ha. Alias glo. in hoc p̄ncipio expeditū. §. in tertio euidentiali: et sic reddo expeditū istud p̄ncipiū.

Intestator Et q̄ iste. §. cōtinuat mate-
ria suorū hereduz vsq̄ ad. §. cum filius quo ad iura suitatis: igit̄ simul legam
Et. h. d. Ad intestati hereditatē an̄ oēs vocant̄ sui heredes q̄ sunt filij in ptāte tpe mortis siue sint nāles et legitimi: siue legitimi tñ: siue legitimi p̄ oblatōez curie vel subsequēs m̄rimoniū Et vt nepos et ceteri sui heredes sint requiritur q̄ a nemine p̄cedant̄: et h̄z locum etiā in posthu- mis. Et sui heredes sūt etiā ignorantes: vt fu- riosus et pupillus: nec tutoris vel curatoris au- ctoritas requirit̄: et filius reuersus ab hostibus h̄z tpe mortis nō esset suus: tñ recusat̄ suitatem. Itē h̄z q̄ sit suus: tñ p̄t desinere si p̄ p̄duellio- nis crimine dānatus sit. h. d. C. Diuidit̄ iste. §. in septē ptes. In p̄ma ponit regulā ad quos p̄i- mo loco ptineat hereditas ab intestato. In scda ponit q̄ possint esse sui heredes. In tertia q̄liter possit esse q̄ nepos et deinceps sit suus heres. In q̄rta an posthumū possint esse sui heredes. In q̄nta an furiosus et pupillus possint esse sui here- des. In sexta an si tpe mortis q̄ nō sit in ptāte possit tñ effici suus heres. In septima et vltima an siq̄ tpe mortis sit suus: possit tñ desinere esse suus. Scda ibi: sui autē. Tertia ibi: ita demum. Quarta ibi: posthumū. Quinta ibi: sui autē. Se- xta ibi: interdum. Septima ibi: p̄ contrarium. C. Ad euidentia eorū q̄ habent̄ hic cogitauit aliq̄ p̄mittere. Et p̄mo q̄ multiplex ē filiorū spēs: et in hoc plures gl. loquunt̄. Una ē. §. de adop. in

p̄n. Alia in. c. nisi cum p̄dem: in. v. māseres: d̄ re- nun. Alia in autē. ex complexu. C. de ince. nup. Alia in. c. liberi. xxxij. q. iij. Tñ cū ip̄is et vltra dico q̄ p̄ma spēs ē de legitimis et nālibus q̄ na- scunt̄ ex legitimo m̄rimonio: vt p̄bat̄ hic et. §. d̄ pa. po. in p̄n. et de nup. Scda spēs ē de nālibus tñ: et isti nascunt̄ ex p̄cubina: vt h̄z. §. de nup. §. si. et loquit̄ titulus. C. de na. lib. et etiā hic in tex. cum si. Tertia spēs ē de legitimis tñ: et isti sunt filij adoptiui: h̄z diuersimode intelliguntur: q̄ si adoptant̄ q̄ sunt in ptāte nō transeūt in ptātem adoptatis. Si v̄o adoptant̄ q̄ sunt sui iuris q̄ p̄ p̄rie dicunt̄ arrogati transeunt in ptāte p̄ris arro- gatoris: vt h̄z. §. de adop. in p̄n. et. §. h̄z bodie: et plene in l. cū in adoptiuis. C. eo. ti. Quarta est de manseribus q̄ nascunt̄ de scozto et meretrice p̄t dicit̄ gl. in. d. v̄bo māseres. Quinta ē de fi- lijs spurijis q̄ nascunt̄ ex dānato coitu nō cōtra- cto fm. ll. vt p̄bat̄ tex. §. de nup. §. si aduersus: h̄z gl. in. d. v̄bo māseres dicat q̄ dicunt̄ illi q̄ nascū- tur ex p̄cubina: h̄z vt dixi q̄ nascunt̄ ex p̄cubina appellant̄ nāles: vñ v̄z resultare dubiū. S̄z for- te possit dici q̄ ex quo de iure ciuili h̄z retinere cō- cubinā qñ q̄s nō h̄z vxorē: vt. l. j. C. de p̄cubi. tñ nō h̄z de iure cāonico: vñ cū p̄tra ius fiat filij pos- sunt dici spurij. d. §. si aduersus: vel gl. nō intelle- xit de p̄cubina retēta loco vxoris. Sexta ē de filijs notis q̄ nascunt̄ ex adulterio: glo. in. d. v̄. māseres. Septima ē de nefarijs et reprobat̄is q̄ dicunt̄ incestuosi q̄ de iure ciuili nō sunt alēdi: autē. ex cōplexu. C. de ince. nup. §. si. in autem. q. mo. na. effi. sui. S̄z de iure canonico alēdi sunt et p̄t ip̄is relinq̄ palimētis vel p̄ dote: vt h̄z in. c. cū haberet: de eo q̄ dux. in ma. eā quā pol. p̄ ad- ulte. Octauo ē de filijs sp̄ialibus: videlz q̄ su- scipiunt̄ ex sacro fonte cū: q̄bus impedit̄ contra- ctio m̄rimoniū: vt h̄z in. c. j. de cog. sp̄iri. Quona- spēs esse p̄t de filijs natis ex m̄rimonio ad mor- ganicā p̄tracto: q̄ h̄z sint legitimi: tñ nō tenet̄ p̄t eos instituire nisi in certa q̄tītate: vt fuit p̄uen- tū tpe p̄tracti m̄rimoniū: vt ē tex. in. c. j. de fi. na. ex mat. ad morga. p̄trac. in v̄si. feudoz. Deci- ma spēs p̄t dici de filijs legitimatis: nā si pater h̄ns filios nāles ip̄os legitimari faciat: dicunt̄ fi- lij legitimi. Et loquit̄ ti. in autē. q. mo. na. effi. leg. et hic i tex. et in autē. itē siq̄. C. de na. li. cū si. C. h̄nc sumpta occasiōe Scdo ad euidentiam p̄mitto q̄ multis mōis legitimant̄ filij naturales Primo legitimant̄ p̄ subsequēs matrimonūz qñ sūt infra dotalia vt hic: et l. i. ubemus: et l. cū q̄s: et l. se. C. de na. libe. et in autē. q. mo. na. effi. le- gl. in p̄n. et. §. de nup. §. si. Et hoc q̄ fiat infra re- quirit̄ ad legitimādos filios nō ad essentia m̄ri- monij cū ip̄m solo p̄sensu p̄ficiat: vt. l. nuptias. ff. de reg. iu. ita vult gl. nō. in. §. §. de nup. Et est tex. ad hoc in. §. reliq̄. in autem. q. mo. na. effi. sui. q̄ tñ intellige vt dicā. j. x. nō. ad tex. Scdo le- gitimant̄ nāles vel p̄ oblatōez curie: vel impato- ri: vel p̄sidi vt sint in eodē feruittio: vt ē tex. hic et §. de nup. §. si. et in autē. q. mo. nat. effi. sui. §. siq̄s

igitur: et §. primus itaque. Tertio legitimantur per ad-
optores quoniam si pater filium nalem sibi arrogaret: ut l. le-
ge. C. de na. lib. Et hoc fuit psumptum p. l. anasta-
siana: de qua in l. iubemus in ff. C. eo. ti. Hodie vero
iste modus legitimandi est correctus: ut d. l. lege. §.
in postez: et in §. non nos latuit: in autem. q. mo.
na. effi. legi. Quarto legitimantur si pater nalis pater-
nibus oblati principii petat filium legitimari et pater-
neps legitimet etiam quod mater sit mortua vel vivat
et non sequatur matrimonium: textus est in autem. pterea: et
in cor. vii. sumi. C. de na. lib. Quinto legitimantur
si pater non habens alios filios: ipsos filios nales in
testamento scribat heredes: et ipsi postea supplicent pater-
nii quod legitimantur: textus est in autem. item si quis: et in cor. C.
eo. ti. de na. libe. Sexto legitimantur si pater in pu-
blico instrumeto sine in testamento ipsos filios nales appel-
let filios non adiciendo aliud nomen erunt legitimi suc-
cessores patris: ut est textus in autem. item si quis. C. eo. ti. Se-
ptimo legitimantur quoniam pater esset curialis et scriberet
filios heredes in testamento: quod non extantibus legitimis
ipsi filii si vellent efficerentur curiales et heredes. §.
si quis autem: in autem. q. mo. na. effi. sui. Octavo legi-
timantur si alter ex parentibus ascendat ad sacerdo-
tium: quod tunc non obstantibus legitimis ipsi nales legi-
timantur per scriptum principii: iste est textus in §. si quis er-
go: in autem. q. mo. na. effi. sui. p. ronez quare reddit
ibi textus. p. mis parentibus pater filii etc. quare etiam rone-
nem ponit textus in §. nam si quidem: eo. ti. Et ista omnia
sane intellige quoniam ipsi naturales presententur legiti-
mationi: quod ex quo transeunt in potestate: ius non
astringit eos nisi ipsi presententur: iste est textus in §. non in §.
generaliter: in autem. q. mo. na. effi. sui. An autem hoc pater
cedat in illis quod legitimantur per subsequens matrimo-
nium: dicam super glo. sua hic. C. Tertio patermittit quod
multis modis filius exit potestate patris et primo
per mortem naturalem ipsius filii: ut hic i. v. ita demum
et facit rone: quod mors omnia soluit: ut in autem. d. nup. §.
deinceps. Secundo filius exit per deportatorem: quod si
filius deportet desinit esse in patris potestate: ut in
§. cum autem. §. qui. mo. ius pa. po. sol. Tertio exit si
captus ab hostibus: ut in §. si ab hostibus. §. qui.
mo. ius pa. po. sol. In isto casu dicatur paterdesere ius
patris potestatis. Quarto exit per emancipationem: ut
hic et §. pterea: et §. admonedi. §. qui. mo. ius pa.
po. sol. et in §. generaliter: cum glo. in autem. q. mo. na. effi.
sui. Quinto exit si efficiatur patritius: ut in §. si ex
postione. §. q. mo. ius pa. po. sol. et l. si. C. de p. sul.
li. xij. Sexto per dignitatem episcopalem: ut in autem.
§. dignitas. C. de epis. et cle. et in corpe vni sumi
Septimo exit si intrat monasterium: ut per glo. in
l. si ex causa. §. p. ff. de mino. et per Bal. in l. deo nob
C. de epis. et cle. Sacerdotium autem non liberat filium
a patria potestate: ut in autem. p. sbyteros. C. de epis. et
cle. Octavo exit in casibus expressis: in l. si. C. de
decurio. li. x. vbi ponuntur decem casus quibus filius
liberatur a patria potestate: et alii enumerant in d. au-
tem. §. dignitas. C. de epis. et cle. Unum in specie posui
de patritio: et sic numeratis istis habemus. xvj
casus quibus filius liberatur a patria potestate. Adde
quod vbi posse dari. xvij. casum puta si mater habens filium

dat se in arrogatorem: quod filius quod erat in potestate sua
exit et transit in potestatem patris arrogatoris: ita
potestatem pater in §. si. §. de adop. et in l. si paterfamilias
in pn. ff. eo. Sed in isto casu filius debeat presententur
re arrogatori cum inuito filio non soluat ius patrie
potestatis: ut d. §. generaliter: in autem. q. mo. na. effi. sui.
Relinquo per nunc cogitandum. Et adde duo ver-
ba ad hoc quod si semel filius exit patris potestate non in-
trat amplius inuitus: ut d. §. generaliter: iuncta glo.
C. Quarto patermittit quod si quoniam sumus in causa testati re-
maneat dicitur in filios emancipatos et filios in po-
testate per coeque opti. de qua in d. autem. ex causa. C. de li.
p. te. quod emancipato pater dantur stratabule: ut l.
maximu vitium. §. sancimus. C. de li. p. te. Emanci-
patus enim pateritus non potest dicere testam nullum: ut
l. si filius. ff. de mino. in l. si emancipati. C. d. colla.
in l. certu. C. vni legi. in l. gallus. §. et quod si tamen. ff.
de lib. et posthu. Hoc tamen est verum quoniam pateritus est fa-
cta cum causa: nam hodie etiam in pateritio dicitur inseri
causa: alio emancipatus diceret testamentum nullum: ut
vult glo. singularis in §. exheredatos: in autem. de
here. et falcid. Ita tenet expressis Bal. in d. autem. ex
causa in. vij. col. Et hoc per textum in §. aliud quoque ca-
pitulu: et §. si autem hec: in autem. ut cum de ap. cog.
Nam mater non habet filium in potestate. §. femie. §. de ad-
op. §. sui. §. de here. q. et disse. et tamen hodie mater sine
causa non potest filium paterire. Eodem modo dicamus de
emancipato quod non est in potestate. Et hoc modo debet
intelligi glo. quod dicitur quod etiam ex testamento est sublata dif-
ferentia emancipationis: ut habet in l. si pponas. ff. de
inoff. testa. in autem. in successione. C. de suis et legi.
et §. de inoff. testa. in pn. Et hoc ut dixi remaneat
dicitur ex testamento: tamen ab intestato sublata est omnis differ-
entia: ut in §. si. in autem. de here. q. ab intesta. In ta-
men quod etiam ipsi emancipati simul cum alijs filiis in
potestate presententur venire ad hereditatem defuncti: et di-
cuntur habere presentem locum. Et per hoc patet quod vniculus
ita demum potest esse correctus quantum ad hoc quod nepo-
tes dicantur sui et habeant presentem locum quoniam eorum pater
fuit emancipatus: quod ut dixi non considerat patria po-
testas ut possint venire in primo loco vel non. d. §.
si. et in autem. in successione. C. de suis et leg. Et fa-
cit textus in autem. defuncto in ff. C. ad tertul. Et ad-
uertendum est quod illa differentia sublata etiam ex testamento
scilicet quod debeat inseri causa in pateritio emancipa-
ti est sublata per d. §. aliud quoque capitulu: et d. §. si autem
hec seruata non fuerint: non autem est sublata per d. §. si.
put multi doc. voluerunt: quod ille. §. si. loquitur tan-
tum ab intestato: et ita eleganter Bal. in d. autem. ex
causa in. vij. col. dicit esse intelligendum istum pas-
sum. Et quibus omnibus resultant tres conclusiones.
Prima quod ab intestato emancipatus venit simul
cum suis ac si haberet presentem locum. Secunda conclusio est
quod ex testamento emancipatus pateritus cum causa habet strata-
bulas. Tertia conclusio quod filius emancipatus
pateritus sine causa potest dicere testam nullum: et duas vlti-
mas conclusiones videtur expressis sentire Bar. in d.
autem. ex causa in. vij. col. in distinctioe. Et his ex-
peditis ad euidentiam venio ad nobilitatem. Et primo
non quod dicitur iure. xvij. tab. hereditas intestati presententur

pmū ad suos heredes hoc ē ad eos q mortis tpe
erant in potestate decedētis: et sic de hoc iure nō
cognoscebant emancipati: vt dicitur i. §. eman/
cipati. j. eo. S; d iure p̄torio hnt bonoz posses/
sionē vñ liberi: vt. d. §. emancipati. Hodie vō vt
supra dixi in q̄rto euidentiali ab intestato nulla ē
differētia inē suos et emancipatos: qz eqliter veni/
unt. d. §. nullam. C. Secūdo nō ibi: sui: q illi dicun/
tur sui heredes q sunt in ptate tpe mortis: ita ha/
bet in. §. sui. s. de her. q̄li. et dif. Exquo resultat
correlariū qd posthumus nōdū natus tpe mor/
tis patris nō pōt dici suus: exquo adhuc nō ē in
ptate: vt. l. ff. de colla. bo. C. Tertio nō ibi: ne/
pos: qz nepos dicitur esse in ptate auī: nō autē in ptā/
te patris: ita etiā ē tex. in. §. si. s. de pa. po. in. §. il/
lud: et. §. admonēdi. s. q. mo. ius pa. po. sol. facit
tex. in. §. s; ex p̄torio. s. d. adop. Exquo sequit̄
correlariū qz auus pōt inuito patre nepotē emā/
cipare. Et de hoc ē casus in. d. §. admonēdi. Et
pōt esse rō: qz q ē in potestate nō pōt habere aliū
in potestate sua: fac. s. de adop. in. §. si. et facit: qz
q possidet ab alio nō pōt ipse aliud possidere: vt
l. j. §. s; p̄ eū. ff. de acq. pos. C. Quarto nō ibi: ex fi/
lio: qd natus ex filio nō ē in potestate auī: nā tex.
nō sine ministerio dixit: ex filio: et nō ex filia. De
hoc in. d. §. si. s. de pa. po. Et rō ē: qz q nascunt̄
p̄ris nō m̄ris familiā sequunt̄: dicitur in. §. at q.
s. d. legi. ag. tute. Et forte ista poterit esse rō q̄re
oli iura magis fauebāt masculis q̄ feminis: qz p
eos nō renouat̄ genus paternū: l; ex m̄rimonio
ḡna renouent̄: et hūaūo generi immortalitas ar/
tificiose introducat̄: dicitur in. auten. de nup. in
p̄n. Exquo sequit̄ correlariū qz descēdēs ex feia
nō pōt dici suus auo m̄no: exquo ipm nō hz in
ptate. C. Quinto nō ibi: nāles: qz nō incōuenit̄ al/
q̄n aliqd subaudiri ad tex. Nāz exquo nāles nō
sunt in ptate: qz nō sunt p̄tracte iuste nupties: iu/
xta. §. p̄mū. s. de pa. po. et. s. de nup. §. si. opus ē
subaudiri ad tex. et legitimi: qz als nō p̄cederet
p̄ supra allegata: ita etiā ē tex. in. l. j. §. j. de suis
et leg. Ita etiā tex. in. §. s; si quis. s. de adop. dū
dicit̄: nāles in sua potestate hz: et qz filius nālis nō
sit in potestate patris: est tex. s. de nup. in. §. si.
C. Sexto nō ibi: adoptiuos: qz l; ex p̄pa signifi/
catōe vocabuli adoptiuū dicant̄ qui nō transeūt
in potestate. s. d. adop. in p̄n. et. l. cū in adoptiuis
C. eo. t̄i. t̄n aliq̄n dicimus adoptiuos hoc ē arro/
gatos: et als nō p̄cederet iste tex. cū pōderet qz
sunt in ptate: et nō ē incōueniēs: qz l; als falcidia
detrahat̄ p̄pe delegatis iuribus vulgaribus t̄n
aliq̄n ponit̄ p̄ trebellianica: vt ē tex. in. l. cū filio
ff. de leg. j. Ita etiā in filii. s. qui. mo. pa. po. sol. §.
admonēdi: vbi dicit̄ qz p̄ pōt filium manumittere
nā hoc v̄bū manumittere p̄pe puenit̄ seruis cū
filij dicant̄ emancipati: vt hz. C. de emanci. li. p̄ to/
tū. Ita in filii. tex. in. l. si p̄. ff. de vul. et pupil. vbi
v̄buz instituit̄ exponit̄. i. substituit̄. C. Septimo
nō ibi: m̄rimonijs: qz duo legitimi nō p̄trahāt
put ē inē p̄cubinarjos: t̄n inē ipos dicit̄ esse mat̄ri/
monij p̄z dū dicit̄ tex. ex nō legitimis mat̄rimo.

nij: et sic m̄rimoniū nō legitimū dicit̄ m̄rimonijs
cuius p̄trariū p̄bat̄. s. de nup. in. §. si aduersus:
dū dicit̄ qz nō intelligit̄ esse m̄rimoniū q̄n nō est
legitimū: pōt dici qz largo mō inē p̄cubinarjos dicit̄
esse m̄rimoniū ex quo. de iure ciuili ē p̄missus cō/
cubinatus: iuxta. l. vnicā. C. de p̄cub. C. Octauo
nō ibi: curijs: vñ modū legitimādī nāles d̄ quo
late dixi. s. in sc̄do euidentiali. C. Nono nō ibi
n̄re p̄stōnes: qz codex fuit cōpositus aī instōnes
et p̄bat̄ etiā in. §. sciēdum. s. de here. q̄. et diff. in
§. aī heredis. s. de leg. cū si. S; hoc pōt esse ve/
rum de p̄ma cōpilatiōe: s; sc̄da cōpilatiō fuit fa/
cta post istū libz instōnū cū de eo fiat mentio in
C. vt. l. meminimus. C. de legi. he. et nō. in. l. j. cir/
ca si. C. de ve. iur. enu. Qd pōt esse vtile si cēt du/
bium cui legi debeat magis stari: qz in dubio sta/
rē cū iure. C. q̄n aduersaret cū iure instōnum n̄/
si essemus in illis. ll. de qbus in hoc volumie fiat
mētio: qd tene mētī. C. Decimo nō ibi: nuptialia
iura: aliū modū legitimādī nāles: de quo etiā di/
xi in sc̄do euidentiali. Et aduerte ad id qd ibi di/
ximus qz ad eētīā m̄rimonij nō regunt̄ inst̄ra
dotalia: s; solū p̄p̄ legitimatōz fm gl. s. d. nup.
§. si. Et idē tenet gl. in. §. dubitādum: in autē. de
ince. nup. et idē tenet hic et in autē. maximis. C.
de nup. et qz ad esse legitimatōis regunt̄ inst̄ra:
p̄bat̄ in. d. §. si. et hic: et. §. ḡnāliter: et. §. si vō: et. §.
cogitādum: in autē. q. mo. na. effi. sui. S; illud
qz ad eētīā m̄rimonij nō regunt̄ inst̄ra cōiter
reprobāt̄ p̄ legitas. Nā etiā in mat̄rimonio re/
grunt̄ inst̄rumēta ad euitādās fraudes: vt i au/
tē. maximis. C. de incest. nup. Et hoc etiā p̄bat̄
in autē. q. mo. na. effi. leg. §. illud quoqz. S; hoc
ē v̄z de dispōe iuris ciuilis. De iure autē cano/
nico tenet̄ p̄trariū: qz sufficit solus p̄sensus ad
mat̄rimonij: nisi dare casus in quo esset suspi/
t̄io clādestinitatis: iuxta. c. tāta: qz filij sint le. et. c.
cū inhibitiō: de clādesti. despō. Et sic ē seruādū
ius canonicūz attēto qz sumus in mat̄imonijs:
iuxta ea q̄ dicam. j. de grad. §. hactenus: in glo.
C. Undecimo nō ibi: et si nō p̄genit̄: qz suffic̄ cāz
esse talē q̄ possit reduci ad actū: l; nō reducat̄ p̄z
hic: qz l; nō nascant̄ alij filij post mat̄rimonij
nō t̄n illi q̄ aī suscepti sunt nō sunt legitimi. Ex/
quo resultat qz sufficit qz causa sit reducibilis ad
actū. C. Duodecimo nō ibi: desierint: in. v. ita de
mū qz cessante cā cessat effectus: p̄cor. text. in. c.
cū cessante: de ap. in. c. cū infirmitas: de pe. et re.
§. illis. s. de mili. testa. intelligēdo de cā finali nō
de impulsua: iuxta. l. j. §. sexū. ff. de postulā. Pz
in hoc tex. qz remota cā qz filius sit in p̄mo ḡdu
sūtatis dat̄ locus nepoti. Qd t̄n pōt h̄re locum
de isto iure at̄quo: nō solū si filij moriat̄: s; etiāz
p̄ emancipatōez. De iure autē nouissimo nō p̄ce/
deret cū emancipati veniat̄ simul cum suis: vt di/
xi. s. in q̄rto euidentiali p̄. §. nullā: in autē. de her.
ab inte. C. Decimotertio nō ibi: nā et si: qz q̄litas
adiecta v̄bo intelligit̄ fm t̄ps v̄bi. Et ad hoc sp̄
allegat̄ tex. in. l. i. delict. §. si extrane. ff. d. noxa.
lex facto. §. pe. ff. ad trebel. Nō Bar. in. l. ex fa

cto in pñ. de vulga. et pu. C. Decimo quarto non ibi posthumus: quod etiam qui est in utero in sui comodum habet per nato. An autem dum est in utero dicatur suus: dicitur in glo. in v. posthumus. Requiritur etiam ut posthumus possit effici suus quod sit conceptus in vita de functi: ut habet in l. ij. ff. de secū. tab. in l. i. §. pñmi. or. ff. vñ legi. j. eo. §. cū aut. C. Decimo quinto non ibi: ignorantes: quod de iure. xij. tab. filij cū essent sui et necessarii heredes certe etiam ignorantes fiebant heredes ut hic: nam qui cogi potest inuitus: cogitur et ignorans et abns: ut l. qui potest. ff. de reg. iur. Item de die vobis cū habeant beneficium abstinent: ut in §. s. his pñmittit pñor. §. de he. q. et dif. Certe ignorantes non fierent heredes: maxime quoniam hereditas esset damnosa: quod potest contingere multoties. l. hereditate. ff. manda. l. iij. in pñ. ff. ad. l. falc. quibus quo ad eorum comoda etiam de iure isto beneficium suavitatis non sit sublatum: ut habet in l. si filius qui pñ. ff. de vulga. et pup. C. Decimo sexto non quod l. soleat dici quod nisi quis habeat animam credi non querat: tamen etiam sine animo: et ignoranti queri potest ut hic: quod dñm rex hereditaria queritur ipis filijs etiam ignorantibus. Et hoc quod transeat dñm in heredes pcedit etiam in extraneis adita hereditate. l. cuz heredes in pñ. ff. de acq. pos. Sed secus est in possessione que requirit apprehensionem. d. l. cū heredes: cum possessio requiratur factum. l. j. ff. si quis test. l. esse ius. fu. l. de niq. ff. ex qui. cau. ma. Et quod sui vel necessarii etiam ignorantes fiant heredes: probat etiam tex. i. l. eius qui in puicia. ff. si cer. pe. Immo plus quod de iure. xij. tab. in suo et necessario vel necessario tamen non est dare medius a morte testatoris: ut l. si post mortem. §. j. ff. de leg. j. et l. in suis. ff. de li. et posthu. Ex quo etiam inferitur quod suus non presumitur scire pñta in testamento: ut d. l. eius qui in puicia. Secus est autem in herede extraneo: ut l. cū heres: cū ibi non. p. gl. ff. de li. leg. nisi fama fuerit in puicia quod sic et sic testatus fuerit: et etiam alijs modis presumitur in suo herede scia: ut non. Bar. i. l. qui rome. §. duo frēs. ff. de vbo. ob. in v. tertio qro: put etiam hic refert Are. C. Decimo septimo non ibi: furiosus: quod furiosus habet per ignorate: aliqui autem per abñte: ut l. ij. ff. de iur. codicil. Aliqui habet per non abñte ad hoc sed ut non posset constituitur procuratorē cū non posset habere ratum: iuxta l. ij. ff. de pecu. De hoc habet etiam in l. ij. §. voluntate. ff. so. ma. vbi Bar. sequit distictionem Dyni quā dicit esse optimā et ibi vide. C. Decimo octavo non quod mortuo patre ab intestato pñtinuatur dñm rex patris in filium in tantum quod non dicitur de nouo acgrere: sed capit tamen liberā administrationem: ut l. in suis. ff. de li. et posthu. imo non dicitur filij habere ex causa lucrativa: ut est tex. non. in l. j. C. de impo. lucra. de scp. li. x. et bona patris dicuntur quasi debita filio etiam inuita: ut l. cū rō. ff. de bo. dam. et habet late per Bar. in l. cū qs. C. de iur. et fac. ig. Ex quo sequit quod si statutum dicat quod de quolibet lucro soluat gabella quod filius non teneret quoniam capit hereditatem patris: et ita in terminis tenet ibi Bar. in isto statuto. Ita etiam Ang. et Inno. in d. l. in suis: ita etiam in l. si seruo: de he. insti. Ita etiam tenet Bar.

in l. si emancipata. C. de iur. et fac. ig. et refert dñs Alex. in d. l. j. de impo. lucra. de scp. in addi. quod tene meti. C. Decimo nono non ibi: hereditas patris: quod in hereditate patris in pupillis et furiosis si requirit auctoritas tutoris vel curatoris ut ipsam querat de isto iure: ex quo erant sui et necessarii: hodie vero credo quod esset recurrendum ad dicta in l. si in fanti: et in l. potuit. C. de iur. delib. quod tetigi. §. in xv. nobili. C. Vicesimo non ibi: ipso iure: casus vbi quis ipso iure acgrit etiam quod sit penitus ignorans: ita etiam in fili habet in l. si ptem. §. j. ff. que. ser. amit. l. si. quoniam dies lega. ce. concordat tex. quod furioso acgrat in l. si a furioso in pñ. et §. j. ff. de ac. et ob. in l. si a furioso. ff. si cer. pe. in l. cū pñ. §. surdo. ff. de lega. ij. Item non solum acgrit furiosis et pupillis: sed etiam ipsi alijs obligantur. l. furiosus: de act. et obli. De quo etiam in l. naliē in fi. et l. se. ff. de pñ. inde. in l. si ei in pñ. ff. ad trebel. C. Vicesimo primo non ibi: interdum: quod l. soleat dici quod in heredibus reguntur tria pñta. Tempus facti testamenti: tempus mortis: et adite hereditatis. l. si alienus. §. i extraneis. ff. de here. insti. et §. de here. q. et dif. §. in heredibus: et hoc in extraneis. In suis vero tempus mortis et testamenti d. l. si alienus. j. rñ. et l. seruū: et tenet glo. in d. §. in heredibus: tamen l. q. tempus mortis non sit suus: potest tamen effici suus ut hic: et non est ob aliud nisi quod redeundo ab hostibus fingit se fuisse in ciuitate: et sic in pñtate: l. sumus hic in terminis succedendi ab intestato non ex testamento. C. Vicesimo secundo non ibi: non fuit: quod l. tex. dicat hic quod filius captus ab hostibus non sit in pñtate: est intelligendum vero modo: nam fictio modo considerando non dicitur oio extra pñtate patris: sed pñdet ius patrie pñtatis: et ita concordat huc tex. cuz §. s. si ab hostibus. §. q. mo. pa. po. sol. q. pma facie vñ pñtra. C. Vicesimo tertio non ibi: ius et c. quod fictio postliminij sicut fingit illum quod capis ab hostibus si ibi moriat mortuum esse pambula hora captiuitatis: ut l. lege cornelia. ff. de testa. et l. lege cornelia. ff. de vulg. et pupil. ita et eodem modo illum quod capis et reuertit se fingit fuisse in ciuitate et nunquam fuisse captum. Et hec est ratio que iste filius non dicitur pñdisse ius suum atis: quod reuertendo recuperat. C. Vicesimo quarto non ibi: per pñtrariū: casum vbi quis l. habeat filios: tamen dicitur decedere sine suis heredibus: et hoc est pñtate criminis commissum a patre videlicet criminis pñduellionis ut dicitur tex. hic. C. Vicesimo quinto non ibi: familia: quod quis dicitur esse in familia quoniam est in pñtate ita probat hic: quod aliter intelligendo non diceret quis esse suus heres pñtra mentem huius. §. in pñ. C. Vicesimo sexto non ibi: memoria: casum vbi quis post mortem punis: cū ipius memoria apud supstitutes remanet donata: et hoc est pñtate criminis quitate: ut habet late in l. q. qs. C. ad. l. iul. maie. C. Vicesimo septimo non ibi: suū heredē: casum vbi pñca transit in heredē: nam etiam a filij puniuntur ex delicto patris ut d. l. q. qs. quod pcedit etiam lite non pñtestata pñtra defunctū contra regulam. l. pñme. C. ne ex delicto. de func. et ea que habent in §. non ois. j. de ppe. et tem. act. C. Vicesimo octavo non ibi: sed fiscus: quod donata de crimine pñduellionis succedit fiscus et filij in

totū excludunt: imo nō solum ab hereditate patris: s; etiaz nō pnt ab aliquo institui vt late dixi supra de here. insti. in pn. in. xvi. fall. r. s. de leg. in. s. legari: post gl. ibi. De quo vide plene in. d. l. q. s. Cicesimonono nō ibi: ipō iure: q; intā tum nomē sustatis dicit radicatuz in filiis qd lz nō sint heredes in effectu: tñ ipō iure dicunt sui heredes: r hoc nomē dicit infixum ossibus: r facit iurē: q; restituta hereditate qs remanet heres s; restituta. s. de fideicō. here. l. r si sine. s. sed qd papinianus. ff. de mino. l. ei q soluedo in ff. de here. insti. Tricesimo r vltio nō ibi: s; desine/ re: q; lz solet dici q; q semel ē heres sp est heres: vt. s. pte allegatis: tñ hic pbat p rarium q; qs desinit esse heres: lz fuerit r pōt eē rō: q; iura. s. allegata loquunt q; qs de iure p rario nō pōt de sinere esse heres de iure ciuili: iuxta. s. quos aut j. de bo. poss. tñ palind ius ciuile pōt qs desine/ re esse heres: q; vnū ius ciuile tollit aliud. Fac. s. de iur. na. in. s. pe. Fac illud qd hz in. l. ex duob; s. ff. s. vulg. r pup. q; cū qrela sit de iure ciuili: p ratabulas aut de iure p rario: p qrela pōt tolli testm in totū r in ptem: vt ibi hz p gl. r Bar. r p hec sint expedita textualia in hoc. s. Blosella i v. fuerit fuit satis expedita. s. in q rto euidentiali q; sufficit quem habere p muz gradu: lz nō sit in ptate: vt ē in emancipato: r sic v. ita demum in hoc nō hz locū p. s. nullā: in autē. de he. ab inte. Blo. in. v. pnatus vnū facit: tacite q r ad tex. r tripliciter rñdet. Inq r tum dicit q; pnatus ca pit p abnepote ē falsa: q; tex. vult intelligere de pnepote cum loquat de nato ex nepote q; voca/ tur pnepos: vt ē tex. in. s. tertio gradu. j. de gra/ di. Scda etiā expositio v; falsa q; capiat pro fi lio vel filia: q; tex. iā dixerat de filio r filia: vnde fm ipam tex. esset superfluus p r. s. qbus in pma p rone. C. r miroz q; nō fuerit p dderata. Item tertia expositio q; intelligat de oibus descēdēti bus p tex. in autē. de her. ab intest. s. j. Est ad/ uertendum: q; ibi tex. nō ponit dicēdo pnati sūt oēs descēdentes: s; ab ethymologia vocabuli posset bñ pcedere. Pronatus q; si pcul natus: nō tñ pbat in tex. quem allegat: s; forte nō pcedit q; eadē rō esset dicēdo pnepotē q; si a lōge nepo tem: r sic vnusq; descēdentiū posset dici pne/ pos qd est p r. in. s. q rto gradu. j. d. gradū. q; post pnepotes dicimus abnepotes. Blo. su per v. adoptiuo lz brenis sit: tñ hz duas pticlas Prima referē ad tex. q; nulla ē differētia inter fi lios legitimos r nales r filios arrogatos vt sui dici possint. Et in hoc gl. tacite q; rebat r dic ve/ ritatē p hūc tex. r pbat in. s. adoptiuū. j. eo. titū. In scda pte q; est ibi: nisi: gl. q r it an sit d r ia inē emancipati nalem r arrogati emancipatus. Et rñdet q; sic: q; adoptiuū emancipati nullo iure ad/ mittunt. s. minus ergo. j. eo. r. s. adoptiuū. Sed nales emancipati admittunt de iure p rario: vt. j. eo. s. emancipati. Inq r tum tñ glo. in ff. allegat tex. in. l. i. s. suos. ff. d. suis r le. Referas ad p mā pte videlz q; arrogati dicunt sui heredes sicut r

nales. Prima tñ decisio huius glō. q; nō sit d r ia inē emancipatos r adoptiuos limitat p Are. hic post Jo. fab. qd nō pcedit ex testō p tex. in. s. s; bodie. s. de adop. in. l. pe. C. eo. ti. Tu aduerte q; isti p rēs male senserūt circa istū passum. Nā tex. iste vt dixi. s. in sexto nobili d r intelligi de fi liis adoptiuis. i. arrogatis: ex quo hic p dderam; patriā ptatem. Nā inē istos arrogatos r nales nō est d r ia etiā ex testō: q; p r arrogator tenet q r tam pte eis relinqre: vt in. s. s; r si decedēs. s. d. adop. in. l. papinianus. s. sigs impubes: de inof. test. in. l. si arrogator. ff. de adop. lz illam q r tā vt cōiter vult glo. r doc. in iuribus p allegatis p se/ quant ex p rone diuī Pij. Et ita tenet Bar. i. d. l. si arrogator. in. iij. coll. Et dato q; pat in testō hāc quartā relinqret qua actōe petat. r an sit au cta bodie p autē. de triē. r semis. vñ ē tracta au/ tē. nouissima. C. de inoffi. te. vide Bar. i. d. l. si ar rogator circa fi. Tñ p r q; isti p rēs cū reuerentia nō bñ limitarūt istaz gl. ad tex. relatā: nisi defen/ damus ipos qd intelligat de filiis adoptiuis q; nō transeūt in ptatem. Nā tunc vez ē q; p r ad/ optiuus nihil tenet relinqre. Iste ē tex. in. l. pe. s. s; ne articulū. C. de adop. ibi dū dicit tex. nō le gitimo mō astrictū: r q; in arrogatis nō possit in telligi ille. s. p r: q; illa lex sp loquit de adoptiuis vsq; ad. s. ff. vbi dicit tex. q; in arrogatis nihil vult imutare: s; p r siderato q; debemus referre hāc li/ mitatōz ad terminos tex. n r i q; d r intelligi de ne cessitate de filiis arrogatis: certe eoz limitatio ē falsa r miroz q; nō aduerterint. Scdo limitat Are. q; nō habeat locū in feudo: vt in. s. adopti/ uis si de feu. fue. p rouer. qd pcedit fm ipm eti/ am si d r s p r sentiret. c. j. si vas. feu. pua. cuz si. Et sic firmat q; adoptiuus nō succedat i feudo. Tu aut aduerte: q; in. d. s. adoptiuus nulla fit men/ tio de arrogat. vñ Petrus Cernotti dubitauit circa hoc vt refert ibi Bal. q; tñ finalitē pcludit q; arrogatus nō succedat p rone: q; ficto mō est fi lius vñ nō pōt induct veritas nalis: iuxta. l. i re/ bus. s. ff. C. de iur. do. Lz p r hoc posset de fa/ cili argumētari: s; istud nō pcederet qñ pncipis auctoritate qs eēt arrogatus ea. l. vt i feudo suc cederet: q; tūc posset succedere: ita firmat Bal. in. d. s. nales in pn. r. s. adoptiuus eo. ti. lz p r rē formet q r stionē de nalis. Ad illud aut q; etiā p r sentite d r io nō admittere. d. c. j. si vas. feu. p r i ue. Aduerte: q; ille tex. argumētatiue facit r in tellige qñ extarēt alij qbus p rineret feudū. alijs vero nō extātibus ille tex. pbat q; p d r m posset fieri g r a. p r duz dicit ibi: nisi a d r io. r ibi si nō sunt alij: r ita debes intelligere Are. hic. Adde tu tertiā d r iam: q; lz nales r legitimi possent p se/ quartā remedio q r e. d. l. papinianus. s. q r m: tñ ipi arrogati psequunt ex p rone diuī pij: vt. s. di/ xi. d. s. sigs impubes. Et sic pōt dici q; in hoc ex testō sit d r ia inter arrogatos r nales: r forte fm hoc possent defendi Joan. fab. r Are. hic: lz ipi nō habuerint hūc spm. Quarto differūt: q; lz filijs nalis in omibus substituere possimus

tñ arrogatis nō possumus nisi i bonis q̄ ad ip̄m
 a p̄e arrogatoze puenerūt. d. l. si arrogator. §. si
 an impuberi: r. l. si plures. §. in arrogato. ff.
 de vul. r. pu. cū si. Quinto differūt fm gl. hic in
 scda pte: qz arrogatus emācipatus nō succedit
 aliquo iure: vt. d. §. minus ergo. j. eo. Sexto li
 mita: qz si esset relictus alicui in tps liberoꝝ esto
 qz arroget sibi filios nō tñ p̄sequet relictus: vt est
 tex. in. l. si q̄ ita. §. si. ff. de leg. ij. l. videat obstare
 tex. in. l. si m̄. C. de insti. r. substi. Septimo dif
 ferūt: qz si cui p se r liberis pcederet emphiteo
 sis nō veniēt filij arrogati: ita firmat Bal. i. d.
 §. adoptiuos in fi. Et facit: qz p filios adoptiuos
 nō verificat cōditio si sine liberis q̄ decesserit:
 vt. l. fideicommissum. ff. d. pdi. r. demon. cū si. Et
 de dicta p Bart. in. d. l. si arrogator. r p hoc sit
 enervata ista gl. l. puula. Glo. in v. curijs diui
 diē in tres ptes. In duabus p̄mis tacite querit
 r r̄idet. In tertia colligit vnā silitudinē: r p̄me
 due p̄ticle sunt clare. In tertia glo. vult dicere
 qz quemadmodū nāles legitimantē si danē curie
 ita etiā si vadūt vltra mare: puta ad sanctū sepul
 chꝝ legitimantē r mundanē peccatis vt etiā nā
 les vitiū geniture. Et ad hoc nō hāc gl. facit. c.
 maiores in fi. p̄n. extra de bap. c. firmissime. c. ex
 quo: r. c. filius cū si. de p̄e. di. iij. qz p baptisma
 mundatur q̄ a pctō originali. Glo. in v. infra
 bz tres ptes: r in qlibet tacite q̄rit r r̄idet. Se
 cunda ibi: Que infra. Tertia ibi: r sine bis. Et
 p̄me due sunt clare. Tertia ps l. ponat varias
 opi. tñ intellige ip̄az vt late dixi in. x. nō. ad tex.
 r ibi vide. Glo. in v. p̄stiterūt eodē mō bz tres
 ptes: vbiqz tacite q̄rit r r̄idet: p̄me due sunt cla
 re. In tertia gl. dicit qz q̄uis expelli possit p̄cubi
 na vxor: tñ nō p̄t expelli. Ex scda pte p̄t colli
 gi cautela ad expiendū an q̄s possit habere filios
 puta retinēdo p̄cubinā. Sz nō facit p̄ p̄cia cuz
 hodie de iure canonico sit p̄hibita omis iniusta
 fornicatio. Facit illud: qz castitatis debemus eē
 amatores. §. nouimus: in autē. q. mo. na. cffi. le.
 r sola castitas cū fiducia possibilis ē deo omniū
 aias p̄ntare. §. sancimus: in autē. de leno. C Ad
 tertiā ptem gl. qz nō liceat expellere vxorē capi
 as hunc articulū duplici. Primo an p̄summato
 m̄simonio p copulam possit fieri sepatio. Scdo
 an inē sp̄solum r sp̄sam possit fieri repudiū. Et
 sic solui sp̄salia. C Ad p̄mū tu habes glo. hic qz
 nō l. marito expellere vxorē. Facit: qz etiā si vnus
 esset cecus vel claudus vel siles defectus pate
 ret si a p̄ncipio p̄sensit nō p̄t fieri sepatio: vide
 in. c. in p̄iugio. xxxij. q. j. c. si q̄ vxorem. xxxij. q.
 vij. vel. v. in. c. oēs causatōes. xxxij. q. vij. r facit
 qz qd̄ deus p̄iūxit hō nō sep̄t: dicit ad l̄az tex.
 in. c. ebron in fi. xij. q. ij. Et sic habes regulā fir
 mā qz m̄simoniū nō p̄t separari rē. Primo tñ
 fallit si alē ex p̄iugibus p̄prios natos teneret co
 ram ep̄o ad sanctū crisma: iuxta tex. in. c. puenit
 xxx. q. j. Scdo fallit si aliq̄s ingenuus ignoran
 ter duceret ancillaz quā putauit esse liberam: nā
 p̄t eā dimittere r aliam accipere. c. si q̄s ingenuus

xxx. q. ij. Tertio p̄t fieri sepatio qñ vir filia
 strum vel filiastrā suam an ep̄m teneret. c. si q̄s fi
 liastr. xxx. q. j. qd̄ nō p̄cedit: ecōtra si mulier le
 uet de sacro fonte filiastr. suū. c. nosse. ea. q. r cā.
 Aduerte tñ: qz qz nō fiat sepatio qñ q̄s retine
 ret filiastr. corā ep̄o: vult exp̄sse tex. in. c. de his
 ea. q. r cā qd̄ v̄ de directo p̄tra. c. si q̄s filiastrum
 Et l. gl. ibi de hoc nō faciat mentōez: nec aliē vi
 derim Archi. ibi: tñ p̄t colligi solutio qz in. c. de
 his intelligat qñ vir fuit ignorans: p̄bat tex. ibi
 dū dicit: si iusticia: r in. c. si q̄s filiaz p̄t intelli
 gi qñ sit sciēter. Et ad hoc facit distinctio. c. si q̄s
 ingenuus. xxx. q. ij. Quarto p̄t fieri sepatio
 si q̄s filiolā suā vel conmatrē sp̄ialē ducat vxor
 rem: iuxta tex. in. c. de eo. xxx. q. j. c. j. de cog. spi.
 li. vij. Quinto p̄t si alter coniugū efficeret in
 fidelis: vt in. c. si infidelis. xxvij. q. ij. r. c. de illa:
 r. c. q̄to: r. c. gaudemus: extra de diuoz. dic vt
 ibi h̄. Sexto p̄t qñ iudeus h̄ns vxorē xp̄ia
 nā nollet effici xp̄ianus: vt in. c. iudei: r. c. hic eni
 r. c. iā nunc. xxvij. q. j. Septimo fallit si muli
 er p̄baret qz nūq̄ a marito suo fuerit cognita. c.
 quod aūt. xxvij. q. ij. Octauo si mulier coleret
 idolū nā possit expelli a marito. c. nō solū. xxvij
 q. j. Nono fallit qñ alē alterz cogeret ad maluz
 puta ad idolatria: fm ea q̄ habent in. c. idolatria
 ea. q. r. c. ij. extra de diuoz. Decimo si mulier
 cū viro fidelis habitare nollet sz vellet exercere
 lenocinia. c. vxor legitima. ea. q. Undecimo si
 q̄s post factā confessionē in aliquo sacro ordine
 duceret vxorē: qz debent separari. c. vt lex. xxvij.
 q. j. Duodecimo si mulier infidiaret mortē ma
 rito. c. j. extra de diuoz. l. consensu. C. de repudi.
 Decimotertio si mulier p̄baret cōmississe adul
 teriū. c. significasti. extra de diuoz. Bñ tñ vez ē
 qz mulier pacta penitentia p̄t recipi a marito. c.
 de b̄ndictio: r. c. si q̄s vxorē. xxxij. q. j. Decimo
 quarto p̄t mitti repudiū si maritus p̄p̄ factu
 ras intra tres annos a die nuptiaz nō potuerit
 cognoscere vxorē: vt. l. in causis r autē. ibi posi
 ta. C. de repu. iuncta glosella ibi in v̄bo nālē: q̄ ad
 hoc reputat singularis. Decimoq̄to p̄t fie
 ri sepatio qñ maritus esset frigidus r malefici
 tus: r hoc p̄bat ab vxore dato termino cōpetēti
 c. laudabilē: r. c. j. de frigi. r malefi. Decimose
 xto si mulier esset ita arcta qz nō posset cognosci
 a marito r hoc vitiū a nā contraxisset: vt in. c. ex
 lris eo. ti. r. c. cōsultationi. De quo dic vt ibi. de
 quo etiā in. c. si. eo. ti. Et fac bonū sile: qz si esset
 v̄dita mulier nimis arcta ita qz vix pati nō pos
 set emptoz posset agere redibitoria: vt. l. q̄rif. §.
 mulierē. ff. de edī. edic. Et sic habes p̄ nūc istos
 casus cōtra regulā qñ. l. inuenit copula carnal.
 C Nūc capio scdm casum de sp̄saliibus: r p̄i
 mo p̄nt solui sp̄salia p̄ ingressum religionis an
 teqz inueniat alia copula: vt in. c. ex publico: de
 cōuer. cōiug. r. c. ex pte: eo. ti. r in. c. cōmissum: d̄
 sp̄sa. Scdo qñ essent cōtracta sp̄salia inē im
 puberes r postea in pubertate nō consentirent
 xxx. q. ij. c. sp̄salia: r. c. vbi nō est: r. c. de illis: el

pmo: de despō. impu. dūm mō nō. inuenisset co-
 pula: vt in. c. a nobis: r. c. seq. eo. ti. Tertio qñ
 spōsi cōi cōsensu se absoluerēt. c. ij. de spō. r. facit
 qz etiā cōi cōsensu pōt solui societas. l. vez. s. p.
 ff. p. soc. l. actōe. s. diximus: r. s. manet: in sti. eo.
 Quarto si fama laboraret in cōi uicinia qz inē
 spōsos esset canonicū impedimentū. Casus est
 in. c. cū in tua: de spō. r. c. ij. de cōsang. r. affi. r. fa-
 cit: qz als fama impedit mīmoniu cōtrahendū
 c. sup. eo. s. j. de testi. Quinto si pma sponsalia
 essent p vba de futuro: r. scda p vba de pñti: qz
 soluunt: pma: vt in. c. j. de spō. duoz. facit in ar-
 gumentū. c. p. terea: el. ij. extra de spō. s. sponsus
 dz facere penitētiā de fide rupta. d. c. j. Sexto
 soluunt p fortius vinculū qd pcessit vel est secu-
 tum tā in pñtis spōsaliibus qz in scdis: puta qz fu-
 erūt cōtracta spōsalia p vba de pñti: vl fuerit iur-
 ratum vel inuenierit copula: vt in. c. inuenis: de
 spōsa. r. c. is q: r. c. venies: r. c. si in: eo. ti. Debz
 tñ agi penitētia de pmissione mentita. d. c. j. de
 spō. duoz. Septimo si sponsus aufugisset nec
 posset inueniri: nā tunc spōsa posset cū alio ptra-
 here: vt in. c. de illis: de spō. Et hoc in sponsa p
 vba de futuro q nō tenet sequi vtz vagabūduz
 d. c. de illis: r. hz in. l. ij. C. de repudi. secus tñ in
 spōsa d pñti: qz tenet sequi vtz. c. vnaqz. xxij
 q. ij. Nec posset cū alio ptrahere nisi esset certa
 de morte mariti: vt in. c. in pñtia: de spō. nō. in. c.
 j. de pñg. lepro. r. ibi gl. r. in autē. hodie. C. d re-
 pu. Octauo si post pmissionē inueniret infir-
 mitas cozpalis: puta qz als efficeret leprosus: vt
 in. c. lras: de pñg. lepro. Vel efficeret paliticus
 vel nasum vel oculos amitteret: vt in. c. quēad-
 modū: de iure iur. Hoc tñ intelligas an interuen-
 tum copule carnalis: qz si postea ista euenirēt nō
 posset als alterz rejicere: iuxta tex. in. c. ij. in fi. r. c.
 j. vbi glo. nō. r. c. lras a p. trario sensu: de pñg. le-
 pro. Nono pōt dimitti spōsa pp fornicatiōez
 cū alio: vt. d. c. quēadmodū: vbi vide. Possem
 addere plures alios: sed hec p nunc satis sunt.
 Glofella in v. c. sūimus: diuidit in tres partes
 In pma declarat tex. In scda colligit vnū nō-
 bile. In tertia tacite qrit r rñdet ad māz. Scda
 ibi: Et nō. Tertia ibi: Et sine. Et pma ps ē cla-
 ra. In scda collige qz etiā in pñdiciū legitimoz
 r nālium p subsequēs mīmoniu alij nāles legi-
 timant: qd dic vt hic p Are. Tertia ē etiā clara
 qz in vnaqz muliere seruet dispositio hui⁹ tex.
 fm gl. quā vide. Glo. in v. ita desierit qrit r ten-
 dit potius ad oppositiōez r rñdet. Nam si sunt
 duo filij quoz als relicto filio decedat an patrez
 iste filius nō pcedit nepotē: qz sumpsit locū pñs
 pdefuncti. Tex. enī in v. ita demū: dz intelligi de
 pcedētia habito respectu ad descēdentes p eum
 q pcedit: nō aut p aliu. Et ista poterat esse meli-
 or solutio ad tacitā obiectōez gl. Et de eā r lati⁹
 tanger. j. s. pximo. Glo. in v. emancipatōez hz
 duas ptes. In qlibet tacite qrit r rñdet. Scda
 ibi: Nō aut. Prima ps ē clara: qz sicut quis exit
 p mū gradū p emancipatōez: ita capitis diminu-

tione maxima vel media: qd qualiter ptingat dic
 vt. s. de capi. di. s. maxima: r. s. media. In scda
 pte gl. firmat qz qz sit captus ab hostibus: nō
 tñ exit patriā ptātē. Pōdera istā gl. ad id quod
 dicit in isto. s. in v. interdū: r. fuit dictuz. s. in. xxij.
 nō. Nā ista gl. vtz de directo ptra vñculū inter-
 dum: vbi dicit qz captus ab hostibus nō est in ptā-
 te pñs vñ intellige hāc glo. put ibi dicebā. Qd
 vere nō est in ptāte: tñ qz pōt reuertī r postlimi-
 nio iura recuperare: ideo interim fingit in potesta-
 te maxime si sequat postea reuersio: r ita debes
 intelligere hāc gl. r tex. in v. interdū: r in. s. s. si
 ab hostibus. s. q. mo. ius pa. pot. sol. r in. l. j. s. si
 filius. ff. de suis r leg. Glofella in v. nā si vnuz
 facit opponit r remissive soluit. Dicit enī tex. in
 v. nā si: qz vt qz sit suus inspiciat tps mortis: in. s.
 cum aut. j. co. dicit qz inspiciat tps quo certum sit
 aliquē decessisse sine testō: r sic ptra gl. dic. solue
 vt in. s. pximus. j. ti. j. ibi nihil dicit: s. credo qz est
 intētio fuerit qz in. d. s. pximus colligat solutio:
 r vez dicit: nam tex. hic loquit nullo facto testō
 in. s. pximus: loquit p dīto testō: r multū refert
 rō que stringit: qz si sit testū non pōt disceptari
 qz sit pximior r habeat p mū gradū anteqz te-
 stamentū desituaat: ar. l. quādū. ff. de acq. here.
 r. l. anteqz. C. cōia de succes. r ita debes intelli-
 gere. Glofella in vbo psonis: posset diuidi in du-
 as pticulas. Prima vtz pōderare verbū psonis
 in tex. positū quasi ceteri descēdentes nō dicun-
 tur liberi s. psonē liberoz. Nā gl. dicit qz immo
 oēs liberi appellant ibi dum dicit: tñ oēs. r hāc
 puto fuisse mentē huius gl. In scda tacite qrit
 an oēs descēdentes in infinitū appellent pprie
 liberi. r rñdet qz vltra trinepotēz improprie ap-
 pellant. allegat. l. iuriscōsultus. s. parētes. ff. de
 gradū. l. liberoz. ff. de vbo. sig. Aduerte in pñtis
 qz. l. liberoz: dz referri ad p mū ptem qz oēs de-
 scēdētes appellant liberi: s. s. parētes pbat p
 scda: qz vltra trinepotē pprio vocabulo nō dicā-
 tur liberi. Scdo signa hāc gl. r posset tibi pfer-
 re si statutū faceret mentōez de liberis: qz nō ve-
 nirent vltra trinepotē maxime in statutis odio-
 sis p iura vulgaria: r. l. liberoz pōt intelligi lar-
 go sumpto vocabulo put illam intelligit glo. in
 l. liberoz. s. allegata. Et fm hoc nō obstaret ad
 s. parētes: s. cōtra hāc glo. facit in termis Bar.
 in. d. l. liberoz in sumario: r in pmo nōbili: r
 ibi p eum late vide. Qui aut veniant appellatōe
 filioz ibi ipe late tractat cum hac glo. magis ex-
 pisse firmat gl. in. l. iij. s. parētes. ff. de in ius vo.
 r cogitab circa hoc. Glo. in vbo posthumū pñs
 us diuidit in tres ptes. In pma ponit rōnez ad
 tex. In scda colligit vnū nōbile. In tertia taci-
 te qrit r rñdet. Scda ibi: r nō. Tertia ibi: r dicit.
 Et aduerte ad p mū ptē: qz vtz intelligere tex. de
 eo qz adhuc erat in vtero cuz ad hoc sua rō se re-
 stringat: s. dicit qz iste tex. hoc nō pōderat: immo
 attēto nōbili gl. tex. pbat p trariū qz loquat. s. de
 iam nato: r erat rō dubitādū: qz ex quo non erat
 natus tpe mortis: r psequēs non erat in ptāte

videbat q non esset suus: et ita pot intelligi tex. hic in v. posthumus: ex quo resultat q qdam dicitur sui q tñ nunq fuerit in ptate. Et p hoc infero ad illud dubiū elapsis diebus sustentatum an posthumus nōdū natus possit dici suus. et super ipso breuif ita ptrāsem q aut qrimus an posthumus exis in vtero possit dici suus vinente pte: aut post mortē p̄is. Primo casu facio istud argumentū incōuincibile. Ille ē suus q ē in ptāta tpe mortis. ita dicit tex. in pn. §. n̄i: posthumus nō est in ptate tpe mortis in. l. si. ff. de col. bo. ergo posthumus nō est suus. Itē et scdo q est p̄teritus exis in ptate tpe testamēti rumpit testm̄: posthumus p̄teritus nō rūpit: imo nascit: ergo nō est in ptate. Si non ē in ptate: ergo nō ē suus et hec ad p̄mū casum. Ad scdm si loqmur post mortē p̄is: et hoc cāu quo ad qd pot cēseri suus: quo ad qd nō: p̄z qz an natiuitatē nō rūpit testm̄ l. ij. C. de ptratabu. Itē an natiuitatē facit alijs partē. l. antiq. ff. si ps here. pe. et hec pcedunt in causa testati: s̄z in cā intestati pot dici q dum est in vtero etiā dicat suus. P̄z: qz nō est aliq̄ repugnātia vt ruptura testamēti. Itē h̄z p̄mū locuz et p hoc pot iste tex. intelligi in nondū natis qui sunt sui an natiuitatē: et tūc consonat rō gl. q̄ dicit q habent p natis. Et relinquo argumēta q̄ poscent fieri hinc inde volui his breuibz ptrāsisse: et tangere radices dubij. Ex scda pte glo. collige qui pprie dicant posthumus: et tene mēti p statutis loquētibus de posthumis. Adde que dixi circa posthumos. s̄. in pn. huius tñ. In tertia pte gl. dicit q facto testō ille qui nascit d̄z improprie posthumus. Supple ad glo. facto testō et viuo testatore cum etiā q nascit post mortem d̄z nasci facto testō: et tñ est pprie posthumus: et ita intelligas. Glosella in vbo ignozātes: h̄z duas pticulas. In p̄ma supplet ad tex. In scda tacite q̄rit et r̄ndet. Prima ē clara. Scda etiā q̄ d̄z in re p̄torio in suis introductū est b̄nificiū abstinenti. Dubium tñ vertit an etiā de iure ciuili possit dici introductū eē tale b̄nificiū. An vt melius veritas exentiat: arguaz ad ptes: et deinde concludam. C. Capio ptem affirmatiuā q sic. Et p̄mo v̄z casus in. l. si. §. hoc qdem. C. de iur. delibe. s̄bi dū dicit tex. q qz pot discedere ab hereditate ex auctoritate illius. l. Et illum tex. multum notat Bal. ad hoc et reputat singu. in. l. j. in. j. col. C. de his q an ap. tab. Scdo adduco tex. in. l. defunctis. C. de leg. here. vbi d̄z q extātibus suis et abstinentibus frater pot venire ad successionē cum sit p̄sanguineus: vñ impator s̄bi p̄mo p̄mittit suis q possint abstinere: deinde p̄cedit p̄sanguineis posse venire. Tertio facit. l. j. circa pn. ff. de col. la. do. vbi dicit tex. q ex p̄stōne diuī P̄ij si filij se immiscēt vel nō bonis p̄nis r̄c. quasi ex illa cōstitutiōe sit p̄missum filijs abstinere: s̄z p̄stōnes p̄ncipiū sunt de iure ciuili: vt. l. ius ciuile. ff. de insti. et iur. igit r̄c. Quarto ad hoc v̄z tex. in. c. j. an agnatus vel filius in vfi. seu. vbi filius pot abstinere ab hereditate et repudiare feuduz: qd v̄z

8
18
p̄cedi p̄ illum tex. de nono. Et h̄ac opi. firmanit Bal. in. l. j. C. de his q an ap. tab. in. l. q se patris C. vñ liber. Et idē Bal. in. d. c. j. an agna. vel fi. vbi dicit esse tex. ad hoc. et eandē opi. tenuit Salice. in. l. apud hostes. C. de suis et leg. et fm̄ ipm resultaret nōbilis effectus: qz si esset b̄nificiū iuris ciuilis esset p̄petuū: iuxta. l. l. j. C. de iur. deli. et. l. sicut: et. l. oēs. C. de p̄scrip. xxx. an. Si v̄o esset p̄torio esset annale: iuxta. l. j. §. largius. ff. de succes. edic. l. emācipata. C. q admitt. l. in honora. r̄ijs. §. pe. ff. de ac. et ob. In contrariū tñ q sit tñ introductū de iure p̄torio: v̄z casus in. §. sed his p̄mittit p̄tor. s̄. d̄ here. qua. et dif. in. l. ci qui: et in. l. necessarijs. ff. de acq. here. in. l. si filius q p̄zi ff. de vulg. et pupil. et ita tenēt oēs gl. in locis pallegatis. ex quo resultat q si p̄ successoriū edictuz sequētes velint succedere intelligit q p̄mi abstinent de iure p̄torio put vult gl. in. d. l. q se patris. Et ita vult ibi Bar. et in. l. j. §. si. ff. de suis et leg. et gl. in. l. j. §. qbus. ff. de succes. edic. Et si alif dicere vellemus sequerē q si filius se abstineret de iure ciuili nudū nomē heredis nō remaneret apud ipm: et sic si esset pupillaris substitutio filio abstinentē nō p̄firmaret: et sic esset correpta. l. si filius qui p̄zi. ff. de vulg. et pupil. qd est absurdū dicere p̄tra. l. nā absurdum. ff. de bo. lib. Itē nō fieret trāmissio ad suos heredes: cōtra. l. apud hostes. C. de suis et leg. Et h̄ac opi. tenerē etiā in disputādo q b̄nificiū abstinenti nō sit introductū de iure ciuili: s̄z solū de iure p̄torio: et ptraria nō obstāt maxime. §. et hoc qdem. vbi Bal. facit magnum fundamentū. Primo: qz ibi tex. dicit adire qd puenit extraneis: vt in. §. extraneis: et ibi glo. nō. et ibi dicā. s̄. de here. qua. et dif. Scdo dato q intelligeret de suis: nō tñ loquit de abstentōe ab hereditate qd. s̄. p̄mittat filijs posse abstinere s̄z d̄z intelligi q heres facto inuentario fm̄ for. mā illius. l. dato casu q hereditas nō esset soluēdo creditoribus: ip̄c heres q adiuuit cum inuētorio sine dāno discedet ab hereditate: qz nihil tenet de suo refundere: et ita pprie loquit ille tex. si b̄n̄ inspicat: et h̄z multū p̄ singulari allegetur p Bal. ad hoc: tñ nō facit ad p̄positū. Ad. l. defunctis r̄ndet: q h̄z tex. p̄bet ibi q sui p̄nt abstinere nō tñ p̄bat q de iure ciuili vñ d̄z intelligi de iure p̄torio. Ad. l. j. de colla. do. dicit q ibi nō p̄batur q fm̄ p̄stōnem impatoris ibi relati filius possit abstinere. S̄z d̄z q sicut p̄ p̄torē est inducta collatio qñ filia petit bo. pos. ita p̄ illā p̄stōnem. Ad. c. j. si agna. vel fi. pot dici q h̄z dicat ibi q filius pot abstinere ab hereditate et feudū r̄ctine re vel ecōtra: tñ non d̄z q possit abstinere ex illa lege: s̄z intelligit de iure p̄torio: h̄z feudū p̄ illā. l. possit repudiare. Et sic iura. s̄. in contrariū adducta nō obstāt: vñ firma p̄clusiōne q de iure ciuili nō pot dici introductū b̄nificiū abstinenti: vt supra dixi. Glosella in v. heredes ē nō ad vnū q h̄z qñ filius est furiosus q̄rat sibi ip̄o iure hereditatem: nec requiritur auctoritas curatoris: vt h̄z in tex. tñ qñ esset ab alio institutus: tūc cura

tor capet hereditatē et expectaret si furiosus re-
 sipisceret an sibi vellet acquirere vel non: vel mo-
 rirēt in furore: iuxta tex. nō. in. l. si. §. tali itaq. C.
 de cura. furio. Et sic isto casu hereditas agnosci-
 tur p. curatore ut ibi hz. Glo. in v. quasi: vnu
 facit in effectu: qz tacite querit ad tex. et respōdēz
 Nā querit gl. quare in tex. dē q. dñū quasi pti-
 nuat de pze in filiū: et sic improprie vñ fieri conti-
 nuatio. Rñdet q. p. continuatio dē pprie fieri in re-
 bus corpālibus: s; dñū est quid incorpale. et lz
 gl. nō allegat ē: tex. s. de re. cor. et incor. in pn. cū
 si. Hanc tñ rñsionē damnat gl. ex eo: qz posses-
 sio ē incorpālis: et credo q. tu habeas in glo. tua
 possessio ē corpālis: nā dē dicere est incorpālis:
 qz aliē glo. nihil pcluderet vbi dīc hoc reprobo.
 Et qzuis glo. nō allegat aliqd q. possessio est qd
 corpāle: tu potes allegare glo. i. in. l. j. in pn. ff. d.
 acq. pos. ibi dñū ponit diffinitōez possessionis qd
 est ius insitēdi: et ibi oēs doct. Si ē ius: ergo in-
 corpālis: qz iura sunt incorpālia: vt. s. de re. cor.
 et incor. in pn. Et glo. bñ allegat q. vna possessio
 cū alia p. nuat. Pōdera ad duo hāc glo. P.ri-
 mo q. dicitio quasi ē dicitio impropria: et ita p.
 bat glo. hic. Et de glo. in. l. j. ff. de trāsac. in. l. qui
 romē. §. duo frēs. ff. de vbo. ob. glo. in. l. ait p. tor
 §. itē ei. ff. ex q. cau. ma. glo. in. l. ij. §. deiecit. ff.
 de vi et vi arma. Et de gl. meliorē iuncto tex. in. c.
 parochianos: de deci. Et illud qd dē in euāge-
 lio: quasi vnigeniti a pze. vbi hec dicitio qsi ē ex-
 p. s. iua veritatis: vide in iuribus p. allegatis. Itē
 tene mēti ad aliud. s. q. possessio est qd incorpā-
 le. s. p. batū ē. Hoc tñ pōt eē si capiamus ipaz
 in abstracto tanq. sepatā a re q. possidet. S; p.
 ut ipi adheret et ē p. nexa possit dici corpālis rōe
 rei cū incorpālia nō possideant. l. ij. in pn. ff. de
 acq. pos. l. suus. §. incorpales. ff. de acqui. re. do.
 Postea glo. in sine sui firmat q. p. p. ea improprie
 sit p. continuatio de pze in filiū: qz sunt eadem p. sona
 iuris fictōe. l. si. C. de impu. vñ inē diuersos sit p.
 prie p. continuatio nō inē eosdem ita residet hec glo.
 Tu aduerte: qz nō vñ vez dicere: nā si esset ve-
 ra sua decisio tex. in. l. in suis. ff. de lib. et posthu.
 in pn. male diceret vbi nō apponēdo aliqua dī-
 ctionē impropria dīc euidēter fieri in suos
 heredes p. continuatōez dñij. Et glo. in. d. l. in suis
 vñ intelligere alio mō q. ex eo sit continuatio: qz
 p. tinuo. i. statz sine inēmissiōe sunt dñi. Et pōt
 dici q. ex quo etiam viuo pze sunt vt dñi: et nunc
 post mortē p. tinuat illud idēz dñū post mortēz
 qd habebat in vita. Item et p. tra gl. facit: qz cō-
 currēt due fictōes cōtra. l. j. C. de do. p. mis. cū
 si. Una q. pat. et filius habent p. vno p. fictōem.
 Itē q. sit ficta et sic impropria p. continuatio. Nisi di-
 camus q. hic ista cōcurrāt circa diuersa. Una fi-
 ctio p. currit circa p. sonas ipoz. Altera circa cō-
 tinuandū dñū: qd pōt p. cedere vt late p. Bar. et
 in. l. si is q. p. emptore in pe. col. ff. de vsuca. Co-
 gitabitis et. Glo. in v. in pupillis bis tacite q.
 rit: et rñdet. Secda ibi: Nisi sit infans. Querit in
 p. ma pte: Pone q. pupillus sit institutus heres

ab vno extraneo an sine tutore sibi qret heredi-
 tatē put etiā hic. Et rñdet q. nō: imo requirē tu-
 toris auctoritas et volūtas pupilli p. tex. in. l. po-
 tuīt. C. de iur. delib. Idē tenet gl. ibi: et fm Bar.
 est ipa veritas. In scda qrit an si pupillus sit in-
 fans sufficiat solus tutor. Et rñdet q. sic et bene.
 Ita tenet idē Bar. in. d. l. potuīt in. ij. op. et duz
 glo. hic allegat tex. in. l. potuīt referas ad p. mā p.
 tem: dñū allegat. l. si infanti: referas ad scda. S;
 an pupillus possit adire cū auctoritate curatoris
 Breuē dic q. nō: p. tex. nō. in. l. cū in vna. §. tutor
 ff. de appel. et Bar. in. d. l. potuīt. Glofella in
 v. suus opponit et soluit. Dē enī in tex. q. lz quis
 tpe mortis nō sit suus pōt tñ effici si reuertat. gl.
 opponit de. d. l. lege cornelia i. ff. d. testa. qz dē
 ibi q. ille q. est captus nō pōt dici q. habuerit suū
 heredē p. prie. hic vero dē p. tra. Glo. dīc ibi nō
 fuit reuersus. Declara sic q. ibi nō loquit q. nō filli-
 us fuit captus: s; q. nō pat. Item ibi pat. fuit mor-
 tuus apud hostes: hic filius reuersus ē. Et dīc
 q. tex. cor. qz q. nō pat. morit. stāte filio apud ho-
 stes filius nō dē suus heres vt hic. Ita etiam si
 pat. morit. apud hostes non hz suū heredem et.
 Glo. in v. post mortē: qzuis videat p. tinuare
 vnu: tñ p. meliori intelligētia diuide in q. tuoz p.
 tes. In p. ma colligit ex tex. vnu nōbile. In vlti-
 mis tribus tacite qrit et rñdet. Secda ibi: Itē de
 residu. Tertia ibi: Quedā etiā. Quarta ibi: Alia
 cōtinua. Quantū ad p. mā et scda pte vbi glo.
 ponit plures casus vbi p. ca transit in heredem.
 Adde glo. in. §. non oēs: in v. ex maleficijs. j. de
 p. pe. et tem. ac. et plenior glo. ē in. l. ex iudicio: in
 vbo maiestatis. ff. de accu. et pleniorē oibus vi-
 de glo. in. l. j. C. ex delict. defunc. ibi vide. Q. nō autē
 qs dicat incurrere crimē apostatatus: vide in. c.
 nō obseruetis. xxvj. q. vij. Glo. in v. p. duellio-
 nis vnu facit: qz tacite qrit ad tex. et duplici rñ-
 det: dīc vt in ea. Glo. in v. damnata hz duas
 ptes. In qlibet tacite qrit et rñdet. Secda ibi: et
 alienatōes. Ex p. ma pte collige formā p. nunciā
 dī cōtra defunctū. Ex scda collige q. si aliqs cō-
 miserit crimē de quo in tex. et postea res suas ali-
 enet vel donet nō valent cōtractus: eo q. statim
 cōmissio crimie bōa censent cōfiscata. Et intelli-
 ge vez istud qd dē in gl. in hoc crimie: qz in alijs
 criminibus capitalibus tūc demū impedit rez
 alienatio si fuit facta condēnatio in crimie: vt hz
 in. l. post contractū. ff. de dona. cū si. Glofella
 finalis in v. desinere qrit tacite ad tex. et rñdet.
 Collige ex ea q. qs desinit esse suus heres in cri-
 mine p. duellionis demū lata snia nō ipso iure: ni-
 hil tñ allegat: magna ē auctoritas glo. Tñ in cō-
 trariū facit illud qd. s. p. xime dicitū est: qz nō re-
 quirit aliqua condēnatio vt repiat impediri ali-
 enatōez in cōmittēte tale crimē: vt. l. donatōes
 §. si. ff. de dona. Et p. hec cū laude dei sumus ex-
 pediri de hoc. §.

Cum filius §. Et breuē hoc intendit:
 Nēpos ad aui hereditatem
 simul cū patruo vocat et etiā p. nepos: et succedi-

tur in stirpes nō p capita. h. d. vsq; ad. §. cū aut̄.
 Primo pōdera tex. ibi ex altero filio: qz nō si
 ne ministerio dixit de nepote ex filio: nō autē ex
 filia q̄si nepos ex filia nō admittat̄ simul cū auū/
 culis: et ita firmat gl. hic in v. cū filius p tex. in. §.
 itē vetustas: et §. diui. j. eo. Tu tñ ad declaratōz
 aduerte: qz istud qd̄ dicit gl. hic et qd̄ v̄ pbari eti/
 am in tex. pcedit de iure antiquissimo quo iure ne
 potes ex filiabus vocabant̄ post agnatos. et ita
 loquit̄. §. itē vetustas. Postea ex constōne diuo/
 r̄ū pncipiū hoc sublatū fuit vt. f. nepotes ex filia/
 bus etiā venirēt: et ita loquit̄ tex. in. §. diui. j. eo.
 Sz vnū addiderūt videlz qz nepotes ex filiabus
 venirent cū dīminutōe tertie ptis quā eoz ma/
 vel auia accipet. Et ita loquit̄ tex. in. §. sz vt ali/
 qd̄. j. eo. als vsicō. Et ita etiā tex. i. l. si defunct̄
 C. de suis et leg. Erat etiā aliud p̄uisuz ex qua/
 daz constōne qz agnati possent venire cū istis ne/
 potibus ad q̄rtā: quā constōne nō habemus: ita
 loquit̄ tex. in. §. sz nos. j. eo. Sz hodie hoc ē sub
 latū penitus: qz st̄atibus descēdentibus nunq̄
 admittunt̄ agnati: et ita loquit̄ tex. i. §. nra. j. eo.
 et l. si. C. de suis et leg. Tñ p̄z qz glo. nra ita sim/
 pliciter loquēs male diceret nisi intelligat̄ mō quo
 supra. Et de hoc credo qz habuisti in. l. illā. C. d̄
 colla. vbi etiā recitat̄ ius antiquū. Collige post
 hec qz hodie tā ad dīminutōez tertie ptis q̄ etiā
 ad dīminutōz q̄rte que dabat̄ agnatis iura sunt
 correctā. De tertia ē correptū in autē. de triē. et
 semis. §. neqz: et in autē. de here. ab inte. §. nullā.
 et in autē. q̄ tertie. C. de colla. De q̄rta ē corre/
 ptū p̄ius. C. l. si. C. d̄ suis et leg. et habet̄ in. §. nra
 j. eo. ti. et ita intelligas qz tene mēti ad. §. itē vetu/
 stas. j. eo. Et ad declaratōez. l. illā. C. de colla. q̄
 reputat̄ difficilis. Secōdo nō ibi: parit̄: qz sicut
 filius vocat̄ ad hereditatē patris: ita etiā nepos
 ex altero filio. Tertio nō ibi: p̄ximior: qz sz fi/
 lius sit p̄ximior q̄ nepos suo patri: tñ nō exclu/
 dit nepotē: et ad hoc sp̄ allegat̄: et tene menti ad
 statutū faciens mentōez de p̄ximior: qz fm p/
 p̄riū significatū filius diceret̄ p̄ximior: nō autēz
 nepos ex filio. Quarto nō ibi: equum: qz sit rō
 qz nepos succedat cū patruo: nā cū intret locum
 patris sui qz erat in pari gradu vti iure patris. Facit
 tex. in autē. de iure iurā. a moz. p̄sti. in pn. cum si.
 Quinto et vltio nō ibi: Sz in stirpes qz in suc/
 cessione descēdentū sit successio in stirpes: et sp̄
 allegat̄ iste tex. et in autē. in successione. C. d̄ suis
 et leg. §. nra. j. eo. ti. in. l. nepotes. C. de suis et leg.
 Et rō est vt tu iuuenis habeas radices: qz cū eo
 rum p̄z nō plus habuisset et ip̄i caput eius locū
 hnt̄ tñ q̄tum eoz p̄z: iuxta. l. traditio. ff. d̄ acqz.
 rez do. cū si. Sz qñ sit successio in capita sit fm
 numerz psonaz: iuxta tex. in. l. post sanguine/
 os. §. hereditas. ff. de suis et leg. et §. hoc etiā. j. d̄
 leg. agna. suc. Sz an et qñ fiat successio in capita
 v̄l in stirpes hūc articulū qz ē pane lucrādo tra/
 dam expeditū melius q̄ alibi in si. huius ti. et ibi
 videbis. Glo. in v. vocant̄: hz duas partes.
 In p̄ma tacite querit et r̄ndet. In sc̄da opponit

et vno mō soluit. D̄ in tex. qz nepotes vocant̄ si
 mul cū patris. gl. querit an idē sit in bo. pos. cō
 tratabu. R̄ndet qz sic et bñ p tex. in. l. j. §. vocant̄
 ff. de p̄tratabu. Collige notant̄ ex hac gl. qz nō
 solū ab intestato pcedit vt nepos succedat cum
 patris et capiat locū patris: sz etiā ex testō. d. §. vo
 cant̄: et h̄ in. l. si defunctus. C. de suis et leg. Sz
 tu tertio amplia hāc regulā habere locuz etiā in
 feudo vt sic nepos capiat locū patris: ita h̄ in. ti. d̄
 succes. feu. in pn. et in. c. j. §. his vo: de gradū. suc/
 ces. in feu. Quarto amplia habere locū etiāz in
 iure p̄zonatus: vt p̄ Inno. in. c. cū bertoldus: ex
 tra de re iudi. Sz hanc regulā ita ampliāta limi
 ta nō habere locū qñ filij et nepotes venirēt ex ti
 tulo fideicommissi: qz tunc p̄siderat̄ affectio: et ne
 potes excludunt̄ a patris. Et ad hoc multū ex
 clamat Bal. tex. in. l. cū ita. §. si. ff. de leg. ij. Quā
 limitatōez ad regulā huius tex. p̄petuo tene cor
 di. In sc̄da pte vbi glo. opponit de. l. ij. §. j. ff
 de p̄tratab. et soluit qz ibi vnus nepos fuerat ad
 optatus in locuz patris alteri. Ista solutio impu/
 gnat̄ p̄ scribētes vt refert hic Are. et dicit̄ meli/
 orē solutōez poni p gl. in. d. §. j. Tu aduerte: qz
 illa solutio nō v̄ bona cū ibi glo. velit qz loquat̄
 in nepotibus emancipatis: hic autē in nepotibus
 et filijs in p̄tate. Nā etiā ibi dicit̄ de nepotibus
 et filijs in p̄tate h̄ de vno añqz adoptat̄ fuisse
 facta emancipatio: tñ est retro secuta adoptio: et
 sic repositus in p̄tate: quare melior videt̄ solutio
 qz ponit̄ hic in glo. qz pat̄ legitimus et nālis sp̄ ex
 cludit filij suuz cum est in p̄tate patris: vt habet̄
 in. §. j. in v. ita demuz. §. eo. et ibi vidimus. Pari
 mō sit in patre legitimo ibi vt excludat̄ ille alter
 nepos qz fm iuris fictōez erat sibi filius mediāte
 adoptōe auī. Et hāc rōez si bñ aduertat̄ ponde
 rat̄ ibi iuriscōsultus: et ibi vide.

§. Condito testō et ab he/
Cum autem. rede destituito ille ad here
 ditatem vocat̄ qz destituti testamēti tpe ē p̄ximī
 or h̄ post defunctū nascat̄ dum mō in vita cōce/
 ptus: als nec ip̄e nec filius adoptiuus a filio emā
 cipato aliq̄d ius in hereditate hnt̄. ff. d̄. vsq; ad
 §. emancipati: h̄z alif sumēt scribentes. Primo
 nō ibi: eo tpe: qz qñ sit testm̄ vt qs dicat̄ p̄ximī/
 or defuncto: inspiciē tps quo testm̄ destituit̄: se/
 cus aut̄ esset nullo facto testō: qz tūc inspiciē tps
 mortis: ita vidimus. §. in. §. j. in v. ita demū. Et
 hec solutio ponit̄ in. §. p̄ximus. j. de leg. ag. sic.
 Secōdo nō ibi: et h̄z: qz vt qs possit esse suus he/
 res defuncto sufficit qz fuerit p̄ceptus in vita de
 functi: h̄z sit natus post mortē. Fac. §. g. mo. ius
 pa. po. sol. §. pe. qz vt nepos ex filio emancipato
 sit in p̄tate auī: sufficit qz p̄cipiat̄ añ emancipatōz
 patris. Tertio nō ibi: mortuo patre eius: fm
 intellectū glo. qz de hoc iure nō transmittet̄ qz
 rela ad filij. p̄bat̄ hic: qz nepos non h̄z q̄relā vt
 veniat ad hereditatē auī: sz expectat qz testm̄ de
 stituat̄. Et cū hoc p̄cor. tex. i. l. posthumus. §. si.
 ff. de inoffi. testa. in. l. cū mota. C. de trāfac. cū si.
 h̄odie vero vel qz sit p̄pata q̄rela v̄l nō trāsmitt̄.

tis ad filios: vt. l. sancimus: et l. si quis filium in fi. C. de inoffi. te. s. de inoffi. te. in glo. si. l. ius ti. ibi la e dixi. Quarto non ibi in v. plane: et nunquam obliuiscaris quod ille qui nascitur cum fuerit conceptus post aut mortem nullo iure ad hereditatem eius potest admitti: et nullo iure cognationis auium attingit. Et potest tibi esse honor non solum in casu in quo loquitur: sed etiam ad statuta loquentia de cognatis: et maxime in statutis odiosis: quod concepti et nati post mortem aui non sunt dicto aui cognati: imo plus videtur posse dici quod non prederet etiam in statutis fauorabilibus per hunc tex. et l. ticius. ff. de suis et leg. et l. i. §. si quis proximior. ff. vbi cog. in l. paulus. §. si. de be. liber. Sed contra hunc tex. et filius videtur casus expressus in d. l. paulus. §. si. vbi nepos conceptus post mortem aui admittitur ad bo. pos. ptrata bu. in hereditate liberti auiti: vel liberti paterni. Nisi dicamus per nunc quod ibi sumus in successione libertorum: hic autem in successione aui vel parentis quod ratio est eadem cum dicto contra. l. q. interrogatus. ff. de pe. here. Sed per nunc potest dici quod cum multe sint differentie inter ius succedendi parentibus: et ius succedendi libertis etiam ista sit. Sed vna in §. multis. j. de succes. lib. vbi fit successio in capita quod non est in hereditate parentum: ita etiam habet in l. si libertus. §. si libertus. ff. de bo. liber. Est etiam alia quod patrum excludit nepotem in bonis liberti. d. §. si libertus: quod non est in hereditate parentum: vt. s. primo. §. Et hoc tene memini ad limitaciones illius tex. Ad illud etiam accedit glo. j. q. j. c. sic vgeri: quod dicitur quod sufficit dare instantiam etc. Ad illud autem quod dicitur: quod nepos conceptus post mortem aui non admittitur in statutis etiam fauorabilibus: vbi tex. in contrarium in d. l. paulus. §. si. de bo. li. et tenet in terminis Bar. in l. lites ptoz. ff. de suis et leg. l. ibi tex. vigeat in ptrariuz cum dicat quod abusive dicuntur nepotes qui sunt concepti post mortem aui. Strigo passum sic quod in via disputandi nepos conceptus post mortem aui etiam in statutis fauorabilibus non comprehendatur contra Bar. Bal. et Are. hic. Et primo per hunc tex. qui loquitur etiam in fauorabilibus. Item per d. l. lites ptoz cum dicat quod abusive dicuntur nepotes: et statuta debent intelligi prope iuribus vulgaribus. In via autem decidendi non discedere a Bar. et Bal. pro eorum auctoritate. Et ratio quam dicit Bar. in d. l. item ptoz. §. q. ille tex. et l. ticius loquuntur in succedendo in hereditatibus: secus in alijs successioneibus potest retorqueri contra ipsum eodem modo. §. q. l. paulus §. si. loquitur in successione liberti: secus in alijs partibus. quod quod iur. in ali. sta. Tu cogitabis: quod non inuenies ita dictum: et antequam viderem Are. ponderaui hunc tex. ad hoc: sed per Bar. faciat tex. hic duos dicit: Nisi autem: cum non sunt questionem ad hereditatem liberti. Quarto non ibi: sed nec ille: quod ille qui adoptat a filio emancipato nullo modo attingit aui: non solum de iure civili: sed etiam de iure ptoz: quod cessat equitas naturalis. De qua in §. j. ptoz. Glo. in v. mortuo: habet duas particulas. In prima declarat textum. In secunda infert ex tex. Secunda ibi: vbi constat. Prima est clara. Ex secunda collige quod l. de isto iure quod relata non precepta ad suos

heredes transmittat: hodie tamen etiam non precepta transmittit ad suos. Jura sunt in glo. et dixi. s. in iij. no. ad tex. etc. Glo. in v. tetigit: habet duas particulas. In prima reddit rationem ad tex. In secunda quod rit et rindet. Prima est clara. In secunda dubitat an nepos natus et conceptus post mortem aui de iure autenticorum possit succedere ipsi aui: et l. Placen. teneret quod sic per §. pmo: in autem. de here. ab intesta. Tamen Jo. quem sequitur Accur. hic tenet ptrariuz quod nullo iure possit succedere talis nepos per l. ticius ff. de suis et leg. in l. j. §. si quis proximior. ff. vbi cog. et hanc opi. sequitur precise Bar. in l. item ptoz. ff. de suis et leg. Et est contra opinionem quam tene. Glo. in v. cognati. Primo exponit tex. Secundo facit vnam questionem. Prima pars est clara: quod dicit cognati. l. agnati hoc est dicere nepotes concepti et nati post mortem aui non vocantur vt agnati nec vt cognati. Et ratio est quod ad remotioez generis sequitur remotio specie. Ista ratio ponit glo. in l. j. in fi. ff. de suis et leg. ponit exemplum: Tu non es aial: ergo tu non es homo: tenet sequentia. Vult dicere glo. quod non est cognatus non est agnatus cum cognatio sit genus: vt. j. de cog. succes. in pn. In secunda quod rit an isti nepotes concepti et nati post mortem aui vocentur saltem inter cognatos. et l. vna opi. fuerit quod sic glo. tamen residet in contrarium: et tenet opinionem Jo. per tex. in d. l. j. §. si quis proximior. Et ad tex. allegatum per ptraria parte videtur ad l. j. in fi. ff. de suis et leg. rindet quod ibi loquitur de conceptis in vita aui. Et idem sequitur ibi glo. et est communis opinio: sed sapiat quandam iniquitatem.

Emancipati. §. filij emancipati in partem successione de iure. xij. tabu. non cognoscantur. De iure autem ptozio per vniuersi liberi bonorum possessionem vna cum suis vocantur. h. d. vsq. ad §. at hi. Primo non ibi: Jure civili: quod dicitur intelligi de iure. xij. tabu. Nam hodie non solum de iure ptozio vocantur emancipati: sed etiam de iure civili per ius autenticorum: vt in §. nullus in autem. de here. que ab intesta. in autem. in successione C. de suis et leg. Et sic istud ius hodie est corruptum. Secundo non ibi: Neque enim: quod quod non est in potestate non potest dici suus heres: vel quod deserit in vita esse in potestate: vel quod non potuerit nasci: et ita late vidimus. s. §. j. in v. ita demum: et v. posthumus. Si vero nunquam fuit in potestate tamen nasci potuit si post mortem nascatur per d. v. posthumus. Tertio non ibi: quod in potestate: quod esset ratio quod emancipati non cognoscebantur. Quarto non ibi: sed ptoz quod emancipati cognoscuntur de iure ptozio: sic illi qui sunt in potestate: et motus est ptoz equitate naturalis: et hinc est quod solet allegari iste tex. quod ptoz spe equitate moneatur per alios hinc in l. posthumus: et l. filio pterito ff. de in iu. testa. Glo. in v. nullo iure: primo declarat tex. quod isti emancipati non solum non admittuntur vt sui de iure civili: sed etiam vt agnati vel cognati vel ptoz. Tene memini istam glo. quod filius emancipatus de iure civili non admittitur ad successione liberti paterni: quod tene memini ad ea que diximus in §. s. primo: quod nepotes concepti et nati post mortem aui admittuntur ad successione liberti tanquam ptoz:

vt l. paulus. §. si. ff. de bo. liber. et tñ emancipati filij nō admittuntur fm istā glo. qd est menti tenendum ad ibi dicta. In scda pte q̄ ē ibi: aliud: ecōtra glo. opponit de. §. si. j. ti. j. vbi p̄z succedit filio emancipato etiā de iure ciuili: et militat minor rō cū hereditas p̄ris sit magis debita filio q̄ ecōtra. l. cum rō. ff. de bo. dam. l. sc̄pto. ff. vñ lib. l. nā et si parētibus. ff. de inoffi. testa. Solue: l. gl. nō dicat hic q̄ ex quo p̄z emancipat filius et p̄dit ius p̄te ptātis et granat: in hoc cōuenit vt releuetur in succedēdo ip̄i filio emancipato: iuxta. l. cum q. ff. de iure iur. S; filius qz fuit effectus sui iuris cōuenit vt grauetur in alio: ne. f. succedat p̄ri. vi. de in. d. §. si. Et adde ad istum. §. q̄ nō bilis ponit Bal. in autē. ex causa: in. viij. col. C. de libe. pte.

Albi. §. filij emancipati et ab alio arrogati ad p̄ris nālis hereditatē etiā de iure p̄torio nō vocatur: nisi aū eius mortē emancipati fuerint: qd si post mortē: et nālis et arrogatoris p̄ris successione deperdit. h. d. Primo nō ibi nō admittuntur: q̄ filius emancipatus si tradat se in arrogatōz alteri nō pōt succedere p̄ri nāli etiā de iure p̄torio: vt pbat in tex. dum dicit: q̄ si liber: et est intelligendū si tpe mortis repit se i ad optiua familia. Et ad hoc p̄nt dari due rōnes. Prima q̄ duo vincula magis opentur q̄ vnuz: iuxta tex. in. §. s; hodie. s. de adop. nā hic cōcurrit emancipatio: deinde q̄ repit se in alterius ptate S; non vñ rō sufficiens cum p̄tor ponderet solū nālitatē que tolli nō pōt vinculis ciuilibus: vt. j. p̄ximo. §. Et nō pōt dari alia q̄ ex quo iste filius est in casu q̄ pōt succedere p̄ri arrogatori: igit p̄tor nō curauit: s; bñ de emancipato q̄ ad alterius p̄ris successione nō veniret: et hinc ē q̄ tex. dicit q̄ si emancipet aū mortē p̄ris nālis succedit. Secundo nō ibi: extraneoz: q̄ emancipatus a patre arrogatore statim sibi efficit extraneus. Et rō ē qz illa agnatio p̄tracta p̄ arrogatōz statim emancipatōne secuta deperdit: vt in. §. seq. v. adoptiui.

Tertio nō ibi: post mortē: q̄ si emancipatus arrogatus post mortē p̄ris nālis emancipet ab arrogatore p̄te abvtriusq; hereditate repellit. Et ex hoc vñ pfundū id qd dixi in p̄mo nō. in si. qz si p̄ emancipatōz ab arrogatore filius recuperat iura p̄ris nālis: ergo et hic: cuius tamē p̄trariū dicit.

Potes assignare duas rōnes. Primā q̄ cū in successione ab intestato inspiciamus tps mortis vt vidimus. s. in. §. cum autē: et. §. j. v. ita demum quo tpe erat penitus extraneus: et statim alijs fuit ius questū merito excludit: cur post illud tps iura p̄ris nālis recuperet. Itē pōt dari alia: qz cū iam esset sibi p̄sum vt posset succedere p̄ri arrogatori sibi imputet q̄ p̄misit se emancipari cū nō cogeret: vt nō. glo. s. q. mo. ius pa. po. sol. in glo. si. et. §. gñalif: in autē. q. mo. na. effi. fut. l. iste tex. videat limitari. j. eo. §. admonēdi: et dicitur in glo. in v. nō admittunt. Quarto nō ibi: nihilominus ponit negatiue: s; dictio nihilominus ponit affirmatiue: vide glo. nō. ad hoc. s. q. nō ē p̄mis. fa. te. in p̄n. Glo. in v. non

admittunt: h; duas pticulas: et in qlibet oppōit In p̄ma duobus mōis soluit. In scda se remittit. Scda ibi: Itē. p̄ma solutio q̄ tū ad p̄mā ptē nō est bona. Scda sic: qz qñ filius dat in adoptiōne patri suo: vt ibi h; non vñ in alicna familia: sicut ecōtra qñ nepos ex filio emancipato dat in adoptōz auo: vt. d. l. iij. §. idemq; et. l. si. §. si. ff. eo. ti. Nec esset bōa alia solutio q̄ ibi p̄ adoptiōne nō transiret qz in ptatem: vt h; in. l. cū in adoptiōnis in p̄n. C. de adoptiō. Ad scdaz ptē dū glo. opponit de. l. pe. §. s; si qdēz. C. de adop. vbi dicit tex. q̄ h; integra iura nature. Itaz d; intelligi q̄ h; filius emancipatus ab altero arrogatus: et post mortē p̄ris nālis emancipatus nō vocet ad bona p̄ris nālis p̄ caput vñ libe. vel vñ agna. vocat: tñ p̄ caput vñ cogna. ita intelligit gl. in. d. §. s; si qdēz: et h; in. §. admonēdi. j. eo. Glo. in v. extraneoz: vñū facit: tacite q̄rit et r̄ndet: vñ delz qd dicitur si filius emancipatus ab alio arrogatus exeat ptatez patris arrogatoris p̄ eius mortē: dicit vt in glo. et vide Are. sup ea. Glo. in v. ad agnatos: h; duas pticulas. In p̄ma reddat rōez ad tex. et bñ. In scda que ē ibi: si autē: tacite querit et tendit ad opponendum. Declara glo. sic. Si p̄ arrogator emanciparet filium filius succederet patri nāli etiā q̄ alius posset succedere. Et sic vñ deperdere a voluntate patris arrogatoris an iste filius haberet succedere vel nō p̄tra lilla institutio. ff. de here. insti. Joan. fab. impugnat hāc rōez vt refert Are. s; nescio qd dicant dic clare q̄ si emancipat in vita res ē clara q̄ filij veniūt: nō q̄ hoc deperdat a patre arrogatore: s; ex iuris dispōne. Si vero post mortē non obest agnatis q̄ statim admissi sunt ad successione: et si post mortē oparet emancipatio p̄cederet argumentū glo. q̄ quodāmo deperderet ab arbitrio patris arrogatoris an vellet admitti filios vel agnatos: et ita intelligas gl. ex qua collige q̄ vltima voluntas nō pōt esse captatoria vel deperdere ab alieno arbitrio: nō solū ex testō s; etiā ab intestato fm hanc glo. ad hoc nō.

Adius ergo. §. filij legitimi et nāles emancipati vocant a p̄tore: nō autē adoptiui emancipati. Idē est in bonoz possessione p̄tratabu. Et nāles et legitimi arrogati post mortē patris nālis emancipati: l; nō vocent p̄ vñ libe. vel vñ agna. vocatur tñ p̄ vñ cogna. ad bōa patris nālis. h. d. Primo nō ibi: minus ergo: q̄ filij legitimi tñ nō iuuat a p̄tore sic nāles: et sic resultat q̄ duo vincula magis operantur q̄ vnū. fac. s. de adop. §. s; hodie. Secundo nō ibi: nālia: q̄ iura ciuilia nō p̄nt tollere nālia. facit tex. in. l. iura sanguinis. ff. de re. iur. §. pe. s. de iur. na. gen. et ciui. et. s. de leg. agna. tu. §. si. Tertio nō ibi: qz ius: q̄ sicut filius adoptiōnis adoptōe filiatōis iura acqrit: ita p̄ emancipatōz deperdit. Quarto nō ibi: eadē: q̄ filius adoptiuius emancipatus et p̄teritus nō admittitur ad p̄tratabu. sicut nāles emancipati. Quinto nō ibi: admonēdi: et hoc magis tene mēt: q̄ l; b 2

filij nales emancipati a patre adoptiuo post mortem patris nalis non admittantur ad bona patris nalis per bonorum possessionem vel vel agnati: vocantur tamen per vel cognati: quod tene metum ad limitatorem. §. at hinc in v. post mortem. §. eo. ti. Glo. in v. adiuuant: tacite opponit et soluit de tex. i. l. ij. §. adoptiuus. ff. ad tertul. vbi adoptiuus emancipatus admittitur ad bona patris arrogatoris. Soluit glo. q. ibi est quod nepos fuit adoptatus ab auo quo casu cum concurrat duo vincula magis fauet istum filio adoptiuo quam alijs: iuxta. §. s. hodie. §. de adoptio. Glo. in v. institutis: hinc tres partes. In prima tacite querit ad tex. et rident In secunda infert ex prima. In tertia querit et rident. Secunda ibi: et hoc. Tertia ibi: si autem. Prima pars est clara. §. q. filijs institutis non datur potestatem. Non est: quod cum habeant xij. tabu. non est opus potestatem. vt. l. iij. §. si quis ex liberis. ff. de potestatem. In secunda infert quod verum est quod institutus non habet potestatem. nisi sibi apud via ab alio preterito. d. §. si quis ex liberis. In tertia querit dato quod vnus filius preteritus noluit potestatem. re tamen alius institutus potestatem: si si institutus accipiat potestatem. hinc eas iure secundum tabu. hoc est: tenet prestatore oibus legata: ac si accepisset bonorum possessionem secundum tabu. vt. l. nonnunquam. ff. de lega. prestatore. et institutus cui est commissum edictum potestatem petere potestatem. et non expectare quod preteritus potestatem. l. si post mortem. §. si. ff. de potestatem. Collige ex hac vltima parte quod institutus vt possit intestare potestatem. beneficium preteriti est necesse quod preteritus agnouerit saltem potestatem. l. non sit persecutus. Et idem tenet glo. in. l. iij. §. si quis ex liberis. ff. de potestatem. Et hoc vbi ibi sequitur Bar. §. glo. in. d. l. si post mortem. §. si. tenet potestatem. p. d. l. nonnunquam vbi vbi esse casus. Et hoc tenet dominus Alex. in. l. ij. in. j. glo. C. de potestatem. et ita etiam est casus in. d. l. si post mortem. §. si. ibi dum dicit petat illi necne. et ita sequitur Are. hic: l. non alleget. d. §. si. vbi magis expressit probat. Glo. in v. oportet: solum declarat tex. dum dicit quod masculi sunt nominati exheredandi: femine in ceteros. §. j. §. de exhe. libe. s. hinc glo. intelligas pcedere de iure antiquo: hodie vero est mutatum: quod ita debet exheredari femine vt masculi: vt. l. maximum vitium §. sancimus. C. de libe. pte. et in ante. vt cum de app. cog. §. aliud quoque. Et facit in ante. de her. ab intesta. in. §. nulla: cum nulla sit ratio in feminas et masculos in succedendo. Glo. in v. exhereditatis: solum declarat tex. vbi dicit exhereditatis: volendo exemplificare in matre que non exheredit filios vt oportet cum eius preteritus habeat per exheredationem. §. si. §. de exhe. libe. quod dicit ista glo. iste tex. debet intelligi indistincte tamen in matre que in parte quod filios non exheredit vt dicit. Nec dicit restringi tex. ad matrem put glo. facit: imo fortius dico quod iste tex. est intelligendus tamen de parte et non de matre. probat: quod v. eadez: loquitur quod preteritus pollicetur bonorum possessionem. potestatem. liberis non institutis vel non exhereditatis vt oportet. Nam termini potestatem non cadunt in testamento matris: vt. l. illud. §. ad testam. ff. de cotratu. et sic cum reuertitur glo. non intellexit hinc

tex. iudicio meo. Nec Are. et alij cum transeat cum glo. C. Collige in primis ex ipsa duo. Primo quod preteritus matris habet per exheredationem. Secundo quod ad testameta feminarum non datur cotratulas: vt iuris in gl. allegatis. Ad primum renoco in dubium que sit ratio quod preteritus matris habet per exheredationem et non patris. et breuiter Bar. in. l. in suis. ff. de lib. et potestatem. dicit quod est: quod de matre in filium non continuatur dominium bonorum sicut de parte in filium: cum matris non habeat filium in parte et per consequens suum heredem. §. ceteri. §. de here. q. et dicit. s. in parte cum continetur dominium in filium ratio suitatis est necesse quod pars patris puet filium: et deinde alteri potestatem dare. Ista ratio Bar. l. sit colorata et videatur habere saporem tamen non vbi quod possit pcedere. Primo: quod sequeret inconueniens quod sine hereditate nulla essent bona: preteritus filij non redderet testamtu nullum: quod videtur esse contra tex. in. l. libertus quod soluendo. ff. de bo. libe. Et facit tex. in. l. si de functus. C. arbi. tute. quod quod potestatem dicitur et ceteri. Item sequeret inconueniens quod emancipatus preteritus habere tur per exheredato cum in eum non continetur dominium: quod est falsum per iura vulgaria et contra. l. naz absurdum. ff. de bo. libe. et l. existimo. ff. de vbo. ob. Tertio sequeret quod filius a patre milite preteritus diceret nullum: quod eadez ratio in eo videtur. quod est contra l. sicut certi. C. de testa. mi. Item si pater filio relinqueret legitimum a oportet ipsum in residuo exheredare cum oibus bonorum continuetur dominium quod est falsum: vt l. papinianus. §. qui autem quarta. ff. de inoffi. te. Et si dicitur relinqueret quartam videtur a residuo exheredare. Ista ratio confundit per tex. in. l. paulus rident: in. §. si. ff. de bo. libe. ibi: quibus filij. Item si hoc fuisset verum iura olim non fecissent differentiam in preteritorem masculi et femine: contra. l. maximum vitium. ff. de libe. pte. cum in vtrunque continuetur dominium. s. masculum et feminam. Ad secundum quod ad testameta feminarum non datur cotratulas. assignantur due rationes. Prima tex. in. l. illud. §. ad testam. ff. de cotratu. videtur quod femine non habent suos heredes. Alia est glo. ibi: quod cum preteritus matris habeat per exheredationem. §. matris. §. de exhe. libe. s. exhereditatis non datur cotratulas. l. non putauit in pn. ff. de cotratu. Prima ratio non videtur bona: quod cotratula dantur emancipatis. l. j. §. sui. et per totum. ff. de cotratu. et tamen filij emancipati non sunt sui. §. emancipati. §. eo. Non declaro sic quod ex quo filij emancipati habent obstaculum emancipationis vt possint venire cum non videantur sui preteritus facit ipsos haberi per suis per ut dicit in. d. §. emancipati. Et facit: quod magis est facilius res reuertitur ad pristinum statum: vt. l. emancipati habeant per non emancipatis: et videantur esse in parte: sed in femina non potest remoueri obstaculum cum nunquam filios in parte habuerit. §. ceteri. §. de here. qua. et dicit. §. femine. §. de adop. et sic etiam preteritus non potest fingere eos esse in parte matris cum extrema non sint habilia. vide Bar. in. d. §. ad testameta: et videas qualiter fuit expedita ista glosella. Glo. in v. in parte: querit tacite ad tex. et respondet secundum varias opiniones videtur quod vbi hic in tex. dicit quod filijs in parte datur cotratulas

fm Martini dicitur intelligi quod alij filij emancipati sunt preteriti et committat edictum filijs in parte. l. iij. §. siqs ex liberis. ff. de contratabu. et alio modo non possit pcedere. Sed Jo. glo. tenet contra. quod possit ex se habere contratabu. filius in parte preteritus et quod possit dicere nullum: vt. l. si duo in pn. ff. de lega. prestā. l. maximū vituz. §. sancimus. C. de libe. prete. et cū hac opinione residet hic glo. et ideo sequit in. l. maximū vitū. §. sancimus: in h. suis. Ex hoc resultat difficultas quod si filius in parte preteritus cum testm sit ipso iure nullus iuxta. l. i. ff. de in ius. testa. et in pn. §. de ex here. libe. sequit quod non pot dari contratabulas ex eo: quod vt denē contratabule dicitur esse tale testm ex quo possit adiri hereditas. l. qd vulgo. ff. de contratabu. l. nā et si. v. post defectum. ff. de in ius. testa. Unde Bar. in. l. is qui in parte in pn. de lega. prestā. post multa cōcludit quod d iure ciuili bñ est nullū testm s; nō de iure pretorio oio: quod filio approbate teneret. l. filio preterito. ff. de in ius. testa. et ita ē intelligēdus tex. hic et glo. sup quo vide Bar. in. d. l. filio preterito: et in iurib; preallegatis. Glo. in v. repellit: h; tres pticulas. In pma declarat tex. In scda tacite querit et rñdet. In tertia opponit et remissine soluit. Scda ibi: nisi sint. Tertia ibi: itē contra. Ex scda collige quod filij adoptiui instituti pnt contratabulare si ab alijs filijs preteritis committat edictū: vt. l. nō putauit. §. in ad op. ff. de ptratabu. qd intellige vt ibi dicitur et in. §. s; si: et in. §. vt aut. quod si filius adoptiuus alteri daret in adoptōez et esset institutus a pmo pze adoptiuo nō posset committi supra edictū: quod isto casu ē penitus extraneus. d. §. vt aut. Sed tūc contra hoc opponit glo. d. l. iij. §. siqs ex filio. ff. de contratabu. Solutio ē: quod ibi fuit nepos datus i adoptōez pzi suo puz emancipato: quo casu nō vñ esse in extranea familia: et etiā eius pat fuisset admissus vt dicit ibi tex. Fac ad hoc tex. in. l. iij. §. adoptiu. ff. ad tertul. et c.

Sed ea omnia §. filius adoptiuus nō pdit iura pzis nālis: lz possit ab intestato patri adoptiuo succedere: sed ex testō nihil iuris h; nisi ab ascendente nāli adoptef: vel sui iuris existēs arroget. h. d. vsq; ad §. itē vetustas. Primo nō ibi: Inuenimus: quod non ē admittenda via et casus vbi filius veniret fraudādus successione parentū cū hoc dicitur equitas nālis: iuxta. l. cū rō. ff. de bo. dam. et l. scripto ff. vñ libe. Et facit iste tex. quod nō sit bona cautela quod filio auferat legitima: puta si pat oia bona sua pmittat vni tertio ex titulo oneroso et puz bonoz psummat in vita cū legitia debeat deducto ere alieno. l. papinianus. §. qrtā. ff. de inoffi. test. De q cautela habet p Bar. et Dy. in. l. hereditarium. ff. de bo. auc. iud. poss. lz ipi cōcludat ibi quod nō sit bōa cautela p tex. in. l. si. ff. si qd in frau. pa. et p alienatōez oiu; bonoz psumit fraud: lz non pbeat animus fraudādū: vt. l. oēs. §. lucius. ff. de his q in frau. cre. Et lz. d. l. si. si qd in frau. pa. lo. quat in filio adoptiuo: tū a fortio et h; locū in si

lionāli cui ē magis debita hereditas patris: iuxta ea q diximus in. §. minus ergo. §. eo. Et quod si sit bōa cautela videf seq Bar. in. l. nō vsq; adeo ff. siqs a parē. fue. manu. lz multū obstat ad. d. l. si. Idē tenet Ludo. de roma i. ij. li. singu. in sin. lxxxiiij. Sed in ptrariū videf tenere Bal. in. l. ij in. j. q. C. si qd i frau. pa. q expse cōcludit quod actio reuocatoria videlz fāniana vel Caluisiana nō habeat locū in alienatis a patre titulo oneroso. d. l. nō vsq; adeo. lz dicat canonistas tenere cōtrariū in. c. raynūcius: de testa. Finalit cōcluderē sic quod si alienatio fuit facta a patre ex cā donationis tūc possit reuocari p querelā inofficose donationis: si vero ex titulo oneroso putavenditōis tūc nō possit reuocari: et cautela pcederet. Sed multū dānabile esset tenere in practica et auferre bona filijs debita: et forte sine restōne aia esset inuoluta: vide in locis pallegetis et c. Secdo nō ibi qñ parens: quod filius adoptatus nō trāsit in partem adoptatis. cōcordat. §. d adopt. in pn. et. d. l. cum in adoptiuis. Tertio nō ibi: integra iura quod filius adoptatus nō pdit iura patris natural: vt in locis pallegetis. Quarto nō ibi: ab intestato: quod filius adoptatus p adoptōez psequit vt possit adoptiuo patri ab intestato succedere et c.

Quinto nō ibi: testō: quod filius adoptatus si pat adoptiuus testat nō h; aliqd remediū vt veniat ptra dictū testm si nihil reliquit sibi cuz ad hoc non teneat: vt habet in. d. l. cū in adoptiuis §. s; ne articulum. C. de adop. Et p hoc nō vnā differentia in cāz testati et cāz intestati et c.

Sexto nō ibi: in nostra: quod filius familias datur in adoptōez auo mafno vel patno transit in potestate pzis adoptiu: vt habet. §. de adop. §. s; hodie. et quo ad modū succedēdi idē est quod in filio arrogato et c. Glo. in v. vocabant: tacite opponit ptra tex. et respondet. Nam dicitur in tex. quod olim filij adoptiu poterant facile deuenire vt vtriusq; parentis successionem perderēt. gl. dicit quod idem pot esse hodie si nepos adoptat ab auo. Rñdet glo. quod auus tenet relinqre quartā vt fit in filio arrogato: et sic nō pdit vtriusq; successione. Ista gl. videf psupponere quod auus quod adoptauit nepotē si ipz emancipat etiā p emancipatōez tenet ei relinqre qrtā. Idinc sumpta occasiōe Jo. fab. hic reprehendit hanc glo. et ptrariū tenet glo. in. l. pe. C. de adop. quod imputet sibi nepos quod pmi sit se emancipari cū nō cogeref. Primo ista gl. pot saluari si fuit iniusta cā emancipatiōis: vt. §. s; si. §. de adop. et ita saluabā dū effem nouitius. Sed si bñ aduertat nō meruit reprehēdi clare loquēdo: quod filio arrogato ita demū pat arrogato tenet quartā ptem relinquere si fuit iniusta causa emancipatiōis als nō: s; tenet restituere bona sua. l. ij. et ibi glo. C. de adop. Ita etiā voluit intelligere glo. in nepote adoptato ab auo cū ipm equipet filio arrogato: quod allegat vñculū in nra hic. et glo. est intelligenda fm. l. quā allegat iuxta Bar. in. l. non solū. §. si liberatōis vba. ff. de libe. lega. Nec ē dicendū quod glo. ita de facili errasset et

nō meruit ita arrogāte & tortuose rep̄hēdi meo iudicio. Glo. in v. p̄māssisset: querit ad tex. an filius dūm ē in adoptōe nō p̄maneat in pt̄ate patris naturalis. & r̄ndet q̄ sic. S̄z que fuerit rō q̄ mouerit glo. ad dubitandū: de hoc ego dicerem q̄ in tex. dicit: atq̄ si in pt̄ate r̄e. quasi tex. ostendat p̄ma facie q̄ p̄ quandā viāz filius remaneat in pt̄ate patris naturalis. vñ collige ex ip̄a iūcto tex. q̄ dicitio atq̄ nō est ostensiuā fictiōis: s̄z omnimode veritatis de iure & de facto r̄e. Glo. in v. t̄m̄mō: h̄z duas p̄tes put̄ duas facit nō. q̄. Sc̄da ibi: itē n̄m̄qd. Querit p̄mo glo. an filius adoptiuus possit patrē adoptiuuz in ius vocare sine venia. glo. nō r̄ndet clare ad hoc cū p̄us querat de alio & p̄fuse r̄ndeat. Ad h̄ac p̄mā. q̄ fieri p̄t vnū argumentū difficile: videlz q̄ cū olim filius adoptiuus esset in pt̄ate adoptantis iure patrie pt̄atis ip̄m p̄ez sine venia non vocabat: vt. l. adoptiuus in p̄n. ff. de in ius vo. S̄z cū hodie sit p̄trariū: q̄ nō transit in pt̄ate adoptantis & cessat ius pt̄atis & rō fundamētalis q̄ ē fundata. d. l. adoptiuus: ergo remaneat p̄ claro q̄ hodie possit vocari sine venia. Item v̄get iste tex. cum alijs filijs dū dicit itēgra iura seruari p̄zi n̄ali. Tertio v̄get dicitio taxatiua t̄m̄mō siue exclusiua alioz casuū: vt sic adoptio in filiofa. n̄ opef nisi effectū succedendi ab intestato. & hanc op̄inōne tenuit Azo. vt refert gl. in. d. l. adoptiuus in glo. in v. peculū: & glo. in. l. pe. §. s̄z si q̄dez in glo. in v. tantūmō. C. de adop. De. aut̄ tenuit p̄trariū cum quo v̄z adherere glo. in locis p̄allegatis. Et idem tenet glo. in. l. senatoris filius. ff. de senator. & dicit d̄ns Alex. in. d. l. adoptiuus q̄ hanc sc̄daz op̄inōne sequunt̄ cōit̄ doc. Et ad illud argumentū de dicitōe tantūmō v̄z ip̄e r̄ndet/ reibi q̄ text. hic & d. §. s̄z si q̄dē. restringunt̄ quo ad modū succedēdi: nō quo ad alia. S̄z cū reuerentia ip̄e nō aduertit ad tex. q̄ magis strigit̄ ibi dū dicit: Intēgra iura seruari atq̄ si in potestate p̄zis p̄mansisset nec penitus adoptio fuerit s̄b secuta nisi in hoc tantūmō casu. P̄dēra tertio loco hunc tex. ibi: nec penitus: q̄z manifeste ostēdit q̄ adoptio nō opat̄ aliūm effectum hodie q̄z succedēdi ab intestato. Itē facit aliud: q̄z cessante rōe. l. cessat. l. cum cessante: de appel. l. adigere §. q̄uis: de iure pat. & maxime q̄n rō disponit de l. iuxta Bal. i. §. decedēte: in autē. q̄. seu. da. pos. Stringo passum sic q̄ in viā disputādi filius adoptiuus p̄t vocare p̄ez in ius sine venia attento potissime illo fundamēto: q̄z cessat rō v̄bi est fundata. l. adoptiuus. S̄z in p̄fulēdo non ē recedendū a cōmuni op̄inōne cū dux sit p̄tra stimulu z calcitrare: iuxta gl. in autē. ad hec. C. d. vsur. Facit p̄ cōmuni op̄inōne: q̄z cuiusq̄ debet reuerētia nō p̄t in ius vocari sine venia. l. ḡnālī. ff. de in ius vo. s̄z p̄zi adoptiuo debet reuerētia ergo. Item filius emancipatus etiā q̄ nō sit in potestate nō p̄t p̄ez in ius vocare sine venia. l. ff. C. de in ius vo. Eodem mō dicamus in filio adoptiuo esto q̄ nō transeat in pt̄ate. S̄z his fun-

damentis p̄t de facili r̄nderi. Nā filij n̄ales ex p̄cepto. l. in edicto p̄toris nō iure pt̄atis in ius nō vocat̄: s̄z filius adoptiuus nō vocabat rōe patrie pt̄atis. Ad. l. ḡnālī r̄ndet q̄ d̄z intelligi d̄ p̄sonis in edicto p̄toris p̄tentis: & ita ibi intelligit glo. Nā als sequeret̄ absurdus q̄ clerici nō possent in ius vocari cum ip̄is debeāt reuerētia: & si miles p̄sone p̄nt sunt senes q̄bus etiā reuerentia debemus. l. sp. ff. de iur. immu. Et adde p̄tra cōmuni op̄inōne tex. in. §. s̄z hodie. s̄. de adop. dūm dicit: Nec quicq̄z ad p̄ez adoptiuū trāsit. vñ in viā disputādi intrepide p̄t teneri ista conclusio. Quo ad sc̄daz. q̄ an pat̄ adoptiuus teneat alere filiū adoptiuū: gl. v̄z determinare q̄ nō p̄ hūc tex. ibi: penitus & t̄atūmō. Are. bic residet cum Jo. fab. q̄ si ip̄e filius opat̄ p̄zi adoptiuo q̄ tunc ab eo d̄z alit̄: iuxta nō. p̄ gl. in. l. sicut. ff. de op. liber. Item facit: q̄z alimēta nō p̄stant ex eo q̄ quis sit in potestate cū etiā emancipatis p̄stent̄: vt. l. si q̄s a liberis in p̄n. ff. de liber. agno. & vult glo. s̄. de pa. po. §. ius aut̄. Eodem mō dicamus in adoptiuis filijs etiā q̄ nō sint in pt̄ate. Itē Are. allegat tex. in. l. j. §. j. ff. de tu. & rō. dist. & ar. l. q̄ filiū. ff. v̄bi pupil. educ. de. S̄z v̄ltra oēs credo q̄ ad hoc sit tex. q̄ facit in termis in. l. pe. §. omnia igit̄. C. de adop. ibi dū dicit: Et ip̄e possit p̄desse p̄zi n̄ali & ab eo debita p̄cipe n̄alia. vñ ille tex. vult in termis q̄ debeat alit̄ a p̄ze n̄ali & illi querat cum nō exiuerit pt̄atem: iuxta. l. placet ff. de acq. here. & alere filiū est officiū & debitū n̄ale: & descendit ex pietate: iuxta tex. in. l. si q̄s a liberis. §. nō tantū: & §. a milite: & §. seq. ff. de libe. agno. & s̄. de iur. na. gen. & ciui. in p̄n. facit tex. in l. scripto in fi. ff. v̄bi liber. cum si. Et sic p̄clude q̄ pat̄ adoptiuus nō tenet alere filiū adoptiuū: s̄z istud onus incumbit p̄zi n̄ali: maxime p̄ tex. in. d. l. pe. §. omnia igit̄. Et ē expedita hec glo. Glo. in v. ab intestato: h̄z duas p̄tulas: & in qualibet tacite querit & r̄ndet. Sc̄da ibi: nō t̄n. In p̄ma querit an filius adoptiuus succedat ab intestato p̄zi adoptiuo st̄atibus alijs n̄alibus. Et dicit q̄ sic & b̄n p̄ tex. in. l. si te. C. d̄ suis & leg. In sc̄da iterum q̄rit an succedat filius adoptiuus alijs consanguineis p̄zis adoptiuū: & dicit q̄ nō. l. p. §. s̄z si q̄dē. C. de adop. V̄nde Are. i hac gl. q̄ addit alit̄ qua ad m̄az: nec sunt alia in hoc. §.

Item vetustas §. Olim nepotes ex filia vel p̄nepotes ex nepotibus succedebāt post agnatos demū cūz alijs descendētibz ablata tertia p̄te a m̄fe vel auia: & ablata q̄rta ab agnatis. Hodie vero sine aliq̄ diminutōe simul cū alijs descendētibz ex masculo succedūt in stirpes non in capita. h. d. vsq̄ in fi. ti. P̄mo nō ibi: cōtra n̄az: q̄ iniuriosum ē diligere plus filios natos ex masculo q̄ ex femina. Facit. l. maximū vitū. C. de libe. p̄te. & dicit̄ cū accusatores nature q̄ diligunt plus masculos q̄ feminas. S̄z rō. d. l. maximū vitū: loquit̄ in filijs & t̄n h̄c impator ponderat etiā illā in nepotibus ex filia. S̄z p̄t b̄n reddi rō q̄ magis di-

ligat nepos ex filio ex quo est in p̄tate aut q̄s ex filia ex quo p̄is familiā sequit̄: vt. s̄. de pa. pot. in fi. cum si. Et p̄ talē nepotē non p̄seruat̄ domus aut māni. Et de hoc q̄ filius natus ex filio v̄l filia dicat̄ nepos: clar̄ est hic et oīa iura clamant. S̄z an filius fratris dicat̄ nepos nō p̄bat̄ exp̄s se ex aliqua lege t̄n̄ de iure canonico ē tex. in. c. j. circa p̄n. de sc̄isma. li. vj. quem ad hoc exclamat Bar. in. l. si instituta. §. pe. ff. de inoffi. testa. tene mētī. Sc̄do nō ibi: s̄z cū nepotes: q̄ appellatiōne nepotis venit nō solū nepos ex filio masculo s̄z etiā ex femia: q̄ tene mētī ad statutum faciēns mentiōez de nepotibus. Tertio nō ibi: vt minus tertia: in v̄. s̄z vt aliq̄d: q̄ q̄d d̄z hic de tertia et q̄rta ē hodie correctū: q̄ nepotes ex feminis excludūt agnatos oīo et veniunt sine aliq̄ d̄minutiōe. et de istis tertia et quarta: dixi tibi in §. cuz filius in p̄mo nō. s̄. eo. et ibi omnino vide.

Quarto nō ibi: n̄a autē: q̄ hodie nepotes ex filia excludūt agnatos. Quinto nō ibi: sed in stirpes: iuncta glo. q̄ in̄ descendentes fit successio in stirpes nō in capita put d̄z in. §. cū filius. s̄. eo. Non sunt aliq̄e glo. digne recitatōe nisi gl. fi. que opponit et soluit: et finalit̄ ex ea colligit̄ q̄ in̄ descendētes succedit̄ in stirpes: in̄ collaterales succedit̄ in capita: vide glo. in. §. hoc etiā addendū. j. ti. j. r̄c̄. Duo restant vidēda in calce huius tituli. Primo an descendētes ex femina veniāt simul cum descendētibz ex masculo cum hic videat̄ innuī p̄trariū. S̄z r̄nde clare q̄ nepotes ex filiabus veniūt simul cū nepotibus ex filiis masculis: q̄ hodie nō remanet differentia sexus et capiunt locū parentū. §. cū filius. s̄. eo. Ad hoc sunt tex. aperti in auten. in successio/ ne. C. de suis et leg. et in auten. de here. ab intest. circa finem p̄ncipij. Secundo: quia nihil magis congruit fidei humane q̄ ea que placuerunt seruare. l. j. in p̄n. ff. de pacē. l. non minorē. C. de transact. igitur intendo p̄missa seruare. Et reuoco in dubium si morit̄ vnus patruus et sunt filij fratrum nec sunt alij patruū: an fiat successio inter istos filios fratrum in capita vel in stirpes. Et ad hoc dubiū quod est arduum et de pane lucrādo vt veritas dilucidius attingat̄ arguam ad p̄tes. Et p̄mo capio opinionem Azo. qui vult q̄ fiat successio in capita: vt ip̄e notat in summa C. de leg. heredi. et refert Bar. in. l. post consanguineos. §. agnati. ff. de suis et leg. Hanc opinionem Azo. recitat etiam Accur. in auten. cessante. C. de leg. here. et secutus fuit Hofre. discipul⁹ Azo. et Jaco. Butri. vt refert Bar. in dicto. §. agnati. Pro hac opinione facit tex. in autē. post fratres fratrumq̄. C. de legit. here. Item stringit tex. in dicta. l. post consanguineos. §. agnati: v̄. hereditas. vbi videtur esse casus p̄ opinione Azo. non cauillando tex. quia filij duorum fratrum succedentes patruo inter se succedūt in capita per illum tex. Quarto videtur casus in §. hoc etiā addendū. j. ti. p̄mo. Et attende sane vt supra p̄posui questionē: quia opinio Azo.

loquit̄ quando filij fratrum succedunt vni patruo et veniunt inter se sine alio patruo. Nam quando succederēt cum aliquo patruo alteri patruo: tunc fateret̄ ip̄e q̄ fieret successio in stirpes et istud videtur esse de mente iuris ex ratione v̄z gente: quia quando extant patruū et filij alterius fratris non possunt vocari in capita: quia eozuz patruū sunt p̄ximiores: et nisi caperēt locum patruū eozum non possent venire: iuxta. §. cum filius. s̄. eo. Sed certū est q̄ eozum parentes plus non habuissent: merito ip̄i qui in eozuz locū succedunt plus habere non possunt iuribus vulgaribus. Hanc opinionem Azo. secutus est Bal. in dicta auten. cessante: maxime p̄ tex. in dicta. l. post consanguineos: in v̄. hereditas: et p̄ tex. in dicta auten. cessante. quia si filij fratrum succedendo cum patruū vocantur in stirpes: ergo succedendo inter se sine patruū veniunt in capita. Item et sexto hoc non reperit̄ hodie correctuz p̄ius authenticoz: et iam erat p̄sum p̄ ius fitorum et Codicū: ergo stet firmum: argu. l. sancimus. C. de testamen. cum similibus. Hanc etiaz opinionem sequit̄ Salice. in dicta auten. cessante: et dominus Flozianus. Et sic videtis quātis sit fulcita auctoritatibus r̄c̄. In contrariam partem tenuit Accur. discipulus Azo. vt patet in dicta auten. cessante: et in. l. j. in fi. ff. si pars heredi. peta. Tandem secutus ē Pet. Cy. et Dy. in dicta autē. cessante. Et post ip̄os late sequit̄ Bar. in dicto. §. agnati. Tandem sequit̄ Jaco. de Bel. in. §. si vero. in auten. de here. ab intesta. Idem tenet Accur. in. §. sui autem: in auten. co. ti. Et p̄ hac pte videtur stringere tex. in. d. autē. post fratres. vbi dicit̄ in terminis q̄ fratres et filij fratrum inter se indistincte succedunt in stirpes. Nec ponderat an veniant cum patruū vel non. Deinde subdit q̄ alij succedunt in capita: et p̄ hoc patet q̄ h̄ supra fuerit adductus ille tex. p̄ opinione Azo. tamē facit contra ita inducendo: ita dicit̄ tex. in. §. si vero neq̄: in auten. de here. ab intesta. ibi: nec filios fratrum. vt sic ibi sit casus q̄ filij fratrum vocent̄ in stirpes: et post ip̄os vocent̄ in capita. Tertio fm Bar. in. d. §. agnati: resultaret absurdum: quia dato q̄ eēt ius fratris et filij ex fratribz q̄ vellent succedere: filij fratrum succederent in capita: et patruū haberet tertiā: contra. l. nam absurdū. de bo. liber. Quarto fm Are. p̄ hac parte facit tex. hic in fi. vbi nepotes succedentes sine patruū veniūt in stirpes vt ip̄e notat hic. S̄z miror de grossitie sua: quia hic sumus in terminis quando descendentes succedunt ascendētibz: s̄z questio nostra versat̄ quando succedit̄ inter transversales Et h̄ p̄ hac parte possent plures alij tex. allegari: et sit fulcita vt patet magnis auctoritatibus. Tamen stringēdo passum in puncto iuris: et sic in via disputandī tenerē semper cum opinione Azo. contra Accur. Bar. et sequaces: videlz q̄ nepotes isti succedant in capita quādo non veniunt cum patruū p̄ iura superius allegata. Et

iura p opinione Accursij & Bar. pōt responde
ri facilliter & subtiliter intuendo: meo iudicio v
gent contra ipos. Nam vbi dicit in. d. autē. post
fratres fratrumq; filios. hic ē vna oratio que dat
intelligere ipos filios fratrum succedere simul
cum patruis: & cū sit vna oratio facit eos simul
intelligi & vocari: arg. tex. in. l. menio. ff. de lega.
ij. Nam si tex. voluisset q; etiam filij fratrum suc
cedant in stirpes distincte posuisset & sub diuer
sa oratione. Et eodem mō est responsum ad. §.
si vero neq;. vbi Bar. dicit esse casus. Item nō
est sumenda implicatio ex tacito & subaudito qñ
venit in correctionem iuris antiqui: vt est glo. §.
in. c. cupientes. §. quod si per viginti: in v. petere
de elect. li. vj. Ad inconueniēs Bar. respon
deo q; non pcedit: quia cum filij succedunt cum
patruo veniūt ex iuris priuilegio & capiūt locuz
patrum put dicit tex. ad litteraz in. §. huiusmōi
in auten. de here. ab intesta. & sic nō possunt plus
capere q; eorum pater cepisset. Sed quando so
li reperiunt nec veniunt cum patruis: tūc equa
liter debent venire fm numerum personarū: &
sic in capita. Sed vltra supradicta contra Bar.
& sequaces mihi videtur q; sit tex. in indiuiduo:
in. d. §. huiusmōi: de here. que ab intesta. inducē
do vt. j. Nam ibi dicitur q; ita demum filij fra
trum capiunt locum patrum si veniūt cum pa
truis vel tertijs: ergo sequitur correlariū q; quā
do soli veniunt: quia non reperiuntur patruū nō
vocantur in locum patrum. Tūc succedit aliud
correlariū q; tales nepotes nō possunt vocari
in stirpes: sed debent in capita vocari. Pro hoc
adduco tex. qui nō potest aufugi in. §. cum filius
in v. & quia. §. eo. ti. vbi dicit tex. q; cum nepotes
vocentur in locum parentum conuenit vt fiat
successio in stirpes: ergo per illam rationē quan
do non capitur locus patris debet fieri successio
in capita: sed si non veniunt cum patruis isti ne
potes nunq; capiunt locum patris: dicto. §. hu
iusmōi: ergo de pmo ad vltimuz inter nepotes
non succedentes cum patruis debet fieri in capi
ta successio. Et miror q; isti antiqui patres non
ponderauerint istud fundamentum quod est in
enitabile: & videtur mihi q; rem in indiuiduo de
terminet. Item cōtra Bar. & sequaces stringit
§. si vero neq; inductus vt. j. dicam. Nam dicit
tex. si vero neq; fratres neq; filios fratrum sicut
diximus defunctus reliquerit. Pōdero verba
sicut diximus: quia refert se ad. §. si autem: & §.
huiusmōi vero: vbi dixerat imperator quando
nepotes veniunt cum patruis: quia tunc succe
dunt in stirpes vt ibi dicitur: ergo si nō reperiū
tur venire sicut iam erat dictum: tunc veniant
in capita per id quod sequitur in dicto. §. si vero
Item pōdero verbum reliquerit: quia facit vnā
orationem vt sic: si defunctus nō reliquit fratres
vel filios fratrum coniunctim: arg. dicta. l. menio
ff. de lega. ij. vbi verbum lego in fine positum fa
cit illos legatarios verbis coniunctos put ibi in
telligit Pau. de cas. ex eo: quia est vna oratio ita

dicamus in terminis: dicto. §. si vero: & dicta au
ten. post fratres. Et ita intelligendo & speculan
do subtiliter illi tex. faciunt p opinione Azo. p
quo vt iam est dictum est casus in dicto. §. agna
ti qui nō reperitur correctus. Elicias pmo
vnā cōclusionem clarā q; inter descendētes
semper fit successio in stirpes: vt dixi. §. eo. §. cuz
filius: cū filiibus. Secūda cōclusio in qua oēs
concordāt est: q; inter transuersales vt inter ne
potes venientes cum patruis succeditur etiam
in stirpes. Tertia cōclusio in via disputandē:
q; inter nepotes solos succedētes patruo fiat suc
cessio in capita. Quarta cōclusio q; inter ali
os transuersales fiat successio in capita: & in hac
omnes concordant: & probatur in dicta auten.
post fratres fratrumq; & in corpore vnde sumi
tur: & in. §. hoc etiam addendum. j. ti. j. Quā
tum ad tertiam cōclusionem in practica duruz
esset obtinere cōtra Accur. Bar. & sequaces q;
quid sit in puncto iuris clausis oculis sequerer
opinionem Azo. per iura superius allegata. Et
per hec cū laude dei & eius gloriose matris red
do expeditum hūc vtilissimum titulum: in quo
si quid boni dictum est deo & matri ascribatur.
si qd vero reprehēsiōe dignū vestris humanis
simis iudicijs castigādum referuo. Laus deo.

Sequitur Rubrica de Gradibus.

Cōtinuatur hoc ordine: Quia visum est de
successione agnatorum vel cognatorum in titu
lis precedētibus: verum quia cōtingit q; aliquā
do vnus cognatus reperitur proximior alteri: &
etiam in agnatis: ideo est posita rubrica de Gra
dibus. Vel secundo sic: quia solet fieri succes
sio de iure. xij. tabula. vsq; ad decimum graduz
vel als vsq; ad sextum vel septimum: vt. §. titu
lo precedētī in fi. igitur est vidēdum qualiter fi
at ista graduum cōnumeratio: & qualiter intelli
gatur: & ita videtur se continuare imperator in
pncipio tituli. Super hac rubrica elicio duas
dubitationes. Prima est: quia imperator ru
bricauit in numero plurali: & non in numero sin
gulari. Secunda magis dubia quare dixit co
gnationum & non agnationum. Ad primam
dico q; cum plures sint gradus: ideo rubricauit
in plurali sicut alias. j. de actio. in rubrica: &. j. §.
exceptio. &. j. de interdici. &. §. de vsucapio. cum
multis similibus. Ex quo resultat ita capiēdo
q; ad verificationem pluralis fm materiam gra
duum sufficiūt sex vel decem: sz ampliādo istud
pluralis numerus pficitur ex duobus. l. vbi nu
merus: que est vulgaris. ff. de testi. c. pluralis: de
regu. iur. in. vj. Sed istud correlariū sine regu
lam ita ampliātam videtur destruere tex. in. l. fal
sa. §. si. ff. de conditio. & demōstra. quia si lego si
chum & pamphilum si mei erunt cum moziar lz

legatum sit factum in plurali: verificatur in vno
 Unde regulam. s. collecta limita primo nisi plu-
 ralitas resoluitur in singularitates: et ita respō-
 de ad. d. l. falsa. §. si. quod eneit vt dicit ibi elegā-
 ter Bar. quando pluralitas plura respicit: secus
 si vnum tantū: vt habetur in. l. quāuis. C. de im-
 pube. Et an et quando pluralitas resoluitur in
 singularitates: vide Bar. in. l. penul. et vlti. col.
 C. eo. ti. de impuber. Secundo non procedit
 quādo materia subiecta suadet cōtrarium: quia
 cum dicimus in testamento requiruntur plures
 testes: non sufficerēt duo per iura vulgaria. Et
 hanc limitationem sentit glo. in dicta. l. nisi nu-
 merus. Et facit: quia verba sunt intelligēda fm
 subiectam materiaz. pbat optime tex. s. quibus
 mo. ius pat. potesta. sol. §. admonendū: in v. ma-
 numittere. et tex. in. l. cū filio: d leg. pmo. Ter-
 tio limita: quando aliquis fauor suaderet cōtra-
 rium prout fauor vltime voluntatis: quia nume-
 rus pluralis verificatur in tribus: vt est tex. nō.
 in. l. j. de optio. lega. quia sicut optio seruorum
 legata sit potest tres eligere fm vnum intellectū
 glo. ibi quem non improbat Bar. Et facit in si-
 mili tex. in. l. mela circa pncipium. ff. de alimen-
 et ciba. lega. quia in alimētis eorum fauore quis
 pubescit in decimo octauo anno: quod tene mē-
 ti ad limitationem omnium iurium que dicūt que
 pubescere in decimo quarto anno: vt. s. quibus
 mo. tu. si. in pn. et. s. de pupil. substi. §. masculo
 cum similibus. Ad secundam quare rubrica
 uis cognationum et non agnationum videtur di-
 cendum: q̄ cum cognatio sit tanq̄ genus consi-
 derata agnatione: quia omnis agnatus est cogna-
 tus: put habes tex. et glo. s. de legi. agna. suc. in
 pn. Hinc est q̄ adiunxit gradus ipi cognationi
 tanq̄ digniori: cum genus sit dignius specie. glo.
 est nō. iuncto text. s. de fideicommiss. in rubrica.
 Sic alias videmus in rubrica de adoptio. l. alia
 sit adoptio: alia arrogatio. Ita etiam iuriscōsul-
 tus in. l. j. in pn. ff. de grad. ibi dum dicit: gradus
 cognationuz. Ita ad litteram declarat tex. in. l.
 iuriscōsultus. §. j. eo. ti. Et facit vna ratio: quia
 cum nomen cognationis sit nomen naturale: s̄
 agnatio habet nomen civile: vt probat tex. in di-
 cta. l. iuriscōsultus. §. j. quotiens concurrat na-
 turale et accidētale semper p̄fertur illud quod
 est naturale. Tex. est vulgatus et nō. ad hoc in. l.
 qui habet. ff. de tutel. Adde ad hoc tex. iuncta gl.
 in. l. inter agnatos. ff. vnde legi. l. prima facie vi-
 deatur contra. Et ita debes intelligere hanc ru-
 bricam et c.

**Diuiditur totus titulus in q̄-
 tuor partes principales.** In p̄ma ponitur con-
 tinuatio. In secunda ponitur quot modis con-
 sideretur agnatio: et per quas vias: et que sit ascē-
 dens: descendens: et transuersalis. In tertia in-
 cipit numerare gradus et prosequitur. In quar-
 ta remouet vnū dubium sc̄z q̄ idem est in agna-

tionem: sicut in cognatione. Secunda est ibi: qua
 in re. Tertia ibi: p̄mo gradu. Quarta ibi: agna-
 tionis quoq̄. Item tertia pars p̄ncipalis po-
 test diuidi in sex. In p̄ma ponitur per exempla
 qui sint in primo gradu. In secunda qui sint in
 secundo. In tertia qui sint in tertio. In quarta
 qui sint in quarto. In quinta qui sint in quinto.
 In sexta qui sint in sexto. Partes patent ibi: p̄-
 mo: secūdo: tertio: quarto: quinto: et sexto: et ita
 debes diuidere. Et p̄ncipium vsq̄ ad tertiam
 partem p̄ncipalem: hoc dicit. C. Cognatio alia
 dicitur ascendens: alia descendens: alia trasuer-
 salis. Et ascendens et descendens incipit a p̄mo
 gradu: trasuersalis a secūdo: hoc dicit. Vel
 sic. Superior cognatio que est parentum: et infe-
 rior que est liberorum dīnumerantur a p̄mo gra-
 du: trasuersalis que est fratrum et sororum a se-
 cundo. Vel tertio sic. Parētes et filij in linea
 ascendenti vel descendenti numerantur a stīpi-
 te in p̄mo gradu: fratres et sorores in linea tras-
 uersali in secundo: hoc dicit: et ad idem tendunt:
 l. aliter summēt scribētes. Nota p̄mo ibi:
 Necessaria: q̄ necessaria in aliqua re nō sunt ali-
 quo modo p̄mittenda per hunc tex. quia cum
 hereditates deferantur proximioribus in gra-
 du: est necessariuz et vrgens scire materiam gra-
 dum: ita etiam probat tex. i. l. iuriscōsultus in
 pn. ff. eo. Et non solum est necessarium scire gra-
 dus propter hereditates: sed etiam propter tu-
 telas que deferuntur proximioribus: et propter
 bonoz possessionem de iure p̄torio. Et etiam
 propter reddēda testimonia iter affines et agna-
 tos ita dicit notāter tex. in dicta. l. iuriscōsultus
 in pn. Concordat cum hoc notabili quod elici-
 tur hic tex. in. l. necessario. ff. de pericu. et cōmo.
 rei vendi. Nam si res vendita ante traditionez
 pereat vel deterioretur ad sciēdum cuius est pe-
 riculum: est necessarium scire an emptio sit per-
 fecta per illum tex. Secundo nota ibi: quem-
 admodum: q̄ l. ista dictio soleat esse similitudi-
 naria vt concernat duo: iuxta. l. quemadmodū:
 ff. de acquiren. poss. cum similibus. Tamen hic
 ponitur demonstratiue concernens solum vnū
 ita colligē hic. Tertio nota ibi: cognationuz:
 q̄ nomen cognationis est generale: vt dixi in ru-
 brica. Probat hic: quia vel q̄ simus i linea ascē-
 denti vel descendenti vel trasuersali semper di-
 citur cognatio. Quarto nota ibi: superior: q̄
 parentes dicuntur esse in cognatione superiori
 habendo respectū ad superiores: quod tene mē-
 ti p̄ statuto quod poneret penam vel lucrū om-
 nibus de cognatione superiori. Concoz. tex. in
 l. j. §. p̄mo gradu. ff. eo. Quinto nota ibi: in-
 ferior: q̄ filij dicuntur esse in cognatione inferio-
 ri habendo respectum ad parentes: quod tene-
 menti p̄ statutis. Sexto pondera ibi: libe-
 rorum: q̄ per hoc nomen liberorum veniunt et
 comprehendunt descendentes per hūc tex. qui
 hoc probat in terminis: quia si linea inferior di-

citur esse liberorum: ergo omnes descendentes dicuntur liberi alias non essent in linea inferiori quod est absurdum. Preterea probatur alia ratione: quia contrariorum eadem est disciplina iuribus vulgaribus. Si igitur omnes ascendentes dicuntur esse in linea superiori: ergo a contrario omnes descendentes sunt in linea inferiori. Et ideo cum tex. se restringit ad nomē liberorum omnes descendentes in infinitum dicuntur liberi: sicut in simili parentes dicuntur omnes ascendentes in infinitum. l. iij. §. parentes. ff. de in ius vocan. Adde text. magistrum qui expressius loquitur in l. liberorum: de verbo. signifi. Sed aduerte: quia hoc posset procedere largo sumpto vocabulo. Nam proprie loquendo parentes dicuntur vsq; ad tritaum: alij dicuntur maiores et liberi dicuntur vsq; ad trinepotem. Alij dicuntur posteriores: iste est tex. ad litteras in l. iurisconsultus. §. parentes. ff. eo. qui non potest cauillari. Et hoc modo posset concordari cum tex. hic et cum dicta. l. liberorum. Quam solutionem sentit glo. in dicta. l. liberorum: l3 glo. in. §. si igitur: in auten. de heredi. ab intesta. videatur aliud tenere. Sed certe quia dictus. §. parentes non reperitur correctus vt iura iuribus concordentur: esset bonum ita dicere: argu. l. j. c. de in offi. dot. c. cum expediat: de electio. li. vj. Septimo nota ibi: ex transuerso: q; fratres et sorores et descendentes ex eis dicuntur transuersales. Et hoc intellige quando descendens ex vno fratre concertat cum descendente ex alio: quia alio modo dicerentur descendentes: et tene meti etiam pro statuto. Et hoc declarat tex. hic dū dicit: et conuenienter etc. Octauo et ultimo nota ibi: et superior: et at ea etc. q; in linea ascendenti vel descendenti: et sic in linea directa incipimus connumerare gradus a stipite: quia posito ticio pro stipite qui habeat patrem et auum: et habeat filios ex se et nepotes: auus erit sibi in tertio gradu ascendendo ab ipso ticio ad auum. Sed nepotes erunt in tertio descendendo a ticio. Isti fratres huius ticii non possunt esse sibi in primo gradu: sed erunt in secundo: et sic non est dare primum gradum in numerando in linea transuersali. Ratio est: quia habito respectu ad patrem huius ticii ipse ticius patri suo iungitur in primo gradu: frater suus etiam iungitur in primo gradu. Unde cum mediante persona patris fiat vnus gradus ipsi fratres inter se de necessitate sunt in secundo. Et sic non potest numerari a primo gradu in linea transuersali ab ipso stipite. Hanc rationem tangit glo. hic in v. a secundo: q; incipiamus a secundo gradu in linea transuersali: est tex. in. l. j. in pnci. ff. eo. ti. Glo. in v. hoc loco: vnum facit: quia querit ad quid est necessarius iste titulus: et respondet propter hereditates que per gradus deferuntur: et propter tutelam et testimonia non dicenda: ita dicit tex. in. l. iurisconsultus: in pnci. ff. eo. dixi. §. in primo no. De primo qua-

liter numerentur et cognoscatur gradus tam in linea ascendenti q; descendenti et transuersali: post completum titulum tradam tibi in arboze rem claram: et eodem modo qualiter deferantur tutelae: q; tum ad tertium de testimonio non dicendo inter affinitatem. Are. hic facit aliqua verba et quodammodo reassumit articulum: vide que ipse dicit relinquo pro nunc ne impediam arbozem. Adde ad ipm latissime dicta per Bar. in. l. qui testamento. §. quecumq; de testamē. et Bal. in. l. parentes. C. de testi. Et ibi aliquantulum Paulus de cas. et glo. et Cy. plenius: et plene per Specula. in ti. de testamen. §. j. v. si pater: et sequen. et per Bar. in dicta. l. parentes in lectura antiqua: et vide dicta in. l. etiam. ff. de testi. Glosella in v. transuerso: opponit et bene soluit: dicit vt in ea. Glo. in v. a secundo: querit quare in linea transuersali non numerat a primo gradu: dicit in ea et bene: et dixi. §. in ultimo no.

Primo gradu. §. Et licet non videatur recipere congruum summarium: quia enumerat personas vsq; ad sextum gradum ponendo exempla: tamen in effectu sic potest summari. In sexto gradu a stipite tam in linea ascendenti q; descendenti dicitur esse qui distat per sex personas: ex transuerso per quinque. Hoc dicit vsq; ad. §. hactenus. Notabilia patent ex se: sed pro nunc recollige omnia nomina tam ascendentium q; descendentiū et collateralium et finge stipitem ex te: et incipias ab ascendenti. Primo qui est in primo gradu a stipite dicitur pater. In secundo dicitur auus. In tertio proauus. In quarto abauus. In quinto attauus. In sexto tritaus. Et hoc est latus masculinum ascendens. Sed femininum sunt mater: auia: proauia: abauia: attauia: et tritauiā. Et scias q; auus et auia possunt dupliciter intelligi tam de paternis q; maternis. Item in linea descendenti directa. Primo est filius. Secundo nepos. Tertio pnepos. Quarto abnepos. Quinto atnepos. Sexto trinepos: et hoc in genere masculino. Sed in feminio: filia: neptis: proneptis abneptis: atneptis: et trineptis. Sed in linea transuersali ascendenti in masculino in tertio gradu a stipite est patruus. In quarto patruus magnus. In quinto propatruus. In sexto abpatruus. Et isti iunguntur stipiti ex parte patris. Sed ex parte matris in linea transuersali ascendenti: sunt auunculus: auunculus magnus: proauunculus et abauunculus: et isti iunguntur stipiti ex latere matris. Et patruus est frater patris. Patruus magnus frater auis. Propatruus est frater pauis. Abpatruus est frater abauis. Item auunculus est frater matris. Auunculus magnus frater auis. Proauunculus est frater proauis. Abauunculus est frater abauis. Modo recollige in linea ascendenti ex parte patris in genere feminio nomina feminarum. Amita est soror patris. Amita magna soror auis. Proamita soror pauis

Abamita soror abau. Ex latere matris est matertera que est soror matris. Matertera magna soror auie. Pro matertera soror pauie. Abmatertera soror abauie. Et sic habes nomina ascendentium tam per lineam directam quam per transversalem ex latere patris et matris in genere masculino et feminino usque ad sextum gradum. Do do recollige nomina descendentium ex duobus fratribus vel sororibus vel uno fratre et altera sorore. Et nati ex duobus fratribus dicuntur proprie inter se fratres patruelis. Nati ex duobus sororibus proprie consobrini fratres. Nati ex uno fratre et altera sorore proprie amittini: et omnes de consuetudine dicantur consobrini. Ad hec omnia tu habes tex. hic: et tex. vnde fuit tractus iste in l. i. §. primo gradu: cum l. iij. ff. eo. Adde text. de iure canonico in c. primo gradu. xxxv. q. v. Adde tex. ad nomina descendentium in c. series. ea. q. et in l. i. iurisconsultus per totam legem. Et ultra ista non reperiuntur plura propria ut dicit text. in c. primo gradu. §. septimo. xxxv. q. v. Et hoc etiam videtur sentire tex. in l. iij. §. in septimo. ff. de gradibus. Et facit: quia plura sunt negocia quam vocabula. l. iij. ff. de prescript. ver. Et in arboze oculata fide omnia ista excipies: et alia nomina usque ad decimum gradum ponentur potius ad placitum: venio ad glo. Glo. prima opponit contra tex. et vult demonstrare quod filius sit in secundo gradu a patre: sed est fallacia: et ipsa bene declarat per exemplum. Glo. in v. tertio: est nota. iuncto tex. ad hoc quod etiam in linea transversali est dare ascendentes et descendentes quod non pro statutis. Glo. in v. auunculus: facit questionem an si mater alicuius habet patruum sit ipsi filio patruus magnus vel auunculus. Et sic si pater habet auunculum sit mihi auunculus magnus. Johannes glo. vult quod sic. Accur. contra. pro Joan. videtur tex. apertus in l. i. c. de success. edic. quia etiam quod sit matri mee patruus tamen mihi erit patruus magnus non auunculus per illum tex. l. Pla. contra. cum sit cognatus: et vult quod illa lex improprie loquatur. Sed Bal. ibi sequi videtur opinionem Johan. et adducit ad statutum quod extate patruo mater excludatur et dicit ut ibi per eum. Sed Bar. ibi dicit non esse de hoc curandum. Alie glo. sunt clare.

§. Hoc dicit. Precedentia declarant sequentia: et dicta in cognatione habent locum in agnatione: et quanto quod est propinquius oculis: tanto propinquius ad intellectum. Hoc dicit usque in finem: et aliter sument scribes. Nota primo ibi: namque ex his: quod per precedentia possunt intelligi sequentia: et e converso adde tex. et quod ibi dicitur in l. talis scriptura. ff. de lega. pmo cum similibus.

Secundo nota ibi: quippe semper: quod posita generatione unius gradus et generata alia persona generatur alius gradus: et tene menti ad ea que dicentur in arboze. Tertio nota ibi: agna-

tionis: quod dicta in cognatione habent locum in agnatione per hunc tex. Ex quo resultat quod validum est argumentum de cognatione ad agnationem. Quarto nota ibi: sed cum magis: quod quanto quid est propinquius oculis: tanto propinquius est intellectui. Et ad hoc semper allegat iste tex. Glo. in v. hactenus: dividitur in tres partes: et in qualibet tacite querit et respondet. Secunda ibi: et hoc est verum. Tertia ibi: et fuit eorum. Querit glo. in prima parte an illud quod dicitur in tex. quod generata una persona generat unus gradus sit semper verum. Respondet quod non: quod dato casu quod ex filio nascantur duo filij illi faciunt inter se duos gradus secundum ius civile: cum tot sint gradus quot sunt persone. l. iurisconsultus. §. transeamus. ff. eo. Et tenet Joan. an. in arboze consanguinitatis in secunda col. In secunda parte glo. querit an semper sit verum tam de iure canonico quam civili: quod quot sunt persone tot sunt gradus. Respondet quod sic de iure civili: secus de iure canonico in linea transversali: quia ubi legitur faciunt duos gradus: canonice faciunt unum. Collige primo ex ista glo. quod in linea ascendenti et descendenti et sic directa non discordat ius canonicum et civile. Ex quo resultat quod cum de iure civili in linea directa usque in infinitum non possint contrahi nuptie in tantum quod si adaz viveret non posset ducere uxorem: iuxta tex. in l. nuptie ff. de ritu nuptia. in §. j. et ibi glo. §. de nup. etiam quod non sint nati ex legitimo matrimonio. l. et nihil. ff. de ritu nuptia. Ita etiam de iure canonico sit prohibitum: et facit. c. progeneri: et c. de consanguinitate: et c. in copulatione. xxxv. q. v. Et ista in terminis tenet Johannes an. in arboze consanguinitatis in secunda col. l. Rofr. in summa de consanguini. et affini. §. item quantum: dixerit contrarium per generalitatem. c. non debet: de consanguini. et affini. qui tamen tex. debet intelligi in transversalibus. Tu adde ultra hoc: quia non est inducenda discrepantia inter canones et l. c. clericus de iudi. c. j. de iuramen. calum. c. intelleximus: de no. ope. nunciatio. §. pe. in auten. vt cle. apud proprios episcopus. et melior omnibus in c. j. de noui ope. nunciatio. Sed in l. est prouisum non contrahi in linea directa in infinitum: ergo eodem modo per canones. Adde tex. iuncta glo. ad hoc in c. ij. de malefi. in glo. in v. potestatem. Preterea et fortius si ius canonicum strictius procedit quam ius civile in matrimonijs in linea transversali: vt est tex. in c. ad sedes. §. igitur: et c. series. xxxv. q. v. ergo a fortiori in linea directa ubi seruatur memoria progeneri: dicto. c. progeneri. xxxv. q. iij. iuxta autem. multo magis. C. de sacro san. ec. §. longe magis. §. de lega. Et ita transeas. Secundo collige ex hac glo. quod omnis differentia in connumerandis gradibus inter ius canonicum et civile consistit in linea transversali: quia que in legitime ponunt in secundo gradu: canonice in primo: dicto. c. series: et dicto. c. ad sedem. §. igitur:

et oculata fide: videbis in arboze. In tertia parte glo. tacite querit: quod ius debeat attendi an civile vel canonicum. Et respondet q̄ in matrimonijs debent seruari canones: in hereditatibus ius civile. Ita habes glo. consociam in l. iuriconsultus. §. item liberi. ff. eo. C. Collige ex hac glo. fm̄ docē. vnam conclusionem q̄ in concernentibus animam seruatur ius canonicum etiam q̄ sit contra ius civile: et etiam in terris imperij. Et probatur in c. si. de prescrip. in c. d̄pe. de secun. nup. in c. si. de foro competen. li. vi. ita tenet Joannes an. in c. ij. de regu. iur. in. vi. ita expresse Bar. in l. priuilegia. C. de sacro san. ec.

Secunda conclusio colligit q̄ in concernentibus animam seruatur ius civile etiam in terris ecclesie. Et pro hoc videtur tex. in c. p̄mo d̄ no. ni oper. nunciatio. ita solet allegari hec glo. et ita sequitur Aref. hic. Tu tamen aduerte: quia hoc secundum procedit nisi de iure canonico reperiat̄ur cōtrarium: quia cū leges nō possint tollere ius diuinum: cum l. civilis sit subus. l. dei. x. di. c. j. in fi. Et hanc limitationem expresse firmat glo. in dicto. c. j. de noui ope. nunciatio. Ad istud tamen dubium quando ius canonicum contrariatur iuri civili quod magis debeat attendi: vide in primis Bar. in dicta. l. priuilegia: de sacro san. ecclē. et canonistas in c. que in ecclesiarum: et c. ecclesia sancte marie: de constitutio. et moderni ponunt in c. cum esses: et c. relatum: de testamen. Joannes an. in c. ij. de regu. iur. in. vi. ponitur in c. per venerabilem: qui si. sint legit. et in specie omnes: in dicto. c. j. de noui oper. nunciatio. et ibi vide. Glo. in v. adijciatur: vnum facit: quia colligit diffinitionem gradus: et allegat l. iuriconsultus. §. gradus. ff. eo. Aduerte: quia fm̄ Joan. fab. hic et Aref. sequitur non est bona diffinitio: quia diffinit gradum per gradū

quod est absurdum. Et tu adde: quia iuriscōsul. tus in dicto. §. gradus noluit diffinire: sed posuit similitudinem. Et facit: quia testis reddendo rationem de suo dicto ratio non debet esse eadē cum dicto: vt nō. glo. in l. si. ff. de offi. procura. ce. in l. si. ff. de exceptio. Adde tex. in l. qui inter rogatus. ff. de petitiō. heredita. l. contra hoc vī deatur tex. in c. coniunctiones in p̄ncipi. xxv. q. ij. et. ij. et quod nō. §. qui et ex quibus cau. ma. fo. non pos. in p̄ncipi. et §. furtiuaz. §. de vsuca. vbi glo. ponit: Sic volo sic iubeo sit pro ratione voluntas. Sed posset dici q̄ princeps potest ita dicere et non alius priuatus: cum princeps dicatur habere omnia iura i scriinio pectoris. l. omnium in si. p̄ncipi. C. de testamen. Propterea dā tur due alie diffinitiones. Prima: gradus est distantia vnius persone ab alia in linea consanguinitatis. Secunda: gradus est habitudo distantium personarū qua cognoscit̄ quota agnationis vel cognationis vel affinitatis distantia: et ista videtur magis perfecta q̄ precedens que se restringit ad cōsanguinitatem. Tu autem fm̄ Joannem an. in regulis ad arbozem in prima col. dicas hoc modo. Gradus est habitudo distantium personarū qua cognoscit̄ quota agnationis cognationis vel affinitatis distantia due persone inter se differant: et ista verba vltima deficiunt ad precedētem. Glo. in v. appellatioe habet duas ptes. In prima tacite querit ad tex. et bene respondet. In secunda expresse querit vsq̄ ad quem gradum fiat numeratio: dic vt in ea. Et dum in fi. subdit: l. decretiste aliter dicāt intellige q̄ canoniste in linea transversali discōrdant a legistis non in linea directa: vt. §. di. i. in glo. in v. hactenus. Vel q̄ canoniste non vadūt hodie vltra quartum gradum et c. Et per hec habes expeditū breuiter hunc titulū et c.

Sequitur nunc declaratio arboris cōsanguinitatis: affinitatis: et successionis tradita per regulas generales et speciales.

Inuocatis prius

omnipotentis et eius gloriose matris noibus: quibus pretermis nullū rite fundatur exordium fm Boe. in. iij. de consolatioe. et iuxta tex. in. c. in nomine dñi

de testi. in. c. in nomine dñi. xxiij. di. c. in nomine dñi. lxxij. di. l. ij. in pn. C. de offi. p̄fec. p̄to. l. j. §. j. C. de vete. iu. enuclean. Et cassidorus: Principia omnium deo inuocanda sunt. Et ap̄lus: Omne quodcumq; in vbo aut in opere: in nomine domini nostri iesu xpi faciam. Et Job. xvj. c. Si ne me nihil potestis facere. Et alibi Cassidorus Celestis p̄nceps necessariam nobis copiam de abundantia sui rois infundat: mibiq; filio intellegentiam sensus aperiat: vt que vera sint et vtilia sequar: et que vetanda refugiam. Et sanctus Hieronymus: Dñe deus nescio loqui puer ego suz ecce dedi verba in ore tuo. Et poeta in Buccolicis: A ioue p̄ncipuz miserionis omnia plena. Deus enim sue virtutis magnitudine largitur hominibus res penitus desperatas perficere. l. j. §. j. C. de vete. iu. enuclean. Et die noctuq; dei est auxiliū inuocandum. l. ij. §. in sardinia. C. de offi. p̄fec. p̄to. et Val. in proemio feudo. Intellectum tibi dabo etc. Et in cōsilio quod posuit in titu. C. si quis alii. testa. probi. quod incipit: In nomine patris etc. Et profiteor si quod erroris in presenti arboze committetur ascribendum fore memorie et imbecillitati: iuxta. l. ij. §. si qd aut. C. de vete. iu. enuclean. Et quia ingenium mortale est exiguum eo. §. totum tamen vestris placidis oculis trado corrigendum. C. Omissis questionibus Joannis an. ad quid fuerit arbor necessaria et an sit autentica etc. et alijs. q. suis. Ad arbozem nostram ponam prius arboris regulas generales: deinde regulas speciales in quolibet ramo.

Regule generales.

Prima regula. leat poni arbor consanguinitatis per se et affinitatis per se vt fecit Joannes an. qui nō ponit arbozem in iure succedēdi quasi reliquerit legistis. Tamen arbor nostra erit in effectu et radicibus vna protrahens tres ramos. In vno continebitur arbor consanguinitatis. In alio arbor affinitatis. In alio arbor successionum. Et fingam vnum hominem depictum ex cuius capite exibat vnus ramus in quo ponem consanguinitatē. Item ex eius brachio dextro exibat alius ramus in quo ponemus affinitatem. In brachio sinistro exibat alius ramus in quo ponemus arbozem successionum. Et hoc facio vt opposita iuxta se posita magis clucescant iuxta tex. §. de iusti. et in. in p̄nci. ibi: Iusti atq; iniusti. Et quia cōtrariozum solet esse eadem disciplina. §. de his qui sunt sui v̄l alie. iu. in p̄nci. l. j. ff. eo. l. qui accusare: vbi bonus tex. ff. de accusatio. facilius enim dinoscetur in quo discordēt

leges a canonibus in gradibus p̄numerādis.

Secunda regula

Est sciendum q; vobis effingere boiem eicientem istos tres ramos: tanq; habētes succum et originem a bono stipite et tanq; boni fructus a bōa arboze producantur: iuxta illud euāgelij: Bona arbor etc. sicut econtra mala arbor debet succidi iuxta. c. primum de scismati. l. vj. Et etiam quasi attribuerim nobilissimo animali fm Aristotil. in p̄mo de animali. Et poeta: Celestisq; illius origo est. Et Quidius: Pronaq; cum spectent animalia cetera terram etc. et quasi omnia sint eius gratia comparata: iuxta. l. in pecudum. ff. de vsur. §. in pecudum. §. de rerum diu. §. si. §. de iure natura. gen. et volui ipm hominem effingere tanquā stipitem et truncum: sicut alias Isaac fuit stipites esau et iacob: prout dicit glo. in. c. quod electio. de consanguinita. et affinita. De quo facit mentionem glo. in. l. quoties ff. de here. insti.

Tertia regula

Est sciendum q; feci tres ramos ex eo: quia ita res exigit et quia alia sit numeratio in ramo consanguinitatis q̄ in ramo successionum etc. Item q; diuidēdo ipos facilius res intelliget. §. si ne in p̄mis. §. de lega.

Quarta regula

Est sciendum q; istos ramos ita posui. Nam ramus consanguinitatis cum sit magis dignus respectu matrimonij volui ipm poni in medio: iuxta illud: Medium tenere beati: vt nō. §. qui et ex quibus cau. manu. nō pos. §. si. Et etiam vt videatur exire de membro digniori: iuxta. l. cuz in diuersis. ff. de religio. et sumpti. fune. Et nulli dubium q; matrimonium est quid dignissimū cum ex eo renouet genus humanum: iuxta tex. in auten. de nup. in p̄nci. col. iij. Et fuit institutum a deo: masculinum enī et feminam coaptauit dominus ad generationis opus dicit tex. in auten. de trien. et semil. §. nec enim. Et fuit institutum in paradiso. c. j. de voto. l. vj. videmus quoq; in honorem matrimonij turpes actiones denegari: vt in titulo. ff. de re. amota. cum similibus. C. Ramum affinitatis volui ponere in brachio dextro tanq; in loco digniori ad arbozem successionis: cum etiam hic tractetur de matrimonio: iuxta illud: Sede a dextris meis. C. Ramum de nīq; successionum a latere sinistro cum versetur circa res: et sic videtur minus dignus iuxta ea q̄ allegauī. §. in seōa regula.

Quinta regula

Est sciendum q; iste homo a quo emanabūt diēti rami sedebit: cum propter comoditatem arboris: tum etiam quia alias iudices solent sedere iudicando: iuxta tex. in. §. sedebunt: in auten. de iudi. cum similibus: et quasi ipse tanquā iudex diiudicet etc.

Sexta regula

Est sciendum q; in linea transversali ab ascendētibus in arboze cōsanguinitatis a latere dextro

erunt qui iunguntur stipiti ex latere patris: a sinistro ex latere matris. A linea transversali a descendentes erunt qui iunguntur per filium a dextro: a sinistro per filiam tãquã preposuerim genus masculinum: et sic etiam in arboze successionum vt apparebit ex figura. Sed in ramo affinitatis erit e contra: quia qui iunguntur ex parte viri stant iuxta ramum consanguinitatis tanquã sint magis in medio: et in ramo a latere sinistro per ea q̄ dixi. s̄. in alijs.

Septima regula Est sciendum q̄ in ramo consanguinitatis sunt quadraginta cellule absq̄ stipite qui e in medio. In ramo affinitatis sunt decem et octo. In ramo successionum absq̄ stipite sunt cellule cccij. Et cellule que sunt in ramo consanguinitatis non excedunt quartum gradum vt est signatum de iure canonico. In ramo affinitatis eodem modo. In ramo successionum vsq̄ ad decimum gradum. Et iste sint regule generales ad omnes ramos simul.

Sequuntur nũc regule speciales ad declarandũ arbozẽ Et primo regule declarantes ramum consanguinitatis.

Prima regula. Est sciendum q̄ olim de iure canonico nõ poterat contrahi matrimonium: nisi vltra sextum gradum: tex. est in. c. affinitatis. xxxv. q. ij. et. iij. in. c. cum igitur. xxxv. q. j. in. c. consanguinitas. xxxv. q. iij. in. c. contradicimus. c. nulli. c. in copulatione. c. de consanguinitate. c. progeniem. c. nullum. xxxv. q. ij. et. iij. c. j. et. c. quod dilectio: et c. quia circa: de consanguini. et affinita. c. parentele. xxxv. q. v. Sed hodie omnia ista iura sunt restricta vsq̄ ad quartum gradum inclusive: vt est text. nouus et nõ. in. c. non debet: de consanguinita. et affinita. in. c. si. co. ti. et ita transeunt omnes: ita expresse firmat glo. xxxv. q. ij. et. iij. i summa et oēs p̄cordat. Et ita transeas.

Secunda regula. In consanguinitate est sciendum q̄ posuit soluz tot cellulas que a stipite faciunt quartum gradum: et cum ip̄o impeditur matrimonium vt sic si aliqua superaddatur in transversalibus in linea ascendenti possit contrahi: argu. l. cum p̄toz. ff. de iudi. l. maritus. C. de p̄cu. c. si.

Tertia regula Est sciendum q̄ stipites non potest contrahere cum aliquo in ramo consanguinitatis: q̄ oēs d̄ iure canonico sibi iunguntur in quarto gradu: vt p̄ signati.

Quarta regula Est sciendum q̄ abauus qui est vltimus in linea ascendenti non possit contrahere cum aliquo d̄ linea descendenti. Et sic etiam cum transversa-

libus a linea descendenti cum sint illi met: vt dicitur. j. quia in linea directa est perpetua prohibitio: vt probauit. s̄. in glo. in v. hactenus.

Quinta regula Est sciendum q̄ descendentes possunt contrahere cum aliquibus transversalibus a linea ascendenti dato q̄ fuit vltra quartum gradum. Nam filia stipitis possit contrahere cum propatruo stipitis qui est ab ip̄a in quinto gradu: et sic etiam proauunculus. Et eodem modo filius stipitis cum promatertera: et sic etiam filij patruu magni vel amite: vel filij auunculi magni vel matertere magne: vel nepotes patruu et amite: vel nepotes auunculi et matertere. Vel pronepotes a latere fratris ip̄i stipiti: vel pronepotes a latere sororis omnes isti possunt contrahere cum filio vel filia ip̄ius stipitis cum a stipite distent in quarto gradu: et ab eius filijs in quinq̄. Et eodem modo numerata descendendo ad nepotes et neptes stipitis et pronepotes et proneptes: et abnepotes et abneptes. Et aduerte: quia circa hoc hosti. in summa de consanguinita. s̄. nunquid: tenuit contrarium per regulam: quia quoto gradu quis distat a stipite et a quolibet per aliam lineam descendenti ab eodem: vt habet in. c. quod dilectio. et. c. tua: d̄ p̄san. et affi. et p̄ hosti. v̄z tex. in. d. c. q̄ dilectio. Qui etiam adducit r̄onem q̄ ex quo pater et filius censentur eadem persona. l. si. C. de impube. ergo prout distat a stipite ita a filio cum fingatur idem quod stipes. Quicquid tamẽ ip̄se dicat teneas contrarium vt supra posui exempla: et tenuit glo. in. c. si. de consanguinita. et affinita. Et tenuit Bernar. Ray. et Joan. de deo. prout Joan. an. sequitur in arboze consanguinitatis: et dicit esse verissimum. Nam his casibus non est prohibitio ascendentiũ et descendentiũ: sed solum descendentiũ et collateralium a linea ascendenti. Et ita tene q̄qd dixerit hosti.

Sexta regula Est sciendum q̄ descendentes in isto ramo consanguinitatis videntur esse bis descripti: quia illi qui sunt in cellulis transversalibus sunt illi idẽz qui sunt in cellulis directis a stipite et ab alijs ascendentiibus: vnde dicas q̄ non refert: quia signantur vt descendentes per respectum ad stipitem transversales per respectum ad seipsos. Et hec satis in ramo consanguinitatis.

Hic sequuntur alie regule speciales declarantes ramum affinitatis.

Prima regula Est sciendum q̄ olim affinitas sicut consanguinitas vsq̄ ad septimum gradum exclusiue impediabat contrahi matrimonium: vt habetur in. c. nullum. xxxv. q. ij. et. iij. et. c. sane: licet videatur aliquid probari in. c. de propinquis: et. c. quẽdaz

lex, eadem questione et causa: hodie vero tamen de consanguinitate ut supra dixi quod etiam de affinitate est expresse decisum quod usque ad quartum gradum inclusivae non possit contrahi sed ultra: sic textus est in c. non debet. v. prohibitio. de consanguinitate et affinitate. Et ita tene.

Secunda regula. Est sciendum quod maritus et uxor inter se non computantur ut faciant gradum cum sint una caro: sed cum maritus iungatur fratri suo in uno gradu consanguinitatis: eodem modo mulier in primo affinitatis. Et sic mulier cum iungatur sorori sue in uno gradu: eodem modo maritus: et sic de alijs: vide textum. non. in dicto. c. prozoro: et dicto. c. ad sedem. §. igitur. xxxv. q. iij.

Tertia regula. Est sciendum quod per carnalem copulam viri et uxoris inter ipsum virum et consanguineas mulieris non potest contrahi usque ad quartum gradum inclusivae. Nam maritus non posset ducere sororem uxoris sue nec neptem nec proneptem nec proneptem ut patet signatum. Eodem modo uxor dicitur contrahere affinitatem cum consanguineis viri usque ad quartum gradum inclusivae: quia non posset ducere fratrem viri non nepotem non proneptem non abnepotem: ut patet in arboze et habetur in dicto. c. prozoro: et dicto c. non debet. Et in omnibus istis cellulis dicitur esse primum genus affinitatis. c. super his: de consanguinitate et affinitate.

Quarta regula. Est sciendum quod affinitas inter ascendentes et descendentes habet perpetuam prohibitionem sicut etiam est dictum in consanguinitate. Unde si tu respicias arbozem consanguinitatis et ponas quod abnepos haberet uxorem: vel etiam si dares atnepotem qui haberet uxorem: mortuo abnepote vel atnepote abanus vel atanus non posset illam mulierem ducere: quia affinitas et consanguinitas equiparantur: dicto. c. non debet: de consanguinitate et affinitate. et per iura que allegantur supra in prima et secunda regula ad affinitatem: licet Hofre. dixerit contrarium prout fuit dictum in glo. in verbo hactenus. Et ratio huius decisionis est: quia ita debet abstinere a consanguineis uxoris sicut a proprijs. c. equaliter: et c. de propinquis. xxxv. q. iij. et c. j. de consanguinitate et affinitate. et facit. §. de nup. §. affinitatis: et in l. non facile. §. et retro. ff. de gradibus. et ita sequitur Joannes an. in ramo affinitatis in secunda col. et ita trahere.

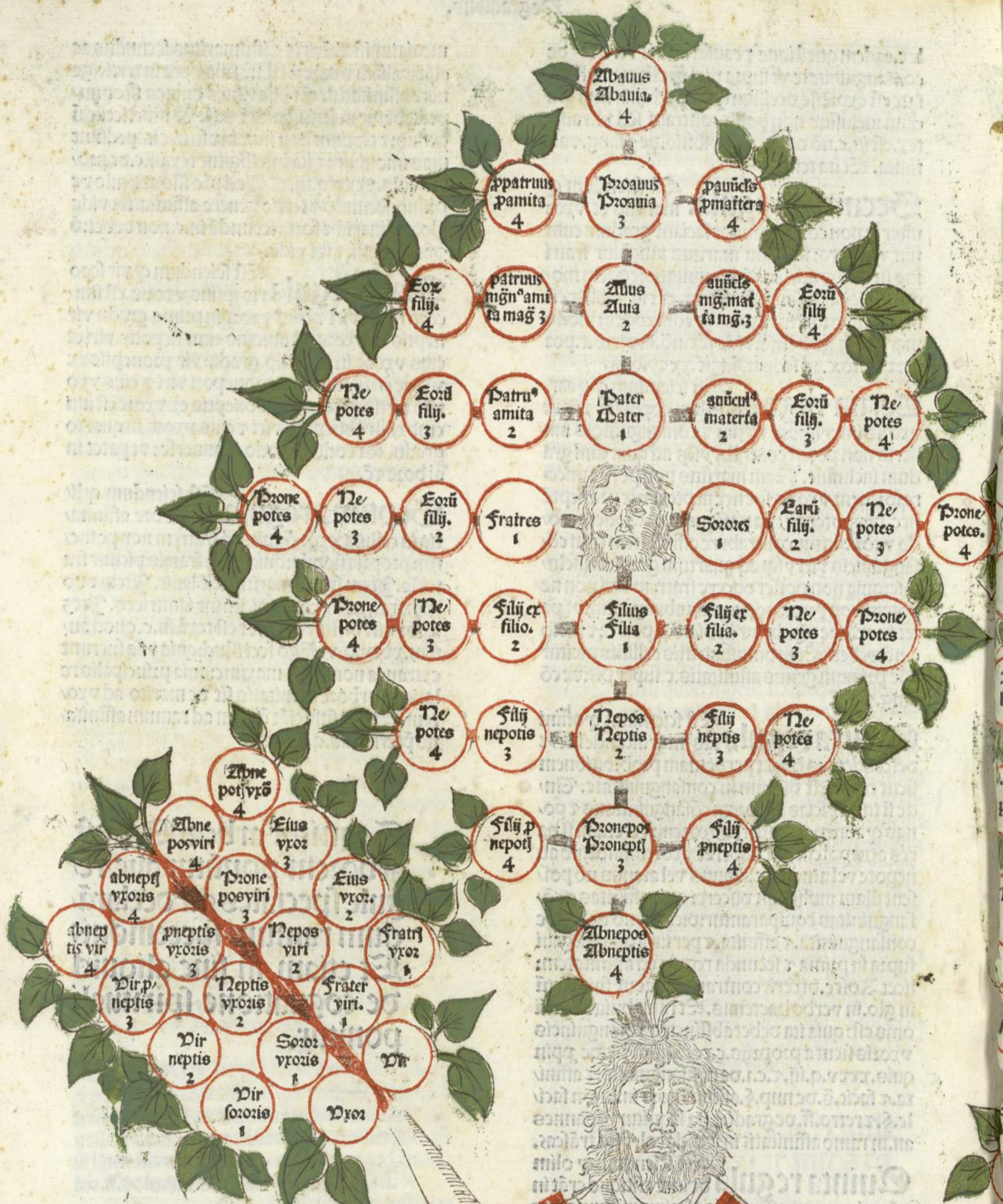
Quinta regula. Est sciendum quod olim de iure antiquo erant in usu tria genera affinitatis. Primum genus iam signavit in tertia regula. Secundum genus fiebat quando primo generi addebatur una persona per carnis copulam hoc modo. Frater tuus habuit Bertam uxorem: et postea moritur illa Berta: nubit alteri: iste secundus maritus berte est tibi in secundo genere affinitatis. Demus quod

moriatur ista Berta et iste maritus secundus accipiat aliam uxorem: est tibi illa uxor in tertio genere affinitatis. Et olim inter omnes istos impediebatur matrimonium: hodie vero istud secundum genus et tertium non sunt in usu nec impediunt matrimonium: et ita intelligitur textus in c. de propinquis. xxxv. q. iij. C Sed pro isto articulo de primo secundo et tertio genere affinitatis: vide glo. ordinariam et forte secundam in c. non debet: de consanguinitate et affinitate. et ibi vide.

Sexta regula. Est sciendum quod vir sororis ipsius uxoris est iunctus fratri viri et eius uxori in primo gradu vir neptis ex uxore est iunctus cum nepotis viri et eius uxore in secundo gradu: vir proneptis ex uxore est iunctus cum pronepti viri et eius uxori in tertio gradu. Vir abnepotis ex uxore est iunctus cum abnepote viri et eius uxore in quarto gradu. Et eodem modo econverso: ut patet in arboze etc.

Septima regula. Est sciendum quod licet in arboze affinitatis in cellula uxoris quantum ad fratrem non ponatur propria nomina: quia uxor fratris dicitur fratris. Item frater mariti dicitur leutr. Item duo rum fratrum uxores dicuntur ianitrices. Item soror viri dicitur glos: ut est textus in c. quod autem. xxxv. q. v. Ego feci istud: quia visa fuerunt extranea nomina et maxime: quia principalis relatio in arboze affinitatis fit de marito ad uxorem. Et hec sufficiat quantum ad ramum affinitatis pretermittis. q. Jo. an.

Sequitur arbor. Et post arbozem ponuntur alie regule speciales ad declarandum ramum successionis Et etiam in fine aliquid de cognatione spirituali ponitur.

Prima regula declarans ramum successionis.

Est sciendum q̄ in lineis transversalibus ab ascē-
dentibus signantur a latere patris ipsius stipitis pa-
truum tñ cum eodem gradu sit amita: et sic pa-
truum magnum cuz eodem gradu sit amita ma-
gna et sic de alijs. Item in lineis transversalibus
ab ascendētibz ex latere matris ipsius stipitis
signantur auunculum et non materteram cum eo-
dem gradu sit: et sic auunculum magnum et non
materteram magnam cum eodem gradu sint: et
sic filij amite et amite magne filij matertere et ma-
tertere magne cum sint in eodem gradu in quo
sunt patruū filij et filij auunculi: et feci istud: quia
satis multiplicassem: per istos potes intelligere
alios: et eodem modo in linea directa ascenden-
ti signantur tñ auum et auiam qui tamen poterant
multiplicari: et intelligi de auo paterno et mater-
no: et de auia paterna et materna.

Secunda regula Est sciendum q̄ quā-
do habemus cōnu-
merare gradum in linea directa non incipimus
a stipite: sed vel ab eorum ascendētibz vel de-
scendentibus. Et est ratio: quia nisi sint due per-
sone nō posset fieri primus gradus: licet postea
vna addita fiat secundus: vt patet signatum et di-
ximus supra in principio tituli: et ibi gl. Sed quā-
do volumus incipere ad connumerandū trans-
uersales incipimus a secūdo gradu: quia ex quo
pater stipitis facit cum stipite primum gradum:
addito patruo et amita fiunt duo alij gradus: et
sic ē ipse patruus et amita in tertio: vt patet signa-
tum: et sic de alijs.

Tertia regula Est sciendum q̄ vnusquisq̄
tam ex ascendētibz q̄
ex descendētibz trahit suam lineam vsq̄ ad
decimum gradum vt patet signatum. Nam pa-
ter trahit illam lineā: patruus eius filij et cetera. Auia
trahit illam: auunculus eius filij. Et sic de alijs
transuersalibus a linea ascendēti vsq̄ ad sexta-
uum et sextauiam. Filius stipitis trahit illam filij
nepotes et cetera. Filia trahit illam filij nepotes et cetera.
Et sic de alijs vsq̄ ad sextinepotem et sextineptem.

Quarta regula Est sciendum q̄ in arbo-
re successionis illi idēz
qui sunt in linea directa videntur esse positi in tras-
uersalibus: et sic ille linee transversales quātum
ad descendentes videntur esse prima facie sup-
flue et inuanum posite: vt etiam supra dixi ad ra-
mum consanguinitatis. Sed non eundo p̄ am-
bages dicendum est q̄ non sunt superflue: quia
sunt posite ad videndum quando descendentes
inter se concertarent quis videatur proximior:
et magis multiplicantur in transversalibus lineis
vbi dicitur eius filij: nepotes et cetera. Et tamen in li-
nea descendēti directa dicitur filius nepos et cetera.

in numero singulari: et sic ipsi met possunt consi-
derari vt descendentes et transversales. Item
glo. supra in principio tituli in verbo a secundo
dum dicitur in tex. q̄ non est reperire primū gra-
dum in linea transversali. Ista exemplificat in
descendentibus: ergo linee transversales quan-
tum ad descendētes nō sunt superflue.

Quinta regula Est sciendum q̄ licet in
descendentibus a stipi-
te nepos qui est in linea directa signetur in secū-
do gradu: et tamen in transversali signetur in ter-
tio cum sit illa eadem persona: vt supra ē dictūz
et patet manifeste in arboze: rationes possunt as-
signari due. Prima: quia in transversali linea nō
est reperire primum gradum vt diximus supra
in principio tituli. Secunda ratio est et melior:
quia in linea transversali signantur in numero
plurali: et quot sunt persone tot faciunt gradus
inter se: nam si essent duo nepotes facerent du-
os gradus: et pater ipsorum facit alium a stipite:
ergo sequitur q̄ nepotes sunt in tertio: et in hoc
discordat ius civile a iure canonico: quia etiam
q̄ essent mille nepotes ex vno filio solum vnum
gradum facerent de iure canonico: vt supra dixi-
mus in glo. in verbo hactenus. Et tene menti
hanc regulam: quia sine ipsa de facili dubitares
in ramo successionū.

Sexta regula Est sciendum q̄ reperitū-
tur propria nomina exp̄s
sa in iure: tam in ascendētibz et transversali-
bus ex latere patris q̄ in ascendētibz et tras-
uersalibus ex latere matris: in genere masculino
et feminino: et eodem modo in descendētibz
vsq̄ ad sextum gradum: de quibus nominibus
dixi supra in §. primo gradu: et habetur in. c. pri-
mo gradu. §. septimo. xxxv. q. v. nec est dare pro-
pria nomina vltra tritauum: vltra tritauiam: vl-
tra tripatruum triamitam et triauunculum et tri-
materteram: vltra trinepotes et trineptes. Ta-
men in arboze nostra successionum reperuntur
plura nomina videlicet quadravus: quinquavus
sextavus et septavus. Ite quadravia quinqu-
via sextavia et septavia: sic et quatripatruus qui
quipatruus. Et eodem modo posset dici quadra-
mita et quinquamita: et sic quadravunculus et qu-
quavunculus: quadramatertera et quinquamater-
tera. Et eodem modo in descendētibz quadri-
nepotes: quinqueneptes: sextineptes: septine-
ptes. Quadrineptes et quinquineptes: sextine-
ptes et septineptes. Nec miramini si addidi hec
nomina hoc modo: quia sum motus ex eo quod
dicitur tritavus et tritavia: trinepos et trineptis et cetera
quasi ter avus et ter avia. Eodem modo descri-
psi ista nomina quadravus quasi quater avus et
sic de alijs. Nec omnino posui ad placitum cuz
appareat ratio similis: argu. l. non possunt cum
similibus. ff. de legi. Et sic ista sufficiāt.

De cognatione spirituali.

Adde post ista q̄ ego nō posui adhuc aliqd̄ circa cognationem spiritualemente que est magis digna q̄ carnalis: vt in. c. j. ij. z. iij. xxx. q. iij. z̄ impedit matrimonium contrahendum: z̄ dirimit iaz̄ contractum: vt habetur in. c. j. de cognatio. spiri. tua. li. vj. z. c. fi. C̄ Unde est sciendum q̄ qui leuatur de sacro fonte non potest contrahere cuz̄ leuante: nec cum vxore eius nec cum filijs: z̄ leuans non potest contrahere cum parentibus leuati: vt est glo. nō. in dicto. c. j. de cognatio. spiri. li. vj. in verbo contractum. Sed ip̄e leuans pater spiritualis potest contrahere cum sorore vel fratre leuati: vt habetur in. c. vlti. xxx. q. iij. Et pater carnalis alicuius posset ducere eius filiā spiritualemente: vt vult ibi glo. quia licet cognatio spiritualis descendat: vt. c. j. z. c. super eo. eodem titulo. non tamen ascendit: z̄ sic vt habetur in dicto. c. j. in. vj. z. c. fi. z̄ dicto. c. j. z. c. super eo: eodem titulo in antiquis: z. c. post susceptum. xxx. q. iij. z. c. super his quibus. eadem questione z̄ causa. Et Dominicus de sancto Seminiario in dicto capitulo primo in sexto notat q̄ leuatus d̄ sacro fonte non potest cōtrahere cum aliquo ex filijs leuantis. Nec est distinguendū an nascantur ante vel post baptismum: dicto. c. j. z. c. super eo. Et prout cōtrahitur cognatio spiritualis in

ter leuatum z̄ leuantem: eodem modo inter baptizatum z̄ baptizantem: vt habetur in dicto capitulo p̄mo in sexto: z̄ ibi Semi. nō. z̄ vide. xxx. q. iij. s. filij vero: z̄ capitulo sequenti. Vide in iuribus supra allegatis.

Adde Et in quātum dictum est q̄ leuatus non potest contrahere indistincte cū filijs leuantis dicto capitulo primo de cognatione spirituali in sexto: z̄ caplo primo eodem titulo in antiquis: non procederet in alijs filijs patris leuati z̄ filijs leuantis: quia isti possunt contrahere: z̄ ita loquitur tex. in dicto capitulo primo in antiquis ibi dum dicit simul possunt coniungi excepta illa persona per quam ad compaternitatem venit. De quo tamen me remitto ad dicta in locis p̄allegatis: pro nunc volui sic breuiter p̄transisse z̄c.

Et per hec cum laude dei z̄ eius matris reddo ego Joannes Crispus expeditam arbozem nostram In florentissimo gymnasio Patauino. Anno Millefimoquadringsesimooctuagesimonono kalendis sextilibus.

Laus deo.

Expletum est presens opusculum Impresum Venetijs: impensis atq̄ diligentiori cura Johannis hamman de Landoia Alemanni dicti Hertzog. Anno Millefimoquadringsesimononagesimo. xiiij. kal. Nouembrijs.

